ପତ୍ରିକା ପକେଟ୍ ବୁକ୍ସ ନଂ—୧୧

ଅଭିଶପ୍ତ ପିରାମିଡ

(ଡିଟେକ୍ଟିଭ୍ ଉପନ୍ୟାସ)

ଲେଖକ :—

ଶ୍ରୀ ଦଲୀପ୍ କୁମାର ଭଣା

ପ୍ରକାଶକ :—

ପତ୍ରିକା ପବ୍ଲିକେସନ

ପୋଷ୍ଟ ବକ୍ସ ନଂ—୫୫୫

କାଫଲ ବଜାର, କଟକ-୬

Digitized by PPRACHIN, SOA

ଅଭିଶପ୍ତ ପିରାମିଡ୍
ଡିଟେକ୍ଟିଭ୍ ଉପନ୍ୟାସ

ଲେଖକ :
ଶ୍ରୀ ଦଲୀପ କୁମାର ଷଣ୍ଢ

ପ୍ରକାଶକ :
ପତ୍ରିକା ପବ୍ଲିକେସନ୍
କାପଡ଼ ବଜାର, କଟକ-୨

ପ୍ରଥମ ମୁଦ୍ରଣ :
ଜୁନ—୧୯୮୯

ମୁଦ୍ରଣ :
ପତ୍ରିକା ପ୍ରେସ
କାପଡ଼ ବଜାର, କଟକ—୨

ମୂଲ୍ୟ ଟ ୪-୦୦

Digitized by PPRACHIN, SOA

୧୯୮୫ ମସିହା ଜୁନ୍ ବାର ତାରିଖ । ପହିଲି ରଜର ପୂର୍ବ ସନ୍ଧ୍ୟା ।

ଦକ୍ଷୀ ସେଣ୍ଟ୍ରାଲ୍ ଜେଲ ସାମନା ଫାଟକର ଲୌହ ଦରଜାଟା ଏକ ପ୍ରକାର ସାଙ୍କେତିକ ପ୍ରତିଧ୍ୱନି କରି ଦ୍ୱାରଦେଶ ଉନ୍ମୁକ୍ତ କରିଦେଲା । ଦିନେ ନୁହେଁ, ଓଳିଏ ନୁହେଁ, ଦିନ ପରେ ଦିନ……ମାସ ପରେ ମାସ…… ପୁଣି ବର୍ଷ ପରେ ବର୍ଷ………

ଦୀର୍ଘ ଅଠର ବର୍ଷ ପରେ……

ଗେଟ ଫାଟକ ବାଟେ ମୁହଁ ଗଳାଇ ଦୂରକୁ ଜଗତ ବାହାରକୁ ଦେଖିଲା । ତା' ମଥାକୁ ସ୍ପର୍ଶକଲା ପୁଣି ଏକ ନୂତନ ପୃଥିବୀର କେଉଁଟା ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ରେଣୁ ସ୍ପର୍ଶ । ଜେଲ ବାହାରକୁ ଆସିଗଲା ସିଏ । ମନରେ କି ଆନନ୍ଦ ! କେତେ ଉଦ୍ଦୀପନା ! ସତେ ଯେପରି ଦୀର୍ଘ ଅଠର ବର୍ଷର ବନ୍ଧନରୁ ମୁକ୍ତ ଧାଇଁ ଅଥ ଆପଣାର ଜାଗ୍ରତ ଅଙ୍ଗ ତାକୁ ସ୍ୱୀକୃତ ପ୍ରଦାନ କରୁଛି । କିନ୍ତୁ ଅଜାଣ ତଳେ ତା ମନପକ୍ଷୀ କେଉଁଠା ମେଲାଇ ଉଡ଼ି ବୁଲିଲା ।

ସହରରେ ! ଏଇ ଅଠର ବର୍ଷ ଭିତରେ କେତେ ବଦଳି ଯାଇଛି ଆଜିର ଏଇ ଦୁନିଆଁ । କେତେ କୋଠାବାଡ଼ି, କଳ-କାରଖାନା, ଆଉ କେତେ ଦୋକାନ ବଜାର । ସବୁ ଯେମିତ

Digitized by PPRACHIN, SOA

ଆକାଶକୁଆଁ । ଗଛର ପତ୍ର ସବୁ ଯେମିତ ଝଡ଼ର ଅସ୍ତିତ୍ୱ ହରାଇ ସ୍ଖଳିଗଲେ । ତାଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ଶାଖା ପ୍ରଶାଖା ମେଲି ମଥା ଟେକିଛନ୍ତି ନୂତନ ବୃକ୍ଷ, କଅଁଳ ପତ୍ର ଆଉ ମନଲୁଆଁ କେତେ ଫୁଲ ଫଳ ।

ତା କଏଦୀ ଜୀବନର ଅନ୍ତିମ ପ୍ରହରରେ ସବୁ ଯେମିତ ଆଜି ତାକୁ ସ୍ୱାଗତ ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧନା ଜଣାଉଛନ୍ତି । ସମ୍ମୁଖ ଜେଲ ଫାଟକ ଉପରେ ହାତ ଭରା ଦେଇ ଯୁବକ ଜଣକ କେତେ କଣ ଖାଲି ଭାବୁଥାଏ । ଜୀବନର ଅତୀତ, ଭବିଷ୍ୟତ ଆଉ ବର୍ତ୍ତମାନ ସବୁ ସୁଖ ଦୁଃଖ ହସ କାନ୍ଦର କଳ୍ପନା ପଥ କ୍ଷଣକ ମଧ୍ୟରେ ତାକୁ ଯେପରି ଅଣନିଶ୍ୱାସୀ କରି ଦେଲା । ତା ଆଖିରେ ସାରା ଦୁନିଆଁଟା ଘୂରିଗଲା । ପାଦତଳ ପୃଥିବୀଟା ତାକୁ ଅସ୍ଥିର ଦେଲାପରି ମନେ ହେଲା । ଆକାଶଟା ସତେ ଯେମିତ ଛିଣ୍ଡି ପଡ଼ିବ । ତା'ର ମନେ ପଡ଼ିଲା ଅତୀତ ଆଡ଼ଭେଞ୍ଚର ଜୀବନର ଇତିହାସ । ସତେ ଯେପରି ସେ ଆଜି ଅସାମାଜିକ ସମାଜର ଜଣେ ପଙ୍ଗୁ, ମୂକ, ବଧୀର ଅମଣିଷ । ହଠାତ୍ ସେ ତଣ୍ଟି ଫଟେଇ ଚିତ୍କାର କରି ଉଠିଲା ।

କ'ଣ ହେଲା...? ଆପଣ ଏମିତ ଚିତ୍କାର କରି ଉଠିଲେ ଯେ...? ଜେଲ ଫାଟକ ସମ୍ମୁଖରେ ପହରା ଦେଉଥିବା ଦରୱାନ ଜଣକ ଯୁବକଟିର କାନ୍ଧ ସ୍ପର୍ଶ କରି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ନୟନରେ ପ୍ରଶ୍ନ କଲା ।

ଗ୍ରେଟ୍ ପିଲାଙ୍କ ପରି କାଠହଡ଼ିକା ଯୁବକ । କାନ୍ଦି କାନ୍ଦି ଅଠର ବର୍ଷ ଧରି ସାଇତି ରଖିଥିବା ସମସ୍ତ ଲୁହ ବୁହାଇ ଦେଲା ସେ ।

Digitized by PPRACHIN, SOA

ଆରେ ! ଆପଣ ଡାକ୍ତର ଛନ୍ତି ଯେ ? ଯୁବକ ତାଙ୍କୁ ଦୁଇଥର ହଲାଇ ଦେଇ ପୁଣି ଥରେ ପ୍ରଶ୍ନ କଲା ଦରଓ୍ୱାନ ।

ଆଖିକୁ ଲୁହ ପୋଛି ଦେଲା ଯୁବକ । ଡାଇଁ······ମୋର କିଛି ହୋଇନି । ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋତେ କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ନ କରି ବରଂ ନିଜର ଇଜ୍ଜତି ବଜାୟ ରଖିବା ଭଲ । ଯାଆନ୍ତୁ···। ଡାକ୍ତରର ଦରଓ୍ୱାନ ଜଣକର ହାତ ଗୁଞ୍ଜି ଦେଇ ଦୁଇ ପାଦ ଆଗକୁ ଆଗେଇ ଗଲା ଯୁବକ । ଭବିଷ୍ୟତ ଜୀବନ ସମ୍ପର୍କରେ ସେ କିଛି ଗୋଟିଏ ସ୍ଥିର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଗ୍ରହଣ କରି ନେଲା ବୋଧ-ହୁଏ । ସାମନା ରାଜପଥ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଥିଆ ହୋଇଥିବା ଏକ ଡଲାରଙ୍କର ବାଇକ୍ ଆଡ଼କୁ ଦୃଷ୍ଟି ନିକ୍ଷେପ କଲା ସେ । କ୍ଷିପ୍ର ବେଗରେ ଯାଇ ମୋଟରବାଇକ୍‌ର ଡୋର ଖୋଲି ପଛ ସିଟ୍‌କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧିକାର କରିନେଲା ଯୁବକ ।

ଚମକି ଉଠିଲା ବାଇକ୍‌ର ଡ୍ରାଇଭର । କିଏ···? ଅସ୍ପଷ୍ଟ ସ୍ୱରରେ ପ୍ରଶ୍ନ କଲା ବାଦଲ ସିନ୍ହା ।

କଳା ଝବଡ଼ ସ୍ୱେଟର ଭିତରୁ ଗୋଟିଏ ବଳିଷ୍ଠ ବାହୁ ବାହାରି ଆସିଲା । କ୍ଷଣିକ ମଧ୍ୟରେ ହାତମୁଠାର ପିସ୍ତଲଟା ଡ୍ରାଇଭରର ପିଠିକୁ ସ୍ପର୍ଶ କଲା । ଡୋଣ୍ଟ ଓ୍ୱାରି ମିଷ୍ଟର । ଗାଡ଼ି ଷ୍ଟାର୍ଟ କର । ବିକୃତ ମୁଖମଣ୍ଡଳଟାକୁ ବଦଳାଇ ନେଇ ଗମ୍ଭୀର ସ୍ୱରରେ କହିଲା ଯୁବକ ।

କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ହୋଟେଲ "ଈଗାର୍ଲ" ଯିବି । ଦେଖନ୍ତୁ ସାର୍, ସମୟ ଖୁବ କମ୍ । ମୋର ବିନୀତ ଅନୁରୋଧ ଆପଣ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଟ୍ୟାକ୍ସି ଦେଖନ୍ତୁ । ଭୟଚକିତ ନୟନରେ ଉତ୍ତର ଦେଲା ବାଦଲ ସିନ୍ହା ।

Digitized by PPRACHIN, SOA

ଡ୍ରାଇଭରର ପାଟିକୁ ଖପ୍ ଜୋର୍‌ରେ ଜାବୋଡ଼ି ଧରିଲା ଯୁବକ । ପିସ୍ତଲଟାକୁ ଘୂରି ଥରେ ଡ୍ରାଇଭରର କପାଳରେ ସଯୋଗ କରି ତୀକ୍ଷ୍ଣ ଦୃଷ୍ଟିରେ କହିଲା : ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମର କୌଣସି ଅନୁରୋଧକୁ ରଖି ପାରିବନି ମିଷ୍ଟର । କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ନ କରି ନୀରବରେ ମୋର ଆଦେଶ ପାଳନ କର । ଯେତେ ସ୍ପିଡ଼ ଦେଉ । ଜଲ୍ଦି ମାଇଣ୍ଡ......ଇଟ୍ ଯଦି ଆଦେଶ ଅମାନ୍ୟ କରି ମୋ ସଙ୍ଗେ ଖେଳିବାକୁ ବୁଦ୍ଧିବ, ତେବେ ତମେ ତ ତମେ, ବୁଦ୍ଧିବ ଯନ୍ତ୍ର ମାତ୍ର ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ଏ ସାରା ସହରଟାକୁ ଭସ୍ମିଭୂତ କରି ଦେବ । ଏ ସହରର ଷ୍ଟ୍ରେଙ୍ଗ୍ଥ କେବଳ ମୋ ଡାହାଣ ବାହୁର । ଏତ ସମୟରେ ଉତ୍ତେଜିତ ଯୁବକ ଜଣକ........ଚଳାଅ ଗାଡ଼ି...।

କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ନକରି ବାଦଲ ସିହ୍ନା ନୀରବରେ ଯୁବକର ଆଦେଶ ପାଳନ କଲା । ମୋଟର କାରଟା ପବନ ବେଗରେ ଛୁଟିଚାଲିଲା ଆଗକୁ । ସେଣ୍ଟ୍ରାଲ ଜେଲର ସାମନ୍ ଲୌହ ଦରଜା ପାଖେ ଛିଡ଼ାହୋଇ ଦରଓ୍ୱାନ ଜଣକ ଏବା ଯୁବକର କାର୍ଯ୍ୟ-କଳାପକୁ ଦୂରରୁ ଲକ୍ଷ୍ୟକରି ସନ୍ଦେହ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଚାହିଁ ରହିଲା ।

*　　　*　　　*

ଗାଡ଼ି ରଖ.....! ବାଇକ୍‌ର ପଛ ସିଟ୍‌କୁ ବେଶ୍ ଆରା-ମରେ ଅଧିକାର କରି ରହିଥିବା ଅଜ୍ଞାତ ଜଣକର ଆଦେ-ଶାନୁକ୍ରମେ ବାଦଲ ସିହ୍ନା ବ୍ରେକ୍ ଉପରେ ପାଦ ଦବ୍ କଲା । କ୍ଷଣିକ ମଧ୍ୟରେ ବାଇକ୍‌ର ସ୍ପିଡୋମିଟରର ପିନ୍‌ଟା ସେଣ୍ଟି-

Digitized by PPRACHIN, SOA

ମେଜର ଜେରେଲ୍ଡ଼ ଫର୍ଗସନର ଗାମ୍ଭୀର ପାଣ୍ଡୁବର୍ଣ୍ଣ ଏକ ଜ୍ୟାକେଟ୍ ପାଖେ ଅଟକି ଗଲା ।

ବାଉନ୍‌ର ପଛ ଡୋର ଖୋଲି ବାହାରି ଆସିଲ ଆଗନ୍ତୁକ । ଛ' ଗହଣ୍ଡ ବଳିଷ୍ଠ ପିସ୍ତଲଟାକୁ ମଝି ଆଙ୍ଗୁଠିରେ ଭେଇଥିବ ପୁରୁଣ ଜକେଟ୍‌ର କାଲି ବୋତାମ ଉପରେ ଆଖି ବୁଲାଇ ନେଲ । ବୋଧହୁଏ ଏଇ ଥ୍ରୀ ଷ୍ଟାର ବୁ ପ୍ରାପ୍ତାଦର୍ଶୀ ହୋଟେଲ "ଧର୍ମାଳ" ? ଗମ୍ଭୀର କଣ୍ଠରେ ପ୍ରଶ୍ନ କଲ ଆଗନ୍ତୁକ ।

ହଁ ସାର୍ । ମୃଦୁ କଣ୍ଠରେ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଉତ୍ତରଟି ଦେଲ ବାଦଲ ସିନ୍ହା ।

ଦୃଷ୍ଟିନ ଅବସ୍ଥାରେ ଥିବା ରିଭଲଭରଟିକୁ ଜକେଟ ପଛ ପକେଟ୍‌ରେ ରଖିଦେଇ ଦ୍ରୁତପାଦ ଆଗକୁ ଆଗେଇ ଗଲ ଆଗନ୍ତୁକ ।

'ଭାଲଗ୍ରେ ଆସିଛ ପୃଥିବୀକୁ । ପଶ୍ଚିମରେ ଜନ୍ମନ ଘୂର୍ଣ୍ଣି ଝା ମଥା ଟେକୁଛି । ବଳବନ୍ତା ଜଳୁଛି ଦେଶ୍ ସଟେଜରେ । ବୋଧହୁଏ ସେ ଆସୁଛି ତା ରୂପ ଆଲୋକରେ ଧରାପୃଷ୍ଠରୁ ଘନ ତମସାକୁ ଦୂରେଇ ଦେବାକୁ । ବୃଥା ଚେଷ୍ଟା ସେପରି ପଣ୍ଡ ହୋଇଛି ବାଦଲ ସିନ୍ହାର । ଆଜି ତାର ବଡ଼ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ । କିଏ ଜାଣେ, ଆଗାମୀ ସମୟର ଲଗାମ ଭବିଷ୍ୟର କାହିଁ ତା ପାଇଁ କଣ ଥାଇପାରେ । ସେ ଫିରଙ୍ଗୀଙ୍କ ବୁଦ୍ଧି ରହିଥାଏ ଆଗନ୍ତୁକର ମୁହଁକୁ । ମୁହଁରେ ହାଲକା ଲମ୍ବର ଗୁଡ଼ାଏ ଦାଢ଼ି । ମଥାର ମଝିଲା କେଶଗୁଚ୍ଛ ଘୂଞ୍ଚାଇ ବୁର ଓହ୍ଲାଇ ପଡ଼ ଲମ୍ବି

ଆସିଛୁ । ଦେହରେ ପରିଧାନ ବସ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ାକ କ ଅପରିଷ୍କାର ସତେ ! କି ଭୟଙ୍କର ତା'ର ଏ ରୂପ । କଳା ଦେହର ଭିତରୁ ଅଶଲୁକର ବଳିଷ୍ଠ ବାହୁ ଯୋଡିକ ବାଦଲର କାନ୍ଧକୁ ସସ୍ନେହରେ ସ୍ପର୍ଶ କଲା ।

ଚମକି ଉଠିଲା ବାଦଲ । ତା ସ୍ୱପ୍ନ ରାଜ୍ୟରେ ସତେ ଯେମିତି କିଏ ପୂର୍ଣ୍ଣଚ୍ଛେଦରେ ଯାଉଥିବା ରେଖା ଟାଣି ଦେଲା ।

ହୁଁ...ଠିକ୍ ଏଇ କଥା ସମସ୍ତ ଫୁଲକୁ ତମେ ମୋତେ ଅନୁରୋଧ କରୁଥିଲ ମିଷ୍ଟର ସିନ୍ହା । କୋମଳ କଣ୍ଠରେ ପ୍ରଶ୍ନ କଲା ଅଶଲୁକ ।

ବାଦଲ କିଛି ସମୟ ଅଶଲୁକକୁ ଅନେଇ ରହି ପ୍ରଶ୍ନବାଚୀ ନୟନରେ ଦୃଷ୍ଟି ରହିଲା । ଛଣିକ ମଧ୍ୟରେ ମୁଖମଣ୍ଡଳରେ କୋମଳତା ଫୁଟାଇ ଦାନ୍ତ ଉଙ୍କାରେ କହିଲା : ହୁଁ ଯାଉ, ଏଇ ସେହି "ବରାକ୍" ହୋଟେଲ । ଏଇଠି ମୋର କାମ-ଥିଲା ।

କାମ କଣ...? ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନ କଲା ଅଶଲୁକ ।

ହୁଁ ବାବୁ । ଏ ହୋଟେଲ ମ୍ୟାନେଜର କୁମାରୀ ସ୍କୁଟାଙ୍କ ପାଖରେ ମୋର ଅତି ଜରୁରୀ କାମ ଅଛି । କିନ୍ତୁ ସବୁ ଯେ ଏକାଥରକେ...। ଉତ୍ତରେ ବାଦଲର କୋମଳ ମୁଖଗୁଡ଼ାକ ଟାଙ୍କୁଇ ଉଠିଲା । କିଛି କହିବାକୁ ଯାଇ କହିପାରିଲା ନାହିଁ ସେ...।

ବାଦଲ୍ ଉପରେ ବାମହାତ ରଖି ଦେଇ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାଭାବିକ ... ଅଶଲୁକ କହିଲା : ହଁ, କୌଣସି କଥା ଚିନ୍ତାର

Digitized by PPRACHIN, SOA

ଅବାର୍ଥ 'କଥା ଗୁଡ଼ାକ ଶୁଣାଇ ମୋର ସମୟଗୁଡ଼ାକ ନଷ୍ଟ କରନା ବାଦଲ । ଯାହା କହିବାର ଅଛି କମ୍ଭା କରିବା ଦରକାର ବୋଲି ଜରୁରୀ ପ୍ରୟୋଜନ ହେଲେ ମୋ ପାଖେ ପ୍ରକାଶ କର । ନହୁବା ଗାଡ଼ି ଷ୍ଟାର୍ଟ କର ।

ହଠାତ୍ ବାଦଲର ଚକ୍ଷୁ ଦ୍ୱୟ କାହିଁକି କେଜାଣି ଓଦା ହୋଇ ଆସିଲା । 'କେଇବୁନ୍ଦ ଲୁହ ଝରିଯାଇ ପଡ଼ିଲା ତଳକୁ ଦୁଇ ଗାଲ ଦେଇ । ସ୍ୱୟଂ ପାଖ ଡୋର ଖୋଲି ହାତ ବଢ଼ାଇଲା ସେ ।

ବାଦଲର ବାହୁ ଦ୍ୱୟ ଜଗ ଅଙ୍ଗକୁ ଟାଣିଆଣି ତାର ସମଗ୍ର ଶରୀର ଟାକୁ ଏକ ପ୍ରକାର ପସ୍ନେହରେ ଦୋହଲାଇ ଦେଲା ଅଗନ୍ତୁକ । କୁହ ବାଦଲ, ତମର କଣ ଅସୁବିଧା ? ମାଲିକ ପାଖେ କି ଲାଜ ? ତମର କୌଣସି ରହସ୍ୟ ମୋ ପାଖେ ଗୁପ୍ତ ରଖନା । ଯାହେ ତ ଯଥାସମ୍ଭବ ମୁଁ ତମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ । ଦେଖ ମିଷ୍ଟର ସିହ୍ନା ତମେ ମୋତେ ଅଦୌ ଭୟ କରନା । ମୁଁ ଅଧାମାଳିକ କଳାବେପାରୀ କମ୍ଭା ଗୁଣ୍ଡା ବଦ୍‌ମାସ ଶ୍ରେଣୀର ମାନବ ନୁହେଁ । ମୁଁ ତୁମ ପରି ଜଣେ ମଣିଷ । ମୋର ପ୍ରାଣ ଅଛି, ହୃଦୟ ଅଛି । ମୁଁ ଚାହେଁ ନା ମୋ ଜନର ସୁବିଧା ପାଇଁ ତମେ ଅସୁବିଧାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୁଅ ବୋଲି । ପ୍ରକାଶ କର ବାଦଲ । ମୁଁ ଶତ୍ରୁ ନୁହେଁ, ବରଂ ତମର ମିତ୍ର ।

ଆଗନ୍ତୁକର କଣ୍ଠରୁ ମିତ୍ର ସମ୍ବୋଧନ ଶୁଣି କେତେ କ୍ଷଣ ସ୍ଥିର ହୋଇଗଲା ବାଦଲ । ତା ଶରୀରରେ ଖେଳିଗଲା

Digitized by PPRACHIN, SOA

ଶିହରଣ, ଉଦ୍ଦୀପନା । ତା ମନର ସମସ୍ତ ଭୟ ଆଶଙ୍କା ଏକା ଥରକେ ଦୂରେଇଗଲା ଯେପରି । ଆନନ୍ଦରେ ଅସ୍ଥିର ହୋଇ ପଡ଼ି ନଜର ଚଉଡ଼ା ବକ୍ଷରେ ଅଙ୍ଗୁଳିକୁ ବୁଲାଇ ପକାଇଲା ସେ ।

ଶୁଣ ବାଦଲ, ପାରେ ତ ଯଥା ସମ୍ଭବ ମୁଁ ତମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ ।

ତା ନିକଟ ଅତୀତର କେତେପଦ ଘଟଣାବଳୀକୁ ମୁହଁ ଖୋଲି ପ୍ରକାଶ କଲା ବାଦଲ ।

ମୋ ପରିଚୟ ପାଇ ତୁମେ ଖୁସି ହେବନି ବାବୁ । ମୁଁ ଏ ସଂସାରର ଏକ ବ୍ୟତିକ୍ରମ । ସତରେ ବାବୁ, ସତ କହିବାକୁ ଗଲେ ମୋ ଜନ୍ମଦାତା ଥିଲେ ଜଣେ ଅସାମାଜିକ ତଥା ମଦ୍ୟପ ଶ୍ରେଣୀର । ସେ ଥିଲେ ଅସ୍ଥାଚଳ ସମ୍ପତ୍ତିର ମାଲିକ । ବ୍ୟାଙ୍କ ବାଲାନ୍ସ, ଅଢଳନ୍ତି ଜମିବାଡ଼ି, ସୁନ୍ଦର ଅଟ୍ଟାଳିକା ଆଉ ତାଛଡ଼ା ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ଜମିଦାରୀ । କଣ ବା ଅସୁବିଧା ନଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଦିନେ ସେ ସବୁ ପାଣି ଫୋଟକା ପରି ଲୁଅରେ ମିଳାଇଗଲା । ତୁଏତ ମୁଁ ସେତେ-ବେଳେ ମାତ୍ର ପାଞ୍ଚବର୍ଷର ଶିଶୁ ଥିଲି । ଗର୍ଭଧାରିଣୀ ମା' ମୋର, ମୋ ଭଉଣୀକୁ ଜନ୍ମ ଦେଇ ମୃତ୍ୟୁଶଯ୍ୟାରେ ପରପାରି ହେଲେ । ଠିକ୍ ତାର ପାଞ୍ଚବର୍ଷ ପରେ ମଦ୍ୟପ ପିତା ମୋର ରୋଗରେ ଅନାଥ ହୋଇ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ଆଖି ବୁଜିଲେ । ସେତେବେଳେ ଏକମାତ୍ର ସମ୍ବଳ ଥିଲା ସେଇ ଭଗ୍ନ ଅଟ୍ଟାଳିକା । କେତୁଦିନ ପରେ ମୋ ପିତାଙ୍କ ଋଣଦାତାଙ୍କର ଅଧେ ଅଂଶ ବିକ୍ରୟ

Digitized by PPRACHIN, SOA

କରିବାକୁ ମୁଁ ବାଧ୍ୟ ହେଲି । ସେଥିରୁ ଯାହା ମିଳିଲା ସବୁ ଭଉଣୀ ଦୁହେଁ ପ୍ରାୟ ଅଠର୍ ଖୁଦ୍ ଆରାମରେ ଚଳିଗଲୁ । ସମାଜ ଯେତେବେଳେ ମୋତେ ସମାଜର ଜଣେ ଜାରଜ ବୋଲି ସ୍ୱୀକୃତ ଦେଲା ସେ ସମୟରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ସମସ୍ତ ଅଳଙ୍କାରକୁ ବିକ୍ରୟ କରି ମୁଦ୍ରିତ ଅର୍ଥରେ ମୁଁ ଏଇ ବାଇକ୍ ଖଣ୍ଡିକ କିଣିଲି । କାରଣ ଅନ୍ୟ ବସି ଖାଇବାକୁ ମୁଁ ଆଦୌ ପସନ୍ଦ କରି ନାହିଁ । ସ୍ୱାବଲମ୍ବୀ ହୋଇ ଗୋଟାଏ ବ୍ୟବସାୟ କରିବ । ଏଇ ବୃତ୍ତି କରି ମୋ ଭଉଣୀକୁ ଧରି ବଞ୍ଚିଛି···।

ଆଉ···ତାପରେ ? ପ୍ରଶ୍ନ କଲି ଆଗନ୍ତୁକ ।

ତାପରେ ସ୍ନେହର ସେହି ଏକମାତ୍ର ଅଭିଭାବକ ଭଉଣୀ ମୋ 'ଟିନୁ'ର ବିବାହ ବୟସ ପାଖେଇ ଆସିଲା । ବିବାହପାଇଁ ଏ ଦୁଷ୍ଟସ୍ୱବା ସବୁ ତାର ଉପଯୁକ୍ତ ଅର୍ଥ ନ ପାଇ, ଶେଷରୁ ଦଶ ହଜାର ଟଙ୍କାର ଦାମୀ ହୋଇ ଏ 'ବଗାଲି' ରେସ୍ତୋ-ରଣ୍ଟର ଜଣ୍କର ମାଲିକ ଭୁମାର ବୃଦ୍ଧାଙ୍କ ପାଖରେ । କାରଣ ସେ ଥିଲେ ମୋର ବାଲ୍ୟ ବନ୍ଧୁ । ଟିନୁ ବିବାହର ଦୁଇଦିନ ପୂର୍ବରୁ ଗାଡିନେଇ ମୁଁ ମାନ୍ଦ୍ରାସ ଗଲି, କିଛି ସୁନା ଅଳଙ୍କାର ବିଦେଶ୍ୟରେ । ମୋ ଟିନୁ ପାଇଁ ପ୍ରାୟ ତେରଦ ହଜାର ଟଙ୍କାର ଅଳଙ୍କାର ଧରି ଫେରୁଥିବା ସମୟ ଅଜ୍ଞାତ ଜଣେଇ ରାଜପଥରେ ଡକାୟତମାନେ ମୋର ପଥରୋଧ କଲେ । ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ଅବସ୍ଥାରେ କୌଣସିମତେ ଫେରିଆସିଲି ମୋ ଟିନୁ ପାଖକୁ । ହଠାତ୍ ମୋ କୁଞ୍ଜ ଭିତରେ ଟିନୁର ଅସ୍ୱାଭାବିକ ରୂପ ଦେଖି ମୋ ମୁଣ୍ଡଟା ଘୁରିଗଲା । ଧଇଁ ଧଇଁ ମୁଁ ମୋର ସ୍ଥିତ ହରାଇ ବସିଲି । ଭଗବାନ ବଡ ନିଷ୍ଠୁର

Digitized by PPRACHIN, SOA

ବାବୁ । ମୋ ଟିନୁ ଗଳାରେ ରସି ଲଗାଇ ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିଛି । ଆତ୍ମହତ୍ୟାର ପ୍ରକୃତ ରହସ୍ୟ ବୁଝିବା ପାଇଁ ମୋତେ ବେଶି ସମୟ ଲାଗିଲା ନାହିଁ । ମୋ ଅନୁପସ୍ଥିତିର ସୁଯୋଗ ନେଇ କୁମାର ସୁଖାଙ୍ଗ ମୋ ଭଉଣୀ ଉପରେ ପାଶବିକ ଅତ୍ୟାଚାର କରିଥିଲା । ବେଚାରୀ ଟିନୁ ମୋର ସବୁଦିନ ପାଇଁ ମୋତେ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଗଲା ।

ସେଦିନ ମୁଁ ବହୁତ ମୁଣ୍ଡପିଟି କାନ୍ଦିଛି ବାବୁ । ତା'ପରେ ମୁଁ ଭୁଲିଗଲି ମୋର ମାନବିକତା ତଥା ସମାଜର ଆଇନ-କାନୁନ୍ । ଛାତିକୁ ପଥର କରି ସେଦିନ ବାଇକ ନେଇ ଶଗାର୍ଲ ହୋଟେଲରେ ପହଞ୍ଚିଲି । ଜ୍ୱଳନ୍ତ ଅଗ୍ନିକାଣ୍ଡ ସଦୃଶ ଉଦ୍ୟତ ଲୌହ ଶାବଳଟା ଉତ୍କ୍ଷିପ୍ତ ହୋଇ ଉଠିଲା, ସେଇ ଚରିତ୍ରହୀନ ମଦ୍ୟପ କୁମାର ବକ୍ଷ ଉପରକୁ । ଭାବିଥିଲି ନିଶ୍ଚୟ ତା ରକ୍ତରେ ମୁଁ ସନ୍ତରଣ କରିବି, ଆଉ ତାର ଏ କଞ୍ଚାମାଂସକୁ ସହରର ଭୁଲ କୁକୁରଗୁଡ଼ାକ ମଧ୍ୟରେ ବାଣ୍ଟିଦେବି । କିନ୍ତୁ ପାରିଲି ନାହିଁ ବାବୁ । ଠିକ୍ ସେହି ସମୟରେ କେଉଁଠୁ ଗୋଟାଏ ଗୁଳି ଆସି ଖୁବ୍ ଜୋର୍‌ରେ ମୋ ଗୋଡ଼କୁ ଆଘାତ କଲା । ହଠାତ୍ ମୁଁ ତଳେ ପଡ଼ିଗଲି । ତାପରେ ମୋ ଉପରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଅମାନୁଷିକ ପ୍ରହାର । ରକ୍ତାକ୍ତ ଶରୀରରେ ସେଦିନ ମୁଁ ସେଠାରୁ ଫେରି ଆସିଲି । ଛଅମାସ ପରେ ସୁସ୍ଥତା ଅନୁଭବ କଲି ।

ହଁ ବାବୁ, କୁମାର ସୁଖାଙ୍ଗ ଥିଲା ଏ ଇଲାକାର ଜଣେ ଗୁଣ୍ଡା, ମଦ୍ୟପ ଅସାମାଜିକ ନାରୀମାଂସ ଲୋଭୀ ଶଗାଳ । କାରଣ ସେଇଥିପାଇଁ ଦଦାନ୍ତ ତା' ପଛ କୌଣସି ଆକଥନ

Digitized by PPRACHIN, SOA

ନେବା ମୋ ପକ୍ଷରେ ସମ୍ଭବ ବୋଲି ମନେ କଲି ନାହିଁ । ଆଗାମୀ ଦିନର ଅପେକ୍ଷାରେ ଅନାଇ ରହିଲି ।

ସତରେ ବାବୁ, ଅନ୍ତ ଅପରାହ୍ଣରେ କୁମାରର ଦୁଇଜଣ ପ୍ରହରୀ ମୋ କୁଡ଼ିଆରେ ପହଞ୍ଚି ମୋତେ ଧମକ ଦେଇଗଲେ । କହିଲେ, ଏହି ତିନିଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଯଦି ଦଶହଜାର ଟଙ୍କା ପରିଶୋଧ ନ କରୁ ତେବେ ତୋର ଅକସ୍ମାତ୍ ମୃତ୍ୟୁହେବ ଏଇ ରାଜ୍-ରାଜପଥ ଉପରେ । ମୁଁ ଅଧିକ ସ୍ଥିର ହୋଇ ବସି ପାରିଲି ନାହିଁ ବାବୁ । ମନ୍ଦିରର ସମ୍ମୁଖରୁ ଧୂସର ବର୍ଷିବ ଯେପରି ।

ଚକ୍ଷୁ ବୃତ୍ତାକାର କରି ବ୍ୟାକୁଳ ହୋଇ ଉଠିଲି ଅଗସ୍ତ । କୁହ······କୁହ ବାଦଲ ·····ଆଉ, ତା'ପରେ ?

ବାଦଲର ଅମାବାସ୍ୟା ଚକ୍ଷୁ କୋଟରରୁ କେଇ ବିନ୍ଦୁ ଲୁଣିପାଣି ଝରିପଡ଼ିଲା । ଆଉ, ତାପରେ ମୁଁ ଏକ ସ୍ଥିର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଗ୍ରହଣ କରିନେଲି ।

ପ୍ରହରୀମାନେ ବାହାରିଯିବାର ଠିକ୍ ପରେ ପରେ ଅର୍ଥାତ ଆଜି ଅପରାହ୍ଣରେ ଗାଡ଼ି ବୁଲାଇଲି ଏଇ ବଙ୍ଗାଲି ହୋଟେଲ ଆଡ଼କୁ । ମୋ ସିଦ୍ଧାନ୍ତର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା, ଆଜି ତାକୁ ଏ ବାଇକ୍ ଖଣ୍ଡିକ ଦେଇ ସାରିବା ପରେ ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିବି । କାରଣ ବର୍ତ୍ତମାନ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଦଶ-ହଜାର ଟଙ୍କା ଯୋଗାଡ଼ କରିବା ମୋ ପକ୍ଷରେ ସମ୍ଭବପର ନୁହେଁ । ଭାଣିଜୀ ଯାହା ପାଇଁ ମୁଁ ଟଙ୍କା ରୋଜଗାର କରୁଥିଲି ସେ ତ ଚାଲିଗଲା । ଆଉ ବଞ୍ଚିବି କାହା ପାଇଁ ? ତା'ର ଏ ନିଷ୍ଠୁର ଭାଇ ଯୋଗୁଁ ବିବସ୍ତ୍ର ଚାଲିଗଲା । ସମାଜରେ ବନ୍ଧୁବାନ୍ଧବ ନାମର ବା କେତେ

Digitized by PPRACHIN, SOA

ପ୍ରୟୋଜନ ? ଆଉ କିଛି କହିବାକୁ ଯାଇ କହି ପାରିଲା ନାହିଁ ବାଦଲ । ଅବାଞ୍ଛିତ ଲଜ୍ଜାରେ ଚନ୍ଦ୍ର ଭଳି ମୁଖମଣ୍ଡଳଟା ଓଦା ହୋଇ ଆସିଲା ।

ଚତ୍କାର କରି ଉଠିଲା ଆଗନ୍ତୁକ ଜଣକ । ମସ୍ତିଷ୍କର ସମସ୍ତ ତନ୍ତ୍ରୀ ଗୁଡ଼ାକ ଠୁଳ ହୋଇଗଲା ସେପରି । କ୍ରମେ ସେ ଭୟଙ୍କର ହୋଇ ଉଠିଲା । ତା ଅନ୍ତର ମଧ୍ୟରେ ଦେଖାଦେଲା ଏକ ସର୍ବ-ଗ୍ରାସି କ୍ଷୁଧା । ଆହତ ବ୍ୟାଘ୍ର ପରି ଗର୍ଜନ କରି ଉଠିଲା ସେ । ନା···ନା, ମୋ ଉପସ୍ଥିତରେ ଏହା କେବେ ହୋଇପାରେନା । ଏଥିପାଇଁ ତମେ ଦୁଃଖ କରନା ବାଦଲ, ଆସ ମୋ ସଙ୍ଗେ । ପଛ ପକେଟରୁ ଜ୍ୱଳନ୍ତ ପିସ୍ତଲଟା ଧରି ହୋଟେଲ 'ଶଗାର୍ଲ' ଆଡ଼କୁ ଆଗେଇ ଗଲା ସେ । ବାଦଲ ବାଇକ୍‌ର ଡୋର ଲକ୍ କରି ବନାପ୍ରତିବାଦରେ ଆଗନ୍ତୁକର ପଥାନୁସରଣ କଲା ।

●

ଡାଏନିଂ ଟେବୁଲ ଉପରେ ବଲବର୍ଟ ପକାଇଦେଇ ବ୍ଲକଆଉଟ୍‌ଙ୍କ ଓ୍ୱେଟର ଜଣେକ । ଜନସନ୍ଦର ଶଗାର୍ଲ ଭିତରୁ ଛଏ ଫୋଟର ଡାକ୍ତ ଅଧିକ ଦୂରରେ ତାଙ୍କର ଶ୍ରୀନିବାସ ଓ୍ୱେଟର । ହୁଲିପଡ଼ା ପଛକୁ ସୁନ୍ଦର ସେ । ଦେଖିଲା ତାଏଇଂ ନଂ ୪୨୦ର ଜଣେ ଅଧ ବୟସ୍କ ଯୁବକ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବାର

Digitized by PPRACHIN, SOA

ସଙ୍କେତ ଦେଉଛି । ଏଇ ଯେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ସେଠାରେ ୨୩୪ ଟଙ୍କାର ବିଲ୍‌ବୁଝି ଭରିଦେଇ ଆସିଛି । ବୋଧହୁଏ, ପୁଣି କିଛି ଦରକାର । ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କଲା ୱେଟର ।

ଆଉ କିଛି ଦରକାର ସାର୍‌ ? ପ୍ରଶ୍ନ କଲା ୱେଟର ହଁ ଦରକାର । ମିଷ୍ଟର ବ୍ୟାର୍ଜିଙ୍କୁ ଡାକି ଦେ ।

ଚିହ୍ନିଲି ସାର୍, ହେଲେ, କଥା କଣକି ଆପଣଙ୍କର ଏ ଜଟାଧାରୀ ରୂପଦେଖି ମୋର କାହିଁକି ସନ୍ଦେହ ହେଉଛି । ହଁ ଗୁଣ୍ଡା ବଦମାସ ନୁହେଁ ତ ? ନାମ କଣ ବାବୁ ?

ସଟାପ୍‌... ନନ୍‌ସେନସ୍‌ । ଛୋଟ ମୁହଁରେ ବଡ଼ କଥା । ହଁ, ମୋ ପ୍ରଶ୍ନର ଯଥାର୍ଥ ଉତ୍ତର ଦେ । କ୍ରୋଧରେ ନିଆଁବାଣ ସଦୃଶ କହିଲା ଆଗନ୍ତୁକ । ଡାହାଣ ବାହୁର ଅଙ୍ଗୁଠିରେ ପିସ୍ତଲଟା ଘୂର୍ଣ୍ଣନ ଅବସ୍ଥାରେ ରହିଗଲା ।

ଚମକି ଉଠିଲା ୱେଟର । ସତେ ଯେପରି ଜୀବନ୍ତ ଶରୀରରୁ ପ୍ରାଣପିଣ୍ଡଟା ଉଡ଼ିଗଲାପରି ମନେ ହେଲା ତାକୁ । ଆମ ବ୍ୟାର୍ଜିବାବୁ ନାହାନ୍ତି ସାର୍‌ । ସମୀର୍ ବାବୁ ଅଛନ୍ତି ।

ମାନେ... ତମେ କାହା କଥା କହୁଛ ୱେଟର ? ଆଶଙ୍କା ଚକିତ ନୟନରେ ପ୍ରଶ୍ନ କଲା ଆଗନ୍ତୁକ ।

ହଁ ସାର୍‌, ପ୍ରତିଦିନ ଦିନ ବାର'ଟାଠାରୁ ରାତି ବାର'ଟା ଯାଏ ଆମ କୁମାରବାବୁ ହୋଟେଲ ମ୍ୟାନେଜ୍‌ମେଣ୍ଟ କରନ୍ତି । ଆଉ ରାତି ବାର'ଟାଠାରୁ ଦିନ ବାର'ଟା ଯାଏ ସମୀରବାବୁ ହୋଟେଲ ପରିଚାଳନା କରନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ରାତି ଗୋଟାଏ

Digitized by PPRACHIN, SOA

ହେବାକୁ ବସିଲଣି । ଖାଢ଼ି ନେଇ ସେ ଦ୍ୱାଟରକୁ ଖୋଲିଗଲେଣି ଅନାୟାସୀ ଭାବେ ଖୋଲିଗଲା ଓ୍ୱେଟର ।

ଆଗନ୍ତୁକ ବାଦଲକୁ ଏକ ପ୍ରକାର ବୁଦ୍ଧି ଦେଇ ଆଖି ବୁଲାଇ ନେଲେ ଓ୍ୱେଟର ଆଡ଼କୁ । ତୁମେ ଏଥର ଯାଇପାର ! ଓ୍ୱେଟର ଜଣକ ଖୋଲା ହ୍ୱିସ୍କିବୋତଲ କେଇଟା ତାଙ୍କ ଉପରୁ ଉଠାଇ ନେଇ ଦ୍ରୁତ ବେଗରେ ଚାଲିଗଲା । ବାଦଲ ନୀରବଦ୍ରଷ୍ଟା ଭାବେ, ବସିରହି ସବୁ କିଛି ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଥିଲା ଯେପରି ।

ଆଗନ୍ତୁକ ଉଠି ଠିଆ ହେଲେ । ତା ହାତମୁଠାର ପିସ୍ତଲଟା ଧୀରେ ଧୀରେ କଠିନ ହୋଇ ଆସିଲା, ଠିକ ଏକ ଲୌହ ପିଣ୍ଡ ସଦୃଶ । କଳା ଖଦଡ଼ କୁଦର ଭିତରୁ ଦଶ ହଜାର ଟଙ୍କାର ଦୁଇଟି ନୋଟ୍ ବଣ୍ଡଲ ବାହାର କରି ତା' ସହିତ ବଲକ୍ଷ୍ଟ ସଂଯୋଗ କରି ଦେଲେ ।

ଚେମନ ଉଠିଲା ମ୍ୟାନେଜରର ସ୍ୱୀର । ଅସ୍ପର୍ଶ ନକାତ କମ୍ପନରେ ଅତଙ୍କିତ ହୋଇ ଚତୁର୍ଦିଗକୁ ଆଖି ବୁଲାଇ ନେଲେ ସେ । କିଏ···? ବାହାର ଏ ଟଙ୍କା···

ପଚ୍ଛପଟୁ କାହାର ଏକ ବଳିଷ୍ଠ ବାହୁ ସ୍ୱୀର ତାଙ୍କୁ ଖୁବ୍ ଜୋରରେ ସ୍ପର୍ଶ କଲା ।

ଆପଣ···କିଏ ଆପଣ ?

ତମ ଶଗାର୍ଲ ହୋଟେଲର ଜଣେ ନାଇଟ୍ ଗ୍ରାହକ । ଭଣେ ଭଦ୍ର କଣ ଯାଉଛି ମିସ୍ତର ସ୍ୱୀର । ମୁଖମଣ୍ଡଳରେ ପିଶାଚର ହସ ଫୁଟାଇ ଅସ୍ପଷ୍ଟ ସ୍ୱରରେ କହିଲା ଆଗନ୍ତୁକ ।

ତେବେ ଏ ଟଙ୍କା କଉ ଆପଣଙ୍କର ?

Digitized by PPRACHIN, SOA

ପିରାମିଡ଼ଟାକୁ ପୁଣି କେଇ ସେକେଣ୍ଡ ଘୁରାଇ ଦେଇ କହିଲା ଆଗନ୍ତୁକ : ନାଇଁ··· ଏ ଟଙ୍କା ମୋର ନୁହେଁ । ଏ ହେଉଛି ତମ କୁମାର ବାବୁର । ସମସ୍ତ ଅସୁବିଧା ମୁଁ ଆଜି ଫେରି ଯାଉଛି । ହେଲେ କହିଦେବ OSO 2312 ନମ୍ବର ମୋଟର ଡ୍ରାଇଭର ବାଦଲ ସିଂଙ୍କୁ ଏ ଟଙ୍କା ଦେଇଯାଉଛି । ଆଉ ମନେରଖ ମିଷ୍ଟର ସଙ୍କର ମୋ ନାମ ଜେ. କେ. ସ୍ୱନ । ମୋର ଏ ସାଙ୍କେତିକ ନେମ୍-ପ୍ଲେଟ୍‌କୁ ଦେଇ ଦେବ ମି: ବ୍ୟାନାର୍ଜିଙ୍କୁ । ତା'ର ଅନୁପସ୍ଥିତି ଯୋଗୁଁ ବାଧ୍ୟ ହୋଇ ଫେରି ଯାଉଛି । ବିଦାୟବେଳେ ମୋର ଏ ଶେଷ ସତର୍କବାଣୀ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଦେଇ ଯାଉଛି । କହିଦେବ, ତମ ଋଗାର୍କ ରେଷ୍ଟୁରାଣ୍ଟର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିଚିତ ଶତ୍ରୁ ଜେ. କେ. ସ୍ୱନ କହିଯାଇଛି "ଆସନ୍ତା ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ରାତିର ପୂର୍ବ ଘଡ଼ିରେ ସେ ଯେପରି ଫିନୁର କବର ପାଖେ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା ସହ ନିଜର ପ୍ରାଣ ପିଣ୍ଡକୁ ନିଜେ ମୃତ୍ୟୁ ଶଯ୍ୟାରେ ଗଭୀର ନିଦ୍ରାର ସହ ଶୁଆଇ ଦେଇଥିବ । ଏଇ ମୋର ଶେଷ ମୃତ୍ୟୁବାଣୀ । ଯଦି ଏଥିରେ କିଛି ବ୍ୟତିକ୍ରମ ହୁଏ, ତେବେ ତମ ଋଗାର୍କ ପୃଥିବୀରେ ଧ୍ୱଂସସ୍ତୁପରେ ପରିଣତ ହେବ । ଆଉ ମି: କୁମାରର ମୃତ୍ୟୁ ହେବ ଠିକ୍ ତମ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ମ୍ୟାନେଜର ଦନେଶ୍ ବାଲାଆର ପରି ଧରି ।

ଆଗନ୍ତୁକ ମୁଖମଣ୍ଡଳର ଏପରି କଟୁଭା କଥା ଗୁଡ଼ାକ ସହିତ ଯେପରି ନିଆଁ ବାଣ ପରି ସଙ୍କରର ହୃଦ ଭିତରଟାକୁ କଂପାଇ ଦେଲା । ସେ ଯେପରି ନୀରବ ଦ୍ରଷ୍ଟା ଭଳିଭେ ଠିଆହୋଇ ଆଗନ୍ତୁକର କଥା ଗୁଡ଼ାକ ଶୁଣୁଥିଲା ।

Digitized by PPRACHIN, SOA

କିନ୍ତୁ କ୍ଷଣିକ ମଧ୍ୟରେ ଅଗନ୍ତୁକ ପିସ୍ତଲ୍‌ର ଚଣ ଖାଓ ଦେଇ କଲି ଶରୀରର ଜେଲଟା ସିଲ୍ ଧାନ ଦେଖିଲେ । ଗୋଟିଏ ଭିତରେ ଏକ ପ୍ରକାର ନେନ ତରଳ ପଦାର୍ଥ ଭର୍ତ୍ତି ଦେଖିଥାଏ ଅମ୍ଭର ପଦକା ନଟାରୁ ଉପ୍ ଜୋରରେ ଆଜ୍ଞା ଦେଲା ।

ଜଙ୍ଗଲର ଆଗନ୍ତୁକର ଏ ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ କଳାପକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ଯୋଧାନ୍ଧ ହୋଇ ଉଠିଲ ସବାର । ତୁ ଭିତରୁ ପିସ୍ତଲ ବାହାର କରି ଅଗନ୍ତୁକର ଶରୀର ଉପରକୁ ଟ୍ରିଗାର ପୁଲ୍ କରିବା ଲମସ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ଉଠିଲା । କିନ୍ତୁ ପାରିଲା ନାହିଁ ସେ । ଟ୍ରିଗାର ପୁଲ୍ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଅଗନ୍ତୁକର ଗୁଳି ମାଡ଼ରେ ତା ହାତର ପିସ୍ତଲଟା ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ ହୋଇ ଶୂନ୍ୟରେ ସତେ ଯେପରି ମିଳାଇ ଗଲା । ଖାଦ୍ୟ ତଥା ଟେଣ୍ଟର ମାନେ ଉପାଦ୍ଧବନ ଭଳିବେ ଠିଆ ହୋଇ ସବୁ ଯେପରି ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଥିଲେ ।

ତାପରେ ଅଗନ୍ତୁକ କାଉଣ୍ଟରର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେଲା । ତା କୋଟ ପକେଟରୁ ଖୁବ୍ ଜୋର୍‌ରେ ଜାବୋଡ଼ି ଧରି ଉପର ପାଖକୁ ଏକ ପ୍ରକାର ଟାଣି ଆଣିଲା ସେ । ଅଗନ୍ତୁକର କ୍ଷଣକ ଚକ୍ଷୁ ଦ୍ୱୟ ବିସ୍ଫାରିତ ହୋଇ ଉଠିଲା । ଦେଖ୍ ମ୍ୟାନେଜର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆଶିର୍ବାଦରୁ ଆଜି ତମେ ମାନେ ସମସ୍ତେ ବଞ୍ଚି ଯାଇଛ । କୁମାର ସ୍ୱଟାର୍ଟରର ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନୁପସ୍ଥିତ ତମ ମାନଙ୍କ ଭାଗ୍ୟଲିପିର ଏକ ଶୁଭ ସମୟ ଥିଲା । ମୁଁ ଯାଉଛି ଆଜି । ବୁଝି ତରେ ଆସିବି ।

ଗୁଡ୍ ନାଇଟ୍ ·· ....ମିଷ୍ଟର ସବାର ! ଗୁଡ୍ ନାଇଟ୍ ·····

Digitized by PPRACHIN, SOA

ଅକସ୍ମାତ ସବେ ଦ୍ରୁତଗତିରେ ହୋଟେଲ ଭିତରୁ ବାହାରି ଆସିଲେ ଆଗନ୍ତୁକ ଜଣକ । ଘର୍ମସ୍ରାବ ଡ୍ୟାଗନର ବହିପଡ଼ିଲା ବାଇକ୍‌ର ସମ୍ମୁଖ ସିଟ୍ [illegible] !

ଗାଡ଼ି ଷ୍ଟାର୍ଟ କର । କହିଲେ ଅଗନ୍ତୁକ । ବାଦଲ ଷ୍ଟାର୍ଟ ଦେଲା । ଭ୍ରୁମ୍ ଭ୍ରୁମ୍ ଗାଡ଼ିଟା ହଠାତ୍ ବେଗରେ ଆଗେଇ ଗଲା ଅନ୍ଧାର ଭିତରେ ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଗଲା ।

* * *

ବାଇକ୍‌ର ସ୍ପିଡୋମିଟର ପିନ୍‌ଟା ସେଭେଣ୍ଟି ଏଟ୍ ସେଭେଣ୍ଟିକୁ ସ୍ପର୍ଶକରି ବେଳେବେଳେ ବ ଅତିକ୍ରମ କରୁଥିଲା । ଦ୍ରୁତ ଗତିଶୀଳ ଯାନର ସାମନା ଅଂଶରେ ଝଳକୁ ଅନ୍ଧକାର ଭେଦ କରି ରାସ୍ତାର ପାର୍ଶ୍ୱସ୍ଥ ଶ୍ୟାମଳ ଶସ୍ୟକ୍ଷେତ ତଥା ବୃକ୍ଷଲତାଗୁଳ୍ମାଦି ସବୁ ଯେପରି ଅଗନ୍ତୁକ ଜଣକୁ ସ୍ୱାଗତ ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧନା ଜଣାଇ [illegible] ବେଗରେ ଆତ୍ମଗୋପନ କରୁଥିଲେ । ଅଗନ୍ତୁକ ଜଣକ ନୀରବରେ ବସିରହି ବୋଧହୁଏ କିଛି ଗୋଟାଏ ଚିନ୍ତା କରୁଥିଲେ । ପରକ୍ଷଣରେ ପକେଟ ଭିତରୁ ଚ୍ୟାନସେଲର ପ୍ୟାକେଟ୍‌ଟା ବାହାର କରି ସିଗାରେଟ୍‌ରେ ଅଗ୍ନି ସଂଯୋଗ କଲେ । ଅନ୍ୟ ଗୋଟାଏ ବାକ୍ସ ପଛକୁ ବଢ଼ାଇ ଦେଇ କହିଲେ—ସାମନାରେ ଦେଖାଯାଉଥିବା ବାଇପାସ୍ ଛକର ଲେଫ୍‌ଟ ସାଇଡ୍‌କୁ ଗାଡ଼ି ବୁଲାଇବ ।

ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କଲା ବାଦଲ । ପରମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଷ୍ଟୀୟରିଂଟାକୁ ଏକ ପ୍ରକାର ଘୁରାଇ ନେଇ କହିଲା ; ଆମକୁ ବୋଧହୁଏ ଏଠାରୁ ମାତ୍ରାସ ଆଉ ମାତ୍ର ସତେଇଶ କିଲୋମିଟର ବାଟ ହେବ । ହଁ ବାବୁ, ଏଇ ରାସ୍ତାରେ ଡକାୟତମାନେ ମୋତେ ଆକ୍ରମଣ

Digitized by PPRACHIN, SOA

କହିଥିଲେ । ଏ ଜଙ୍ଗଲି ବାଟଟା ଅଦୌ ନିରାପଦ ନୁହେଁ । ମନ୍ଦା ଖଚରନାଦ୍ ସ୍ଥାନ । ଖାଲି ଘାଟି ଉପରେ ଘାଟି ।

ମୃଦୁ ହସି କହିଲେ ଆଗନ୍ତୁକ : ତ'ଣ ଏଇଥିପାଇଁ ଭୟଭୀତ ହେଉଛ ? ଦେଖ ବାଦଲ ! ମୁଁ ତୁମ ପାଖେ ଥିବା ଯାଏଁ ତମେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିରାପଦ । ଦେଖିବ ମାଡ୍ରାସରେ ପହଞ୍ଚିବା ପୂର୍ବରୁ ଆମକୁ କୌଣସି ଅସୁବିଧାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ । ବାଦଲ କାନ୍ଧରେ ହାତ ସଞ୍ଚାଳନ କରି କହିଲେ ।

ଗୋଟେ କଥା କହିବି ବାବୁ ? ଲଘୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଚାହିଁଲା ବାଦଲ ।

ମୁଖ ମଣ୍ଡଳରେ ଟିକିଏ ହସ ଫୁଟାଇ କହିଲେ ଆଗନ୍ତୁକ : କୁହ ତ'ଣ କହିବାର ଅଛି । ଆରେ, ମୁଁ ଯେ ତମର ଅତି ଆପଣାର ।

ହଁ ବାବୁ, ମାଡ୍ରାସ ସହରରେ ଆପଣଙ୍କର ଜନ୍ମସ୍ଥାନ କେଉଁଠି ? ଆଉ ଭ୍ରମଣର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ତ'ଣ ? ଏ ବିଷୟରେ ଆପଣ ମୋତେ ସେ କିଛି ଜଣାଇଲେ ନାହିଁ ! ! ! କ୍ଷୀଣ ଦୃଷ୍ଟି ନିକ୍ଷେପ କରି ପ୍ରଶ୍ନ କଲା ବାଦଲ ।

ଠୋ···ଠୋ ହୋଇ ହସି ଉଠିଲେ ଆଗନ୍ତୁକ । ବାଦଲ ମସ୍ତକରେ ହାତ ସଞ୍ଚାଳନ କରି କହିଲେ, ଆରେ ! ଏଇଟା ପୁଣି ଗୋଟିଏ କଥା । ମୋତେ ପଚାରିବାକୁ ତମର ଏତେ ଭୟ କାହିଁକି ? ତେବେ ଶୁଣ, ମାଡ୍ରାସ, ନ୍ୟୁ କଲୋନୀ, ଷ୍ଟ୍ରିଟର ନଂ ୱ. ୮୨ ଏ ହେଉଛି ମୋର ଜନ୍ମସ୍ଥଳ । ଆଉ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ 'ଅର୍ଜୁନ ପାଣ୍ଡେ ଓରଫ୍' "ଜନ୍"ର ବଦଳା ।

Digitized by PPRACHIN, SOA

କହୁ ନାହିଁକି ? ଅଧୈର୍ଯ୍ୟ ହେଲା ବାଦଲ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ସବୁର ଉତ୍ତର ମୁଁ ତମକୁ ଦେଇପାରିବି ନାହିଁ ବାଦଲ । କାରଣ ମୋର ଏଇ କେତୋଟି ଅଲ୍ପଜ୍ଞ ଲିପି ପୃଷ୍ଠାର କଳଙ୍କିତ ଇତିହାସ ଉପରେ ଅଧିବୃକ୍ତ ଜାଣିବା ପାଇଁ ତମକୁ ବେଶୀ ସମୟ ଲାଗିବ ନାହିଁ ।

ସତେ ଯେପରି ବାଦଲ ନୀରବରେ ଅନ୍ତରର ଅନ୍ତ କଥା ଗୁଡ଼ାକ ଶୁଣୁଥିଲା । ତା'ପରେ ସେ ଚୁପ୍ ରହିଗଲା । ପାଉ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ପାଖ କ୍ୟାସେଟ୍ ଟ୍ରେ ଆଡ଼କୁ ହାତ ବଢ଼ାଇଲା ।

କ'ଣ ସବୁ ଖୋଜୁଛ ବାଦଲ ?

ସ୍ମିତ ହସିଦେଲା ବାଦଲ । ଭଲ କ୍ୟାସେଟ୍ ଗୋଟେ ଖୋଜୁଛି ବାବୁ । ଜଙ୍ଗଲ ରାସ୍ତା ତ, ବହୁତ ବୋର୍ ଲାଗୁଛି । ସେଇଥିପାଇଁ କିଛିଟା ଗାନା ବା ଭାଏଲିନ୍ ଶୁଣି ମନଫୁର୍ତ୍ତି କରିବା କଥା । ଶତ ଚେଷ୍ଟା ସତ୍ତ୍ୱେ ରେକର୍ଡ଼ର ମୋଟର ପ୍ଲେୟାର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ନହେବା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ବ୍ରେକ୍ ଉପରେ ପାଦ ସ୍ପର୍ଶ କଲା ସେ ।

କ'ଣ ହେଲା... ? ଗାଡ଼ି ଷ୍ଟାର୍ଟ କଲା ସେ... । ନାହିଁ, ବାବୁ ବିଶେଷ କିଛି ଅସୁବିଧା ନୁହେଁ । ଇଞ୍ଜିନ ପାଖ ବ୍ୟାଟେରୀରୁ ଓ୍ୱାର କନେକ୍ସନ୍ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଛି ବୋଧହୁଏ । ମୋଟର ପ୍ଲେୟାର କାମ କରୁନି । ବେଶି ନୁହେଁ ବାବୁ, ମାତ୍ର ଦଶ... ପନ୍ଦର ମିନିଟ୍ ମଧ୍ୟରେ ସବୁ ଠିକ୍ ହୋଇଯିବ । ପରମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ସ୍ଥିର ବଡ଼ଜଣ ବାହାରକୁ ଆସିବ ବାଦଲ ଆଗନ୍ତୁକ ଜଣେ ବାଦଲର ହାତକୁ ଏତେ ପ୍ରକାର ଟାଣି ଆଣିଲେ ଜଣ ଅଚ୍ଛା ।

Digitized by PPRACHIN, SOA

ତୋଷ୍ଟ ଓ୍ୱାର ବାଦଲ । ଗାଢ଼ ଚକ୍ଷୁ । ତା' ଦେହ ସାର୍ଜ ଦଣ୍ଡ ପତ୍ରର ମିଷ୍ଟର ବର୍ଣ୍ଣନ ନଜରୁ ଭିତରେ ଗାଢ଼ ରକ୍ଷିବାଟା ଅମ ପକ୍ଷରେ ଆଦୌ ଠିକ୍ ହେଉନ । କେବଳ ସେ ଶୀତ ଶୁଣି ବୋଉ ଭଟାଇ ଦୁଏ, ଅନ୍ୟ ତା' ପାଇଁ ତ'ଣ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉପାୟ ନାହିଁ ?

ବନ୍ଧା ପ୍ରତିବାଦରେ ବାଦଲ ଗାଢ଼ ଷ୍ଟାର୍ଟଭର ଗିମ୍ବରବନ୍ଧ ଉପରେ ହାତ ସ୍ପର୍ଶ କଲା ।

ଦେଖ୍ ବାଦଲ, ତମକୁ ଆଦୌ ବୋର ଲାଗିବ ନାହିଁ ।' ପୂର୍ବରୁ ଜହ୍ନଅଛନା, ମୁଁ ତୁମ ପାଖେ ଅଛୁ ମାନେ, ଆଦୌ କୌଣସି ଅସୁବିଧା ହେବନ । ହୁଁ ଶୁଣ, ତମର ପସନ୍ଦଯୋଗ୍ୟ ମୁଁ ତମକୁ ଗୋଟିଏ କାହାଣୀ ଶୁଣାଇବ । ଦେଖିବ, ଆଦୌ ବୋର ଲାଗବ ନାହିଁ । ତ'ଣ କହୁଛ ? ଶୁଣିବ । ବାଦଲର ମଥାରେ ହାତ ସଞ୍ଚାଳନ କଲେ ଅଗଷ୍ଟୁତ ।

ବାଦଲର ହୃଦୟରେ ଆନନ୍ଦର ଶିହରଣ ଖେଳଗଲା । ସତେ ଯେପରି ଏମିତ ସ୍ନେହ, ଆଦର ତଥା ସହାନୁଭୂତି ସେ କେବେ କାହାପାଖରୁ ପାଇନଥିଲା । ହଠାତ୍ ଅଗଷ୍ଟୁତର ବାହୁଦ୍ୱୟ ଜାବୋଡ଼ିଧର ଘନ ଚୁମ୍ବନ ଦେଇ କହିଲା ଠିକ୍ ଅଛି ବାବୁ । କାହାଣୀ ସେ ମୋତେ ଖୁବ୍ ଭଲ ଲାଗେ । ତେବେ ଶୁଣାନ୍ତୁ ।

ତେବେ ଶୁଣ । ଜୁଲନ୍ତ ସିଗାରେଟ୍କୁ ପରମତୃପ୍ତିରେ ଚୁମ୍ବନ ଦେଇ କହିଲ ଅଗଷ୍ଟୁତ ।

Digitized by PPRACHIN, SOA

ନୈଷ୍ଠିକ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିବାରର ଯୁବକ ଥିଲା "ଜ୍ୟାକ" ଓ ସେ ଥିଲା କ୍ଷୁଦ୍ର ବାଦ୍ରା ସହରର ଜଣେ ଖ୍ୟାତ ସମ୍ପନ୍ନ ବଂଶ "ଯେସେଫା"ଙ୍କର ମଧ୍ୟମ ପୁତ୍ର । ଚତୁର୍ଥ ବାର୍ଷିକ ବାଣିଜ୍ୟଛାତ୍ର ରୂପେ ସେ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଥମେ ବାଦ୍ରା କଲେଜରେ ପାଦାର୍ପଣ କରେ, ହଠାତ୍ ତା'ର ଅନ୍ତର୍ଦୃଷ୍ଟି ପଥରେ ଦେଖାଦିଏ ପ୍ରଥମ ବାର୍ଷିକ କଳାଛାତ୍ରୀ 'ସିନ୍' । ପ୍ରଥମ ଦେଖାରେ ସିନର ଶ୍ୱେତପଦ୍ମ କଅଁଳ ମୁଖମଣ୍ଡଳ ଜ୍ୟାକ ହୃଦୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆକୃଷ୍ଟ କରିଥିଲା । ପରମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କର ଆତ୍ମା ସହିତ ଆତ୍ମାର ମିଳନ ଘଟିଲା । ସେହି ମିଳନର ଶକ୍ତି ସେ ଦୁହିଁଙ୍କୁ ସୁଦୀର୍ଘ ପ୍ରେମ ସାଗରର ଜଣେ ଦକ୍ଷ ନାବିକ ଓ ନାବିକା ରୂପେ ଆଗେଇ ନେଲା ।

ଆଉ 'ସିନ୍' ଥିଲା ଜଣେ ଡାକ ପିଅନର ବଡ଼େଇ କନ୍ୟା । ବାଲ୍ୟରୁ ସେ ତା'ର ମା'କୁ ହରେଇ ଥିଲା । ଦୁଷ୍ଟଚରିତା, ସ୍ୱାମୀ ଦ୍ରୋହିଣୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଉର୍ମିଳା ଥିଲେ ସିନର ସାବତ ମା' । ସିନ୍ ଜୀବନର ଚଲାପଥରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ସଦୃଶ ଉର୍ମିଳା ଥିଲେ ସର୍ବଦା ଏକ ନଷ୍ଟ ଚରିତ୍ରର ଅଶୁଭ ଧୂମକେତୁ ।

ଜ୍ୟାକ ଥିଲା ସିନର ଅତି ଘନିଷ୍ଠତା । ଦୁହେଁ ଦୁହିଁଙ୍କୁ ଅନ୍ତର ଦେଇ ଭଲ ପାଉଥିଲେ । ସତେ ଯେପରି ଗୋଟିଏ ବୃନ୍ତର ଦୁଇଟି ପୁଷ୍ପ । ସିନର ସର୍ବସ୍ୱ ଥିଲା ଜ୍ୟାକ୍ । ତା'ର କ୍ଷଣିକ ଅନୁପସ୍ଥିତି ସିନ ପାଇଁ ଥିଲା "ପ୍ରେମପାଗଳୀ"ର ଏକ ଯନ୍ତ୍ରଣା ।

ମିଳନର ଖୁବ୍ ନିକଟରେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରେମକାହାଣୀ ସମସ୍ତ କଲେଜରେ ପ୍ରଚାରିତ ହେଲା । ଏ ସମ୍ବାଦ ଜ୍ୟାକର

Digitized by PPRACHIN, SOA

ପିଲାଙ୍କ ମଧ୍ୟ ସନ୍ତୋଷର ରହିଲା ନାହିଁ । ପିଲାଙ୍କ ଶତବାଧା ସତ୍ତ୍ୱେ ଜ୍ୟାକ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ପିଲାକୁ ନିଜ ହୃଦୟରୁ ବାଦ୍ ଦେଇ ପାରିଲା ନାହିଁ । ଏକଦା ଦୁହେଁ ଗୋପନରେ ମିଳିତ ହୋଇ ଏକ ସୁଚିନ୍ତିତ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ । ଯୋଜନାର ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟରେ ଅମାବାସ୍ୟାର ଏକ ନିର୍ଜନ ରାତିରେ ଦୁହେଁ ପାଦ ବଢ଼ାଇଲେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦରବାର ନିକଟକୁ ।

ଅଚ୍ଛା ତା' ପରେ…? କ'ଣ ହେଲା ବାବୁ । ପ୍ରଶ୍ନ କଲା ବାଦଲ । ଜ୍ୱଳନ୍ତ ସିଗାରେଟରେ ଘନ ଚୁମ୍ବନଟିଏ ଦେଇ ଆଗନ୍ତୁକ ଜଣକ ସ୍ମିତ ହସି କହିଲେ : ଆଉ ତା'ପରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦରବାରରେ ସେ ଦୁହିଙ୍କୁ ପ୍ରାଣଦଣ୍ଡ ମିଳିଲା ।

ପ୍ରାଣଦଣ୍ଡ… ?? କ'ଣ ? ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟି ନିକ୍ଷେପ କଲା ବାଦଲ ।

ପରମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଆଗନ୍ତୁକ ଜଣକ ଦରଦ କଣ୍ଠରେ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଉତ୍ତର ଦେବାକୁ ଯାଇ କହିଲେ 'ଗୋଟିଏ ଲୁହରେ କୋଟିଏ ଲହୁ' ।

॥ ଦୁଖ ॥

ବେଞ୍ଜାମିନ ଫାଏଲସ୍ପ୍ରିଙ୍ଗ ହାତ ଘଣ୍ଟା ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟି ନିକ୍ଷେପ କଲେ ଜ୍ୟାକ । ରାତି ବାରଟା ।

Digitized by PPRACHIN, SOA

ଆଜ ପୂର୍ଣ୍ଣମୀ ଉତ୍ସବ । ନଭମଣ୍ଡଳରେ ଚନ୍ଦ୍ରର ହସନ୍ତ ଜ୍ୟୋସ୍ନା । ତାରକାମାନଙ୍କର ଝିଟା କରଣ । ସ୍ୱଚ୍ଛ ଆକାଶ ତଳେ ସମସ୍ତ ସହରଟା ଇନ୍ଦ୍ରାଣୀ କୋଳରେ ତନ୍ଦ୍ରାଗତ । ମଳୟର ତାଡ଼ନାରେ ନଦୀତଟସ୍ଥ ବନଦୁର୍ଗା ମନ୍ଦିରରୁ ଭାସିଆସୁଛି ଧୂପ ଚନ୍ଦନ ତଥା ସଦ୍ୟଜାତ ପୁଷ୍ପର ସଦ୍ୟସୁବାସିତ ମଧୁର ବାସ୍ନା ।

ଡାକ୍ତର ଦ୍ୱାରର ସିଗାରେଟ୍‌ଟା ଜଳିଯାଉଥିଲା । ହୃଦୟର ସ୍ପନ୍ଦନ ସହିତ ସମତାଳ ଦେଇ ସିଗାରେଟ୍ ଘଣ୍ଟାଟା ଟିକ୍ ଟିକ୍ ଶବ୍ଦ ଛଡ଼ା ଆଉ ଅନ୍ୟ ମାତ୍ର ଶୁଭୁଥିଲା । ସିନାର ମସୃଣ ସୁନ୍ଦର ଅଧର ଉପରେ ମଥାରଖି ଶୋଇ ଅନବରତ ମଧ୍ୟରେ ହଜିଯାଇ ଥିଲା ଡାକ୍ତର । ଡାକ୍ତରର ପିଠି ପୃଷ୍ଠକୁ ଅଙ୍କୁଶ ସଦୃଶ ଭିଡ଼ି ରଖିଥିବା ସିନାର ଅବସନ୍ନ କୋମଳ ବାହୁଦ୍ୱୟ ତା'ଠାରୁ କେଜାଣି ଶିଥିଳ ହୋଇ ଆସିଲା ।

ଡାକ୍ତରର ପ୍ରଶସ୍ତ ବକ୍ଷ ଉପରେ ମୁହଁ ଲୁଚାଇ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଶିଶୁଙ୍କ ପରି ଭେଁ ଭେଁ ହୋଇ କାନ୍ଦିଉଠିଲା ସିନା ।

ବିସ୍ମିତ ହୋଇଉଠି ପଚାରିଲା ଡାକ୍ତର । ତମେ କାନ୍ଦୁଛ ? ଆଜିର ଏ ଶୁଭଲଗ୍ନରେ ସେ ତମ ନୟନରେ ଅଶ୍ରୁବାସ । ନା ସିନା, ନା, । ମୁଁ ଏସବୁ ସହ୍ୟ କରିପାରୁନି । ଅଭିମାନିନୀ ପ୍ରିୟତମା ମାନସୀକୁ ନିଜ ବକ୍ଷରେ ଚାପିଧରିଲା ସେ ।

ଫୁଲି ଫୁଲି ଆଖାଡ଼ିଆ ନଦୀ ପରି କାନ୍ଦୁଥିଲା ସିନା । ସିନା'ର ଭେଦିଯାଉ ଲୁହ ପୋଛିଦେଇ ବେଦନା ଜଡ଼ିତ କଣ୍ଠରେ କହିଲା ଡାକ୍ତର : ଅଶ୍ରୁ ବଦଳରେ ତମେ ମୋତେ ଦୁଃଖ ଦେଇଥିବୁ ଠେଲି ଦେଇ ମାନସୀ । ତୁମେ ସେ ମୋ ଜୀବନ

Digitized by PPRACHIN, SOA

ସଙ୍ଗୀତ । ତାଙ୍କର ସହଧର୍ମିଣୀ, ସହକର୍ମିଣୀ ଆଉ ସହଯାତ୍ରୀଣୀ । ଧର୍ମକୁ ସାକ୍ଷୀରଖି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାହି ଦେଇ ଏ ବନଦୁର୍ଗାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ମୁଁ ଯେ ତମକୁ ଆଜି ମୋ ଜୀବନର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସାଥୀ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରୁଛି । ତମେ ଯଦି ଏମିତି ଅସ୍ଥିର ହେବ, ତାହେଲେ ତେଣି ମୁଁ ଯୋଉଠାଏ ବର୍ଣ୍ଣ କପରି ବାହାରେ ଭାଟିବି ? ଛି ଛି ପିଲ୍ଲ, ଦୁଃଖ ସାଗରକୁ ଆଉ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରନା । ସିନ୍ଦୂର ଚର୍ଚ୍ଚିତ ସୁରେନଙ୍କ କେଶ ଗୁଚ୍ଛଗୁଡ଼ିକୁ ଧୀରେ ଧୀରେ ସଜାଡ଼ି ଦେଲେ ତାଙ୍କ । ନିଜକୁ ଅସ୍ତତରେ ରଖି ନପାରି ସିଏ ଲୋଟି ପଡ଼ିଲେ ତାଙ୍କର କୋଳରେ । ମୁଁ ଆଜି ସୌଭାଗ୍ୟବତୀ, ମହାନ୍ ଆଉ ତୁମ ସ୍ପର୍ଶରେ ଗଙ୍ଗାଜଳ ପରି ପବିତ୍ର, । ତାଙ୍କ ବନଦୁର୍ଗାଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦରୁ ମୋ ଆଶା ଆଜି ପୂରଣ ହୋଇଛି । ମନ ମନ୍ଦିରର ମୋ ପୂଜ୍ୟ ନମସ୍ୟ ମୋ ମନବସି ଦେବତାକୁ ମୁଁ ଆଜି ଫେରି ପାଇଛି । ତୁମକୁ ମୋର ଗୋଟିଏ ଅନୁରୋଧ ତାଙ୍କ··· !

ଅନୁରୋଧ··· ! ! !

ହଁ ଅନୁରୋଧ । ଯେଉଁଥିପାଇଁ ତମ ପିତାଙ୍କ ଜଣାଇଛି, ଅସନ୍ତୋଷର ବଳରେ ଯାତ୍ରା ପାଇଁ ଏତେ ବ୍ୟଗ୍ର ହୋଇ ଉଠିଛ, ସେ ପଥରୁ ତମେ ଓହରି ଆସ ତ୍ୟାଜ । ମୋ ଜୀବନର ଏଇ ଶେଷ ଅନୁରୋଧଟି ତମେ ଥରେ ଗ୍ରହଣ କରି ନିଅ ତାଙ୍କ ।

ପ୍ରିୟ······ ।

ତମେ ଠିକ୍ କହୁଛ ପିଲ୍ଲ । ମୋର ଏ ଯାତ୍ରା ଅବ୍ୟାହତ ରଖିବା ପାଇଁ ମୁଁ ମୋ ଭାଉଙ୍କ ଗୋଡ଼ ହାତ ଧରି ଶତବାର ଅନୁରୋଧ କରୁଛି । ଆଉ ଙ୍କ ପାଖେ ବହୁ ବର୍ଷରେ ପି.ଜ. କରିବା

Digitized by PPRACHIN, SOA

ଅପେକ୍ଷା ବରଂ ଘରୁ ଯିବାଆସିବା ଭଳି ଚଳଣିରୁ ଦଣ୍ଡୀ ରେ ପି.ଜି. ପାଇଁ ଆମ ସମ୍ପର୍କ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଉଛୁ । ତେବେ ସଚ୍ଚୋଟ ତାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଯେ ମୁଁ ବମ୍ବେ ଯିବି । ମୁଁ ଯାଇଁ ଉପଦେଶ ଧରି ମୁଁ ପ୍ରାଣପ୍ରଣେ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛି, ମୋର ଏ ଯାତ୍ରା ପ୍ରସ୍ତାବକୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ବନ୍ଦ ରଖିବାକୁ, କେବଳ ତମରି ପାଇଁ । କିନ୍ତୁ ପାରୁନାହିଁ ପିଲ । ଯୋଧୀ ତାଙ୍କ ସ୍ୱୀକୃତିକୁ ଲଙ୍ଘନ କରିବା ମୋ ପକ୍ଷେ ଅତି ଜଟିଳ ହୋଇ ପଡ଼ିବ ।

ପିଲ୍ ଝଡ଼ି ଭ ହୋଇ ଅଶ୍ରୁଳ ନୟନରେ ସୁନ୍ଦିର ଜ୍ୟୋତିକୁ ଚା'ହେଲେ, ମୋର ଏ ଶେଷଇଚ୍ଛା କ'ଣ ଅଭିଶପ୍ତ ରହିଯିବ ? ଦେଖ ଜ୍ୟୋତି, ତୁମେ ପୁଣିଥରେ ଚେଷ୍ଟାକର । ତାଙ୍କୁ ଆଉ ଥରେ ଅନୁରୋଧ କର । କାରଣ ତମ ଅନୁପସ୍ଥିତି ମୁଁ ଆଦୌ ସହ୍ୟ କରି ପାରିବି ନାହିଁ । ତମର ସେ ଅନୁପସ୍ଥିତି ମୋତେ ପାଗଳୀର ରୂପ ଦେବ । ତମେ ମୋ ଜୀବନର ସର୍ବସ୍ୱ, ଭାଗ୍ୟବିଧାତା । ମୋ ସୀମନ୍ତର ସିନ୍ଦୂର ବିନ୍ଦୁ । ପ୍ରେମ ପ୍ରଣୟର ପ୍ରତୀକ ସ୍ୱରୂପ ତୁମେ ମୋ ହାତର କଙ୍କଣ । ଝିଅଟି ମଧ୍ୟରେ ସିକାର ଭଣ୍ଡ ଥିଲ ଉଠିଲା । ନୟନର ଲୁହ ଅଶ୍ରୁ ବୋଲା ବନ୍ଧ ଭାଙ୍ଗି ଭଣ୍ଡ ଝଟେଇ ବାଢ଼ ଉଠିଲା ସେ । ସତେ ଯେପରି ପିଲର ତରୁଣ ହୃଦୟରେ ମର୍ମାହତ ହୋଇପଡ଼ିଲା ଜ୍ୟୋତି । ସେ କାନ୍ଦପାରୁ ନ ଥିବ ବା ଉତ୍ତର ଦେଇ ସେ ତାକୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବ । ତମେ ଏମିତି ଧୈର୍ଯ୍ୟହରା ହୋଇ ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ନା ପିଲ । ଶୁଣ ... ଏସ,... ଜାଣେ । ମୁଁ ତମକୁ କଥା ଦେଉଛି ମାତ୍ର ଘୋଟାଏ ବର୍ଷ ଭିତରେ ମୁଁ ପୁଣି ତମ ନିକଟକୁ ଫେରି ଆସିବି ନିଶ୍ଚୟ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଯୋଧାଙ୍କି ଡାକ୍ତ ମୋର କୌଣସି ଅନୁରୋଧକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା

Digitized by PPRACHIN, SOA

ଅବସ୍ଥାରେ ନାହାନ୍ତି । ସବୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ତାଙ୍କର ପରାଜୟ କଥା । ତାଙ୍କ ସ୍ୱୀକୃତିକୁ ଭଙ୍ଗ କରିବାର ସାହାସ ଆମ ପରିବାର ଭିତରେ କାହାରି ନାହିଁ । ଏପରିକି ମୋ ମମୀଙ୍କର ମଧ୍ୟ । ତେଣୁ ଉପେକ୍ଷା କରିବା ଅପେକ୍ଷା ବରଂ କୌଣସି ମତେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱୀକୃତି ଗ୍ରହଣ କରିନେଇ ଗୋଟାଏ ବର୍ଷ ଚଳିବା ଭଲ । ତା'ପରେ ଦେଖିବ କୌଣସି ଦିନେ ତାଙ୍କୁ ହାତକରି ଗୋଟାଏ ବର୍ଷ ନ ପୂରୁଣୁ ମୁଁ ପୁଣି ତମ ନିକଟକୁ ଫେରି ଆସିବି । ସିନ୍ଧୁ କପାଳରେ ବାହୁ ସଞ୍ଚାଳନ କରି ଶୋହାର ବୋଲା କଣ୍ଠରେ କହୁଥିଲା ଜ୍ୟୋତି । କ'ଣ କହୁଛ ସିନ୍ଧୁ··· ?

ତମ କଥାକୁ ମୁଁ ଅଦୌ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁନି ଜ୍ୟୋତି । ମାନୁଛି, ତମେ ଗୋଟିଏ ବର୍ଷ ପରେ ଫେରି ଆସିବ । ହେଲେ ତମର ସେଇ ଗୋଟାଏ ବର୍ଷ ମୋ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଶତାବ୍ଦୀ । ତମ ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ମୋ ଶରୀରର ଜୀବସାମ୍ୟ ମୁଁ ହରାଇ ବସିବି ଜ୍ୟୋତି । ପ୍ରତି ମୁହୂର୍ତ୍ତଟି ମୋ ପାଇଁ ବିପଦରେ ଭରା । ବାଲ୍ୟରୁ ମା'କୁ ହରାଇଛି । ବର୍ତ୍ତମାନର ସାବତ ମା' ମୋର ଚିରଶତ୍ରୁ । ସର୍ବଦା ମୋ ଉପରେ ତାଙ୍କର ବକ୍ରଦୃଷ୍ଟି । ସିନ୍ଧୁର ଛଳ ଛଳ ନୟନର ସ୍ୱଚ୍ଛ ଲୋତକବିନ୍ଦୁ ଲୁହ ଝରିପଡ଼ିଲା ।

କ୍ଷଣକ ମଧ୍ୟରେ ଜ୍ୟୋତି ମଥାର ସ୍ନାୟୁ ତନ୍ତ୍ରୀଗୁଡ଼ାକ ସତେ କେଉଁପରି କମ୍ପିତ କରି ଉଠିଲା । କ'ଣ କରିବ ସେ । ଗୋଟାଏ ପକ୍ଷରେ ତାଙ୍କର ଆଦେଶ ପାଳନ ଆଉ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ସିନ୍ଧୁର ଅନୁରୋଧ । କାହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବ ସେ । ବିଚଳିତ ହୋଇ ପଡ଼ିଲା ଜ୍ୟୋତି । ନିଜ ମୁଣ୍ଡଟାକୁ ଜାବୋଡ଼ି ଧରି ଲଥ୍ କରି ବସିପଡ଼ିଲା ସିନ୍ଧୁର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଦର ବାରଣ୍ଡା ଉପରେ ।

Digitized by PPRACHIN, SOA

ଚମକି ଉଠିଲ ଝିଲ ! କ'ଣ ହେଲା ତାଙ୍କ ? ଏମିତି ଅଭୁଲରେ… ? ଅସ୍ଥିର ହୋଇ ଉଠିଲ ସେ । ନାଇଁ ! କହୁ ହୋଇନ । ହଠାତ୍ ଭାଙ୍ଗିକି ଭେଜାଣି ମୁଣ୍ଡଟା ଯୁରିଲ ଦେଲ ।

ମୁଁ ଜାଣେ ଅମର ଏ ସମସ୍ୟାରେ ତୁମେ ଖୁବ୍ ବିଚଳିତ ହୋଇ ପଡ଼ିଛ । ମୁ ତୁମକୁ ଆଉ ଅଯାଚିତ ଦେଇନ ଲାଗି । ଘଣ୍ଟାଶୀଘ୍ର ତମେ ତମ ଡାକ୍ତରଙ୍କର ଅଦେଶ ପାଳନ କର । ଆମ ସୁଖରେ ତାଙ୍କ ଜମର ଖୁସି ହୁଅନ୍ତୁ । ମୁଖମଣ୍ଡଳରେ ଟେବାଏ ହସ ଫୁଟାଇ କହିଲ ଝିଲ ।

ତମେ ସତ କହୁଛ ଡାର୍ଲିଂ । ତା' ହେଲେ; ତାଙ୍କର ପ୍ରୀତିଗତକୁ ଆମେ ସମ୍ମାନ କରିବା । ଜେବେ ଠିକ୍ ଅଛୁ । ମୁଁ ଦେଖ ଝିଲ, ଦେବାଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନିରେ ମୁଁ ତମକୁ କଥା ଦେଉଛି ଘୋଡ଼ାଏ ବର୍ଷ ନ'ପୁରୁଣୁ ମୁଁ ନିଶ୍ଚୟ ତମ ନିକଟକୁ ଫେରି ଆସିବି । କ'ଣ ଘୋଡ଼ାଏ ବର୍ଷ ଚିକିଏ କଷ୍ଟ ସହି ପାରିବନି ?

ଜ୍ୟାକର ଖୁଣ୍ଟ ଓଠରେ ସୋଟିଏ ଘନ ଚୁମ୍ବନ ଦେଇ କହିଲ ସିନ୍ଧୁ : ଏକଦମ୍ ରାଜି । ହେଲେ, ମନେରଖ ରାକ୍ଷୀ ପୂର୍ଣ୍ଣିମାରେ ନିଶ୍ଚୟ ଫେରିବ । ରାକ୍ଷୀ ବାନ୍ଧି ରଖିଥିବ । କ'ଣ କହୁଛ…ଆସିବ ତ ?

ଅରେ ! ରାକ୍ଷୀ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ସେ ଅନୁଭବ ଆଠ ମାସ ବାକି ଅଛୁ । ଏତେ ବ୍ୟସ୍ତ ଭାବୁଛ ?

ହୁଁ ଅତେବ ଦଶ ଭାବଣ ପଡ଼ୁଛି ।

ତେବେ ଠିକ୍ ଅଛୁ । ନିଶ୍ଚୟ ମୁଁ ସବେ ଆଠ ଭାଉଣ ସତ ଆସି ପହଞ୍ଚିବି । ହୁଁ କଲିକତା ଏକସ୍‌ପ୍ରେସ୍‌ରେ । ସବୈତ୍

Digitized by PPRACHIN, SOA

ଭିତରୁ ଗୋଟିଏ ସୁନା ଲକେଟ୍ ବାହାର କଲ ଜ୍ୟୋତି । ସିଲର ଅନିଚ୍ଛା ସତ୍ତ୍ୱେ ଲକେଟ୍‌ଟିକୁ ନ୍ୟାଳ ଲମ୍ବାଇ ଦେଲ ତା' ପ୍ରିୟତମା ଗଳାରେ ।

ହଠାତ୍ ବାଦଲ ଖଣ୍ଡରେ ଚନ୍ଦ୍ରମା ନିଜକୁ ଆତ୍ମଗୋପନ କର ଖିଲ ଖିଲ ହୋଇ ହସି ଉଠିଲ ।

ସିଲର କୋମଳ ବୁକୁରେ ଘନ କମ୍ପନ । ଅନ୍ତଃପ୍ରଦେଶରେ ଅଜଣାର ଭୟ । ତନୁରେ ବେପଥୁ । ପରମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ସିଲର, ଦେହ ସଲଜ୍ଜ ଅମାନିଆ ପରିଧାନଗୁଡ଼ାକ ଦୁଷ୍ଟାମୀ କଲେ । ଜ୍ୟୋତି ତା'ର ଗଣ୍ଡଦେଶରେ ମୃଦୁ ଚପେଟା ଘାତ କଲ । ସିଲ ଝାଉଁଳି ପଡ଼ିଲ ଜ୍ୟୋତିର କୋଳରେ ।

* * *

ନଡ଼ା ଛପର କୁଡ଼ିଆ ଭିତରୁ ବାହାରି ଆସିଲେ କ୍ଷେତ୍ରବାସୀ । ଦେହରେ ନୂଆ ଧୋତି ନୂଆ କୁରୁତାର ପରିଧାନ । ଅଗଣା ବାରଣ୍ଡାରେ ପଡ଼ିଥିବା ଦଉଡ଼ିହାତ ଲମ୍ବର ରସିବୁଣା ଖଟିଆଟା ଉପରେ ଲଥ୍‌କରି ବସିପଡ଼ିଲେ ସେ । ଅଗଣା ବୁଲଚକ୍ର ମୁଣ୍ଡଉଲାଇ ତାଳବୃକ୍ଷର ଆଡ଼କୁ ଦୃଷ୍ଟି ନିକ୍ଷେପ କଲେ ସେ । ସତରେ, ବେଳଆସି ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ହେବାକୁ ବସିଲଣି ।

ମା' ସିଲ, ଅରେ, ମା ! ତୁ ମୋର ସେ ଖଟିଆ ତଳୁ ପାନବଟୁଆଟା ଆଣିଲୁ । ଉତ୍ତେଜିତ ହୋଇ ଡାକ ଛାଡ଼ିଲେ କ୍ଷେତ୍ରବାସୀ ।

ଯାଉଛି ବାପା ଘର ଭିତରୁ କୋମଳ କଣ୍ଠରେ ଉତ୍ତର ଦେଲ ସିଲ ।

Digitized by PPRACHIN, SOA

ଏଇ ନଅ ବାପା । ଖଟିଆ ଉପରେ ଶୋଇ ଦେଇ ଗୁଣ୍ଡ ଗାଉଣ୍ଡର ଦିନ । ପଲଟଟ୍ ତାଙ୍କରେ ଷେଟବାସୀ ।

ତ'ଣ ହେଲା ବାପା···କହୁ ତହୁବ ?

ତଳେକ ଆଜ ତ'ଣ ରୋଉ ଛୁଟି ଅଛୁ ମା' । ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗାଇନାହୁଁ ଯେ ।

ଦିନର ମୁଖମଣ୍ଡଳରେ ଟେନାଏ ଦୁଃଖ ଫୁଟି ଉଠିଲା । ନାଇ ବାପା । ତଳେତ ଖୋଲା ଅଛୁ । ଏଇତ ଏଗାରଟାବ ବାଜନ୍ତି । ଅନ୍ତୁର ଘୋଟାଏ ଘଣ୍ଟା ବାକି ଅଛୁ । ମୁଁ ଯାଏ ଗାଧୋଇବ । ସୁଲଗ ଉଅବା ଦିନ । ତା ବାପାଙ୍କ ତାଙ୍କରେ ପୁଣି ଅଟକ ଗଲା ସେ ।

ହୁଁ, ଆରେ ସେଷେଇ ହେଉଚ୍ଛୁ କଲ ? ମୋର ଯେ ଭଳୁର ହୋଇଯାଉଛୁ ।

ଶବୁ ସଣରକଣି ବାପା । ଭଳାଣା ବାକ ଅଛୁ । ବେଶି ହେଉହେବନ । ଏଇ ସଙ୍ଗେ ସିଙ୍ଗେ ଗାଧୋଇ ାଯି ଖାଉ ବାଢ଼ି ଦେବ । ସୁଲଗେ ଦିନ ।

ଦାର୍ଘ ନଶ୍ୱାସ ଉ୍ୟାଗକର ଦାଣ୍ଡପାଖ ମାଟି ଜାଲୁଟା ଉପରେ ଅଜଣ ପଡ଼ିଲେ ଷେଟବାସୀ । ଚୋଉ ସଜା ଘରକୁ ବ୍ୟାଜ ବୋଡ଼ୁଉଣ ପଠାଇ ଅଅଲ୍ବାଉ । ମୁଁ ଟିକଏ ଶାନ୍ତିରେ ମରନ୍ତି । ଠାକୁରେ ଧର୍ଯ୍ୟ ଦୁଅନା । ମା' ଲେଉଣ୍ଡ ହୁଁପଟାକୁ ମୋର ପରଘର କରବଉ । କଣ୍ଠାସରେ ବଣ ମଁଣାଭଣାକୁ ଜର୍ମିଳା ଅଡ଼ଦରିଛୁ । ତାକୁ ସଦ୍‌ବୁଦ୍ଧି ଦଅ । ସେ ମୋ ଦିନ

Digitized by PPRACHIN, SOA

ଉପରେ ଅନାସ୍ଥ ନକରୁ । ସ୍ୱପ୍ନ ସ୍ୱପ୍ନ ହିଂସ୍ରାକୁ ଅଠର ପୂର ଉଣେଇଶି ବର୍ଷର । କଲେଜ ପଢ଼ୁଆ ଝିଅ । ତା' ଖାଇଁକୁ ଯୋଗ୍ୟ ବରଟାଏ ଖୋଜା କରି ଦେଲେ କାମସରିବ । ବଢ଼ିଲା ବୁଢ଼ି ନ ଝିଅ । ଧନକୁ ଧନ ଅଲଗା । ପାଦ ଯଦି ଥରେ ଖସିଯାଏ, ତେବେ ମୋ ମହତଯିବ । ଲୋକେ ତ'ଣ ନ କହିବେ ମୋତେ । କହିବେ, ଜନମ ଦେଲା ମା' ନଥିବାରୁ ବାପ ତା'ର ଭାବୁ ଏ ଅବସ୍ଥା ହେଲା । ଧର୍ମଦ୍ରୋହୀ ହେବା ସାର ହେବ ।

ଧରକୁ ପଗଡ଼ୀ ତେଲୁଆଲ । ହେଲେ ଅଧର୍ମ ବାଟରେ ସୁଲକୁ ଉର୍ମିଳା । ନା…ନା ମୋତେଟ ନୁହେଁ । ମୋ ଝିଅର ଖରାପ ହବ ନାହିଁ ହେଲା । ସେ ଦୁରି ଦୁରି ଘରଦ୍ୱାର କରୁ । ମୁଁ ଏତକ ସ୍ୱପ୍ନେ ଥାକୁରେ । ଝିଅ ମୋର ଫୁଲ ଜେଲ ବୋଲ ମୁକ୍ତ ମଣ୍ଡ ଦେଖାଇବ ବସ୍ତୁ ।

ଝିଅ ରାଜେ୍ଧାଇ ଆସି ଦୁଆର ବନ୍ଧ ଆରପାଖରେ ଚୁପ୍ ହୋଇ ଠିଆ ହୋଇଛି ଶୁଣୁଛି ତା' ବାପାଙ୍କର ମନକଥା । ବାପା ତା'ର ମନକୁ ମନ କହୁଥାରେ ଲାଗିଛନ୍ତି । ସେ କିଛି ବୁଝି ପାରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ଏତିକିଟା ଜାଣିପାରୁଥିଲା ଯେ ବାପା ତା' ବିବାହ ପାଇଁ ଭାରି ଚିନ୍ତା କରୁଛନ୍ତି ; କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ସେ ଏତେଟା ବ୍ୟାକୁଳ ।

ହଠାତ୍ ଶ୍ୟାମବାସୀଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ପଡ଼ିଲା ଝିଅ ଉପରେ । ଇଏ, ମା ମୋର ଓଦାଣଡ଼ାଏଟା ଠିକ୍ ଠିଆ ହୋଇଛୁ ଯେ । ମା…ମା…ଅଣ୍ଡା ଧରବ । ଚମକ ବଡ଼ଜାପଡ଼ ।

ବାପା… ! ! !

Digitized by PPRACHIN, SOA

ଦେଖିଲ ପୁଣି ତାର ଅତୀତକୁ । କ'ଣ ଥିଲ ତାହାର ଭୋଗରେ । ଏତ୍ ଟିଏ ହେଲୁ, ଅଚଳ ହେଲା ଭାଗ୍ୟ । ଖାଲି ମା' ନାଲି ଶାଗ ଗଣ୍ଡିଏ କ'ଣ ବାଢ଼ି ଦେଲୁ ।

ସୁନ୍ଦରଲା ଦିନ । ପାଖନ୍ତୁଙ୍ଗି ବସିଲେ ଶେଷବର୍ଷୀ । ଗୃହର ସାମନା ଫାଟକ ସମ୍ମୁଖରେ ଗୋଟିଏ ଉତ୍ସା ଅଟକ ଗଲ । ଫାଟକ ଖୋଲୁ କର ଘର ଭିତରକୁ ପଶି ଯାଉଥିଲେ ଉର୍ମିଳା ।

ଶୁଭିଗଲା··· ! ! !

କ'ଣ କହୁଛ ? ବ୍ୟସ୍ତମନା ହୋଇ ପ୍ରଶ୍ନ କଲେ ଉର୍ମିଳା ।

ଫେରିଥିଲ ବୁଝିଛ··· ?

ପାଖଟିଏ ଘାଟି ଭିତରୁ ହେସନ୍ତୁଡ଼ାର ଥୁକ୍କଦେଇ ସକୁଚ ମୁଖମଣ୍ଡଳରେ କହିଲେ ଉର୍ମିଳା : ଭବେ, ମା···ଗଳ୍ପ ଭଗର କ ଗୁଣ ଗାଇବ, ମୂଳରୁ ପାହୁଚ ପାହୁଚ । ମୁଁ ବୁଝିଛି ଗାର, ଅଭିଳ ସେ ସବୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବାର ମାନେ··· ?

କାରଣ ମୁଁ ତମର ଇହକାଳ ପରକାଳର ସ୍ୱାମୀ । ସେ ସବୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବାର ଅଧିକାର ତମର ଏ ଅଧୂରିକ ଯୁଗ ମୋତେ ସ୍ୱୀକୃତ ଦେଇଛି । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଦେଖୁଛି, ଏଇ କେଇ ମାସ ହେବ ତମେ ଭିତରେ ଭିତରେ କହୁଚ ଅଡ଼୍ଭେନସ୍ କରିଲେଣି । ମନଇଚ୍ଛା ସବୁ ଭାରବାର ହେଲେ ମନେରଖ ଉର୍ମିଳା ସବୁଥିରେ ଗୋଟିଏ ସୀମା ଅଛି । ହୁଁ, ଏସବୁ କହୁ ଭଲ ହେଉଛି । ହାତରେ ସେଇଟା କ'ଣ ?

Digitized by PPRACHIN, SOA

କ୍ଷେତ୍ରବାସୀଙ୍କ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଗୁଣ୍ଡାଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନ ନରକପାଳ କ୍ରୋଧରେ ଅବଶ ହୁଂସ୍ତ୍ରପଣ ଓଁ, ହିଁ, ହୋଇଉଠିଲେ ଊର୍ମିଳା। ଊର୍ମିଳାଙ୍କ ହାତରୁ ପୋଷ୍ଟକାର୍ଡ ଝଡ଼ୁଣ ଗୋଟିଏ ପ୍ୟାକେଟ୍ ଟାଣି ଆଣିଲେ କ୍ଷେତ୍ରବାସୀ।

ଓଃ, ତା'ହେଲେ ଷ୍ଟୁଡ଼ିଓ ଭଳିମରୁ ଫେରିଲ···ନାଇ···! ଭେଲଟା ଉଣ୍ଟ'ନ୍ ଫଟୋ ଉପରେ ଆଖି ବୁଲାଇନେଇ କ୍ରୋଧରେ ଜର୍ ଜର୍ ହୋଇଉଠିଲେ କ୍ଷେତ୍ରବାସୀ। ଅଭ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ଠିଆହୋଇ ରହିଲ ଭାବିଲ ? ଏଥିର ଯାଅ। ଶବ୍ଦ ଶବ୍ଦ ଫିଲ୍ମ ସ୍ତ୍ରିଂ ର ସ୍ୱଜନ୍ତୁ। ପ୍ରତ୍ୟେକରମାନଙ୍କୁ ହାତ କରି ହିରୋଇନ୍ ହେଲଟା ବାଛୁନେବ, ଯାଅ। ଛୁ···ଛୁ···ତମକୁ ଦିନେ ଲଜ ଲାଗୁନ। ପୁଣି ଠିଆହୋଇ ମୋ ସାମନାରେ ବଦନ ଦେଖାଉଛ। କ୍ଷେତ୍ରବାସୀଙ୍କ ଆଖିରେ ଲୁହ ଦେଖାଦେଲା। ଏ ବୃଦ୍ଧକାଳ ବୁଢ଼ାଟାକୁ ଆଉ ଭାବିକି ଏତେ ହୃଦୟଶୂନ୍ୟ କରି ମାରୁଛ ପ୍ରଭୁ। ଏ ମହାସଙ୍କଟରୁ ମୋତେ ରକ୍ଷାକର ମା'। ମୁଁ ମୂର୍ଖ ବୁଢ଼ୋ।

ବୁଢ଼ାର କଥା ଗୁଣ୍ଡାଙ୍କ ସନ୍ଦେହରେ ହଜମ କରିନେଲ ଊର୍ମିଳା। ତା'ର ରୂପ ପିଶାଚୀଙ୍କ ପରି ଭୟଙ୍କର ହୋଇ ଉଠିଲା। ଅନେ ! ରଖ ହେ ତମର ନାଟବାଟ। ତାହା ଉପରେ ଏ ଗରମ ଦେଖାଉଛ କା। ମୋତେ ଚିହ୍ନିଛନ୍ତି। ତହିଲେ କ'ଣ ନା ମୋ ମୁହଁରେ ଲାଜନାହିଁ। ମୁଁ ବୁଝିଆଛି ପୁଣି ଭିତରେ ଭିତରେ ଅତ୍ୟାଚାର୍ କରି ଚାଲିଛି। ହୁଁ ଶେଷଥର ପାଇଁ ଭଲ ଦେଖିଛି ଦେଖ, ମୋ ଗତପଥରେ କଣ୍ଟକ ହୁଅନା। କାଳରେ ତୁମର କ୍ଷତି ହେବ।

Digitized by PPRACHIN, SOA

ପ୍ରକୃତରେ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକମାନେ ଛଳନାକାରୀ । ଦେଖନ୍ତୁ, ଛଳ ଛଳ କଥାରେ ତମେ ସୀମାଲଙ୍ଘନ କରି ବସିଛ ଊର୍ମିଳା । ତା'ଛଡ଼ା ତମେ ହେଲ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ । ସେବାଯତ୍ନ କରିବା ତମର କାମ । କିନ୍ତୁ ତା ବଦଳରେ ମନଇଚ୍ଛା ବାହାରେ ବୁଲିବା ହୋଟେଲମାନଙ୍କରେ ବସି ସିନେମା ଦେଖିବା, ମଦର ଚୋପା ଫର୍ଦ୍ଦ ଖାଇବା ଆଉ ସ୍କୁଟର ଭିତରେ ଅତି ଅଶ୍ଳୀଳ ଠାରିଠୁରି ଅଙ୍ଗଭଙ୍ଗୀ କରି ମନଇଚ୍ଛା ଘରକୁ ଫେରିବାକୁ ମୁଁ ଆଉ ସହ୍ୟ କରୁନାହିଁ । ତା'ଛଡ଼ା ମୁଁ ହେଲି ତମର ସ୍ୱାମୀ । ମୋର ଭାର୍ଯ୍ୟା ଅଧିକାର ଉପରେ ତମେ ପଦାଘାତ କରୁଛ ଊର୍ମିଳା । ବାରମ୍ବାର ସତର୍କ କରାଇବା ସତ୍ତ୍ୱେ ତମେ ସବୁଦା ଅଶାନ୍ତି ସୃଷ୍ଟି କରୁଛ । ହେଲେ କହୁଦେଉଛି, ମାନୁଛ ଯଦି ଶୀଘ୍ର ତମର ଏ ମତ ପରିବର୍ତ୍ତନ କର । ଆଉ ଯଦି ନକର ମୋର ତ କିଛି ହେବନି । ବରଂ ତମେ ତୁ...ତୁ ହୋଇ କଳଙ୍କପୋଛା ପାଇବ ହୋଇଯିବ । ଖବରଦାର ଆଉ ପାପକର୍ମ ମରଣକୁ ଏତେ ଶୀଘ୍ର ଡାକନ୍ତିନି । ଅମଙ୍ଗଳକୁ ଆମନ୍ତ୍ରଣ କରନି । ତମର ଅପକର୍ମ କେହି ନ ଦେଖିଲେ ବି ଭଗବାନ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ହେଲେ ସାବଧାନ, ତମର ସମସ୍ତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ମୁଁ ପଣ୍ଡ କରିଦେବି । ଆଉ ଭୁଲିଯିବ ଯେ ତମେ ମୋର ସ୍ତ୍ରୀ ବୋଲି ।

ତେବେ ଆଉ କେଉଁ କଥାକୁ ଭାବୁଛ ? ଯାଉଛ'ତ ଶୀଘ୍ର ମୋତେ ଛାଡ଼ପତ୍ର ହସ୍ତାନ୍ତର କର । ମୁଁ ତ ଠିକ୍ ସେଇଆ ଚାହୁଁଛି । କଏ କହିଲା ତମେ ମୋର ସ୍ୱାମୀ ବୋଲି । ଅଗ୍ନି ଧର୍ମକୁ ସାକ୍ଷୀରଖି ମୁଁ ତୁମକୁ ସ୍ୱାମୀ ରୂପେ ବରଣ କରିନେଇଥିଲି, ତେବେ ସେଇଟା ଥିଲା ମୋର ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ।

Digitized by PPRACHIN, SOA

ଉର୍ମିଳା···ତମେ ! ଚିତ୍କାର କରିଉଠିଲେ କ୍ଷେତ୍ରବାସୀ ହିଁ, ହିଁ ତମେ ଜଡ, ଜଡ଼ ! ମତେ ରାବଣ କମ୍ବା କଂସଠାରୁ ବଡ଼ ନୁହେଁ, କମ୍ବା ଧନବନ୍ତ ବଳବନ୍ତ ନୁହେଁ ! ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ରନା ଯେ ତମର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣଙ୍କର ବାଚ୍ୟଗୁଡ଼ାକୁ ମୁଁ ଏବେ ଶୀଘ୍ର ଖଣ୍ଡନ କରି ଦେଇପାରିବ ! କୋପରେ ଜଳିଉଠି ବାଘ ସଦୃଶ କହିଲେ ଉର୍ମିଳା ।

ଆଉ ତାହାଲେ ତମେ କ'ଣ ସ୍ୱାମୀ ଘରେ ସେବକାଦିବାକୁ ଶାସନ କରି ମୋ ପୂଜା ପଦ୍ଧତିକୁ ଚୂନା କରିଦେବା ପାଇଁ,··· ଆଉ ତମେ କ'ଣ ସ୍ୱାମୀ ଘରେ କଳଙ୍କପାତ୍ର ଅନ୍ୟକୁ ଯୋଗାଇବା ପାଇଁ ! ନାଁ ଆଉ ନୁହେଁ, ସାଥ ଏଇ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଏ ଘର ପରିତ୍ୟାଗ କର ! ସ୍ୱାର୍ଥସାଧ ସ୍ୱାର୍ଥୀ ! ତମର ପରି ଧର୍ମଦ୍ରୋହିଣୀ ସ୍ୱାର୍ଥୀ ନାରୀମାନଙ୍କୁ ଭଗବାନ କେବେ କ୍ଷମା ଦେବେନାହିଁ ! ଆଉ ମନେରଖ ତମେ ଯେତେ ଅପକର୍ମ କରିଥିଲେ, ସେହି ଅନ୍ୟାୟର ଫଳ ପୁଣ୍ୟମୂଳ କରି ତମକୁ ହିଁ ଭୋଗକରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ଚୁପ୍ କର ପଶୁ ! ତୁମେ ମୋ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ଚରିତ୍ରକୁ ଚାହିଁଲ ଦେଇଛ ! ମୋ ମାନସମ୍ମାନ ଉପରେ ଅଭଦ୍ରତାର ପଦାଘାତ କରିସାରିଛ ! ତେବେ ଶେଷଥର ପାଇଁ ସତର୍କ କରାଇଦେଉଛି, ମୋର ଅମଙ୍ଗଳ କଲେ, ମୁଁ ହାତରୁ ଶଙ୍ଖା ଖୋଲିଦେବି ! ମଥାର ସିନ୍ଦୂର ପୋଛିଦେବି ! ଆଉ ମୁଁ ଭୁଲିଯିବି ମୋର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ! ଧ୍ୱଂସ କରିଦେବି ତମର ସଂସାର ! ଆଉ ମୋ ଭଲା ବଳୁଅରେ ଯେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ହେବ, ମୁଁ ତାକୁ ଆଦୌ କ୍ଷମା

Digitized by PPRACHIN, SOA

ଦେଉନାହିଁ । ତା ଶୁଦ୍ଧ ପ୍ରାଣପିଣ୍ଡ ଉପରେ ବୈଶାଖୀର ଝାଞ୍ଜ ପବନ ବୁହାଇ ଦେବ । ଖବରଦାର…।

ପାଖ ଦରଜା ଅନ୍ତରାଳରେ ନିର୍ବାକ ପଥର ମୂର୍ତ୍ତିପରି ଠିଆହୋଇ ସବୁ ଯୋଗର ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଥିଲ ଶିବ । କ୍ଷେତ୍ରବାସୀ ଦୁଃଖରେ ମର୍ମାହତ ହୋଇ ଯେପରି ମୂର୍ଚ୍ଛାବରଣ କରିସାରିଥିଲେ । ଏବଂ ଯେପରି ଗୋଟିଏ ଲୁହା ହାତୁଡ଼ିରେ ତାଙ୍କ ମଥାକୁ ବାରମ୍ବାର ଆଘାତ କରିଚାଲିଛି । କ'ଣ ଯେ ଘଟିଯାଉଛି । ସେ କିଛି ଜାଣିପାରୁ ନାହାନ୍ତି, ଯଦ୍ଵାରା ସେ ତାଙ୍କ ଜୀବନର ସମସ୍ତ ସ୍ତରରେ ଯତ୍ନ କରି କଳ୍ପନାର ତାଜମହଲ ଗଢ଼ିଥିଲେ ସେ ସବୁ ଆଜି ଧ୍ଵଂସ ସ୍ତୁପରେ ପରିଣତ ହୋଇଛି । ହଠାତ୍ ଝେ…ଝେ ହୋଇ କାନ୍ଦିଉଠିଲେ କ୍ଷେତ୍ରବାସୀ । ତାଙ୍କ ନୟନ କୋଟରରୁ ଝରିପଡ଼ିଲ ଧାର ଧାର ଲୁଣିପାଣି । ଶରୀରର ସନ୍ତୁଳନ ନପାଇ ଟଳି ପଡ଼ିଲେ ସେ । ସୁପ୍ତ ନାହିଁ…ଚେତନା ନାହିଁ, ତନ୍ଦ୍ରାର ଛାଇ ତାଙ୍କ ମାନସ ମଞ୍ଚରେ ଅଙ୍କୁ ସଂଯୋଗ କରିଦେଉଛି ଯେପରି ।

ଲୋତକାପ୍ଲୁତ ନୟନରେ ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ଭାବେ ଦୌଡ଼ିଆସି ବୁଢ଼ା ବାପକୁ ନିଜ ବକ୍ଷରେ ଜାବୋଡ଼ି ଧରିଲା ଶିବ ।

ଘୃଣାରେ ମୁହଁ ବୁଲାଇ ନେଇ ଯୌତୁକବଧୂ ଝଲ୍କା ପରି ଘର ଭିତରକୁ ପଶିଗଲେ ଉର୍ମିଳା ।

ବାପା ! କ'ଣ ହେଲା ବାପା ତୁମର ? ବାପା…ବାପା ! ଆଖିଖୋଲ ପଦେ କଥା କୁହ ବାପା । ମୁଁ ପରା ତମ ଶିବ ।

Digitized by PPRACHIN, SOA

କ୍ଷେତ୍ରବାସୀଙ୍କ ଛାତି ଉପରେ ମୁଣ୍ଡପିଟି କରି କରି ହୋଇ ଡାକ ଛାଡ଼ିଲ ସିଏ ।

କ୍ଷେତ୍ରବାସୀଙ୍କ ଚେତନା ଧୀମା ହୋଇଆସିଲା । ସେ କରୁଣ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଚାହିଁଲେ ସିଏକୁ । ମୁଁ ଆଉ ବଞ୍ଚିବ ନାହିଁରେ ମା' । ମୋତେ ସବୁ ପରପାରରୁ ଡାକରା ଆସିଲାଣି । ମୁଁ ପରପାରି ହେବ । କେବଳ ତୋର ପାଇଁ ଏ ଦୁର୍ବଳଟା ବୁଢ଼ାଟା ବଞ୍ଚି ରହିଛି । ତୋତେ ଯାହାକୁ ଟେକି ଦେଲାପରେ ମୁଁ ଟିକିଏ ଶାନ୍ତିରେ ଆଖି ବୁଜନ୍ତିରେ ମା ।

ବାପା…… ! ! ! ଡାକ ଛାଡ଼ିଲ ସିଏ ।

ମା' ଗୁ ଡାକନ୍ତୁ ! ନା ସିଏ ନା । ତୋ ଜନ୍ମଦିନରୁ ଏହି ଏ ଲୁହ ଝରିଲେ ମୋ ପ୍ରମାଣ ଦେଇ ଦିଅନ୍ତରେ । ମୋ ପାଇଁ ତୁ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତ । ମୁନା ଟା ସବୁ । ହଁ ମା' ହଁ । କନ୍ଦନଳୁ ସବୁ କରିବ ସିଏ ବୋଲି । ହା…ହା, ଶୀଘ୍ର କ'ଣ ଗଣ୍ଡି ଏ ଶାଇନେଇ ସ୍ୱପ୍ନଟିକୁ । ମୁଁ ଯାଉଛି । ମୋର କେତେ ବେଳ ଗଡ଼ିଯାଉଛି । ଆଖିରୁ ଲୁହ ପୋଛି ସ୍ୱପ୍ନଭାଙ୍ଗିଥିଲେ କ୍ଷେତ୍ରବାସୀ । ବାଧା ଦେବ ସିଏ ।

ଆସ, ଭିତରକୁ ଆସ ବାପା । ଦରଦ କଣ୍ଠରେ କହିଲ ସିଏ ।

ନାଇରେ…ମୁଁ ଯାଉଛି ମା' । ମୋର କେତେ ବେଳଗଡ଼ି ଯାଉଛି । କିଏ ଜାଣେ, ଘଡ଼ି ଆଉ ଏବେ କ ଯାଇସାରିବଣି !

ତମେ ଏବେବି ଗୁଡ଼ାଏ ବାଟ ଯାଇ ପେଟରେ ଯିବ, ଏଇଟା କ'ଣ ଠିକ୍ ହେଉଛି ବାପା । ଆସ, ଭାତ ବାଢ଼ି ଦେଉଛି । ଖାଇ ଦେଇଯିବ । ବୁଢ଼ା ବାପର ହାତଧରି ଟାଣିଲା ସିଏ ।

Digitized by PPRACHIN, SOA

ସିଲାର ଶତଚେଷ୍ଟା ସତ୍ତ୍ୱେ କ୍ଷେତ୍ରବାସୀ ଖାଇବା ପାଇଁ ଅନିଚ୍ଛା ପ୍ରକାଶ କଲେ କହିଲେ : ତୁ ମୋ ପାଇଁ ଆଉଟୀ ବ୍ୟସ୍ତ ହେଉଛୁ କିଆଁ । ମୁଁ ସୁବିଧା ଦେଖି ବାହାରେ ଖାଇନେବି । ତୁ ଶୀଘ୍ର ଖାଇ ଶେଯେଇ ସୁଇଯିବୁ । ମୁଁ ଯାଉଛି । ହଁ, ଘର ସୁବିଧାପାଏ, ଦେଲି ନ ବୁଝି ଶୁଝି ଫେର ପଶିବି······କ ଖୋଲେ ଭାଇକୁ । ଏତକ ମୁଣ୍ଡା ହୋଇ ସନ୍ଧ୍ୟା ଅନ୍ଧାରୁ ଅପେକ୍ଷା ଚଳେ କ୍ଷେତ୍ରବାସୀ ।

ଲୋକବାପ୍ପୁଡ଼ ନଜରରେ ଘର ଭିତରକୁ ପଶିଗଲେ ସିଏ ।

* * *

ପଥର ନିର୍ମିତ ମୁଣ୍ଡ ବଳଦେବଙ୍କ ପାଖେ କେଉଁଠୋଟି ଦେଲପାଏ ଆଉଦେଲ ଛୁଟି ଠିଆହେଲା ସିଏ । ଟେବୁଲ ଉପରୁ ଲକପ୍ଲ ଡାଏରୀ ଓ ସ୍ୱକାଳକୁ ଦୁଇଖଣ୍ଡ ବହି ଉଠାଇ ଆଣିଲା ସେ । ଅଳ୍ପେଣ ଥିବା ଗଣ୍ଡେଇ ଆଗକୁ ପାଦ ବଢ଼ାଇଲା । ଦଣ୍ଡର ପଲ୍ଲଡମଟେ ବାହାର ଦୋଟିଏ ବଢ଼ିଷ୍ଟ ହାତଅଡ଼ି ତା'ର ମଥୁଣ ଗାଲକୁ ଖୁବ୍ ଜୋର୍ ରେ ଅଘାତକଲା । ତଳାର ଚକ ଉଠିଲା ସେ । କ୍ଷଣସ୍ଥାୟୀ ହସ ଲୁଟିଗଲା ପଡ଼ିଲା ଖାମ୍‌କା ଟେବୁଲ ଦକଟକୁ ସେ । କେଉ : ତୁ । ଦୁଇ ହାତରେ ମୁହଁ ଲୁଚାଇ ତଳେ ତଳେ ହୋଇ ଦାନ୍ତ ଉଠିଲା ସିଏ । କିନ୍ତୁ ଝାଇଗୁହାତ ଅବସ୍ଥା ବାଦର ଦେଇ ଘାଳ ତା' ମୁଖ ମଣ୍ଡଳରେ ବଳୁଛି ହୋଇ ପଡ଼ିଲା । ଦନ୍ତ ବାସ୍ତରେ ରକ୍ତ ଉଠିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲା ସେ । କିନ୍ତୁ ଦେହ ଉପରେ ନଇଁଆ ହଡ଼ା ପଡ଼ାଇ ତା'ର ଲୁଣ୍ଠିତ ବାଳଗୁଛକୁ ଟାଣିବାକୁ ଲାଗ ଉଠାଇ କେବେ ଛନ୍ତିଲା ।

Digitized by PPRACHIN, SOA

ଲକେଟ୍ ଗଲା କୁଆଡ଼େ··· ?

ଲକେଟ୍···! ! ଉର୍ମିଳାଙ୍କ କ୍ରୁଦ୍ଧବାଣୀରେ ଅଙ୍ଗାର ହୋଇ ପଡ଼ିଲା ସିଲା । ଲୋଭଜାଗ୍ରତ ଚକ୍ଷୁନେଇ ଖାଠ ଖଣ୍ଡପର ପଣ ଠିଆ ହୋଇଥିଲା ସେ । ସେ ଜାଣି ପାରୁ ନ ଥିଲା ତା' କ୍ରୋଧର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ । ସେ ଲକେଟ୍ ମୋର ନୁହେଁ ବୋଉ । ସେଇଟା ଥିଲା ମୋ ସାଙ୍ଗ ସୀମାର, କିନ୍ତୁ··· !

କ୍ରୋଧରେ ଅଗ୍ନି ବାଣ ସଦୃଶ ଗର୍ଜନ କରି ଉଠିଲେ ଉର୍ମିଳା । ମୋ ସଙ୍ଗେ ଲୁଚକାଳି ଖେଳିବାକୁ ଚେଷ୍ଟାକରନା ଅଲକ୍ଷଣୀ । ମୁଁ କୁଆ ହୋଇ ନାହିଁ ଯେ, ମୋ ଆଖିରେ ଧୂଳି ଦେଇ ଖୁବ୍ ସହଜରେ ଖସିଯିବୁ । ମୁଁ ସବୁ ଜାଣେ ।

ସତ କହୁଛୁ ବୋଉ, ସେଇଟା ମୋର ନୁହେଁ ।

କ୍ରୋଧକ୍ଲିଷ୍ଟ ଉର୍ମିଳାଙ୍କ ଦୃଢ଼ପିଣ୍ଡ ହାତ ପାପୁଲିଟା ସିଲାର ଗାଲକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥରେ ଆଘାତକଲା । ଚୁପ୍ କର, ଅସଭ୍ୟ, ବ୍ୟଭିଚାରିଣୀ । ମୁଁ କଣ ଜାଣେନା ତୋ ସହିତ ଜୟକର ଗୋପନୀୟ ପ୍ରଣୟ ଅଛି ବୋଲି, ଅଉ ମୁଁ କଣ ଜାଣେନା ସେ ଲକେଟ୍ ଜୟକର ବୋଲି । ମୁଁ ସବୁ ଜାଣେ । କେବଳ ନ ଜାଣିବାର ଅଭିନୟ । ପ୍ରେମ ପ୍ରଣୟର ପ୍ରତୀକ ସ୍ୱରୂପ ସେଇଟାକୁ ଜୟକ ତୋତେ ଦେଇଛି । ସେଇ ଲକେଟ୍ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୋର ପାଖରେ । ଯାଉଛୁ'ତ ଯଥାଶୀଘ୍ର ବାହାର କର । ନ ହେଲେ···

ବୋଉ··· ! ! !

Digitized by PPRACHIN, SOA

ଊର୍ମିଳାଙ୍କ କଠୋର ଆଘାତରେ ଶିଳାର ମନ ଜଳପୋଡ଼ି ଗଲା ସେପରି । ଲୁଣି ଅଶ୍ରୁର ଲହରୀ ଡାକୁଚି ତାକୁ ସେପରି ଅତଳ ସମୁଦ୍ର ବକ୍ଷକୁ ଟେକି ଦେଲା । ସେ ତର୍ଜିତ କଣ୍ଠରେ କହିଲା; ତମେ ଠିକ୍ କହୁଛ ବୋଉ । ମୁଁ ନ୍ୟାକଙ୍କୁ ଅନ୍ତର ଦେଇ ଭଲପାଏ । କହୁଥିଲ ତଳେ ତାଙ୍କର ସେହି ସ୍ନେହର ଉପହାରଟି ସେ ମୋ ହାତରେ ଟୁଲାଇ ଦେଇଥିଲେ । ସେଥିଅପାଇଁ ଆଜ ତମେ ଅନ୍ତ କରିଛ ; ହେଲେ, ତାହା ମୁଁ ସ୍ୱପ୍ନାନ୍ତର କରିପାରିବ ନାହିଁ ବୋଉ । ମୋର ଶତ ଅନୁରୋଧ ନ୍ୟାକଙ୍କର ସେ ଉପହାର ମୋ ପାଖରୁ ଛଡ଼ାଇ ନିଅନା ।

ଧରାପଡ଼ିଥିବା ଶିକାରକୁ ସ୍ୱାର୍ଥ ଶିକାରୀ କ'ଣ ମୁକୁଳାଏ ? ସେ ସ୍ୱପ୍ନ ତା ଜୀବନର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଭିଳାଷ । ଦୂର୍ କର ଅସ୍ତ୍ର । ଏ ସବୁ ଜାଣିବା ମୋର ଆଉ କିଛି ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ । ଯାହା ପ୍ରୟୋଜନ ସେଇଟା ମୁଁ ପୂର୍ବରୁ ତୋତେ ଜଣାଇ ଦେଇଛି । ଯା, ଲକେଟ୍ ବାହାର କର । ଅପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଉତ୍କ୍ଷେପ କରି ଶିଳାର ଗାଲରେ ଆଘାତ ଦେଲେ ଊର୍ମିଳା ।

ବୋଉ...!!! ପ୍ରବୃତ୍ତ ହୋଇପଡ଼ିଲା ଶିଳା । ବୋଉ... ବୋଉ...ବୋଉ । କିଏ କାହାର ବୋଉ ? ତୁ ଗୋଟାଏ ଅଲକ୍ଷଣୀ, ବାପଖିଆଣୀ, ପାଷାଣୀ, ଉଚ୍ଚ ବଂଶାଙ୍କ ସନ୍ତୁ । ସେଇଥିପାଇଁ ତ ଦଶମାସ ଦଶଦିନର ଗର୍ଭଧାରିଣୀ ମା'କୁ ଖାଇଲୁ । ଏବେ କ'ଣ ମୋତେ ଖାଇବାକୁ ବସିଛୁ । ରାକ୍ଷସୀ କେଉଁଠିକାର ।

ବୋଉ !!! ତା ଜୀବନରୁ ହଁଶ ପଡ଼ୁଥିଲା ଧାରାଶ୍ରାବଣୀର ବାରିସୃଷ୍ଟି ପରି ପରେ 'ବୋଉ'ର ସମ୍ବୋଧନ ଶୁଣି ଘୃଣାରେ

Digitized by PPRACHIN, SOA

ଉର୍ମିଳାଙ୍କ ମନ୍ଥାର ଡ଼ୁବିଆ ଅକ୍ଷି ଯୋଡ଼ିକ ସଚେତନ ହୋଇଉଠିଲା । ସତେ କି ମର୍ତ୍ତ୍ୟର ଲାଞ୍ଛାଗୁଡ଼ିକ ପଶ୍ଚ୍ୟ କଣ୍ଟା କରି ତାହାର ଶିବାର ବ୍ୟାକୁଳତା ପ୍ରକାଶ କଲେ । କ୍ଷଣିକ ମଧ୍ୟରେ ସିଲାର କୋମଳ ବାହୁଦ୍ୱୟ ଓଠାଇ ନେଇ ଦରଜା ବନ୍ଦକରି ତାହାରକୁ ସ୍ୱାଗଲେ ଉର୍ମିଳା ।

ସିଲା ଗଲା ଫାଟିଯାଇ ଚିତ୍କାର କରିଉଠିଲା । ବୋଉ... ଦରଜା ଖୋଲ ବୋଉ । ମୁଁ ଯିବି ତୋ ଝିଅ । ଲୋକହସା କରନା । ଅକାରଣରେ ମୋତେ ନର୍କକୁ ଠେଲିଦେ ନାହିଁ ବୋଉ । ଦରଜା ଖୋଲ । ହେ ଭଗବାନ, ତମେ କଣ ସତରେ ନିର୍ଘାତ ପଥର ? ଏ କଣ ସବୁ ତମର ଖେଳା...ତମର ଚକ୍ରାନ୍ତ ? ମଣିଷ ଆଉ କେତେ ମାନସିକ ହୋଇପାରେ ? ସହିଛି ହୋଇଛି ପ୍ରଭୁ । ଧ୍ୱଂସର ଗମ୍ଭୀର ତମର ଝଙ୍କାଳ ହୋଇଛି । ଦେହର ଅନ୍ତସ୍ଥଳେ ଲୁଚି ରହିଛି ଦୁର୍ଗ । ସେ ସ୍ୱର୍ଗ ମୋତେ ଦେଖାଇ ଚକ୍ରାନ୍ତ ଯଦିଲେ ଲାଭ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ସୁଯୋଗ । ସିଲାର ଶୋକରେ ଚଞ୍ଚଳ ପବନଟା ସ୍ଥିର ହୋଇଗଲା । ମେଘୁଆ ଆକାଶରେ ଗର୍ଜନ କଜଳର କୁହୁଡ଼ି ଡାକରେ ଧରିତ୍ରୀଟା ଦୋହଲିଉଠିଲା ଯେପରି ।

* * *

ତମର ଟଙ୍କା ଦରକାର !

ଚମକି ଉଠିଲା ପୂର୍ବତ । ସୁ ଗପଟା ସେମିତି ତା ହାତରେ ରହିଗଲା ।

Digitized by PPRACHIN, SOA

ପ୍ଲାଟଫର୍ମଟି ଶବ୍ଦାୟିତ ହୋଇଉଠିଲା, ବୋଧହୁଏ କେଉଁ ସୁପରଫାଷ୍ଟ ଗାଡ଼ିର ଝିକ୍‌ଝିକ୍ ସ୍ୱରରେ ।

ମୁଁ ଜାଣେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଜମର ଟଙ୍କା ଦରକାର । ତାହା ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶହ କିମ୍ବା ହଜାର ଆକାରର ନୁହେଁ ।

ପ୍ଲାଟଫର୍ମ ଉପରେ ଶବ୍ଦାୟିତ ବେଲ୍ ପ୍ରତିଧ୍ୱନିତ ହୋଇଉଠୁଥିଲା ଲୁଣମିଶ୍ରିତ ଜଳର ସ୍ୱାଦପରି ଚଞ୍ଚଳ ସ୍ୱରରେ ଭରିଦେଇ ଉଠିଥିଆ ଦେଲା ଯୁବକ । ପଛକୁ ବୁଲିବା ଦରକାର ପଡ଼ିଲା ନାହିଁ । କପୁସ୍ ଅଭିଭୂତ ଚକ୍ଷୁ ଦୃଷ୍ଟି ତାର ସ୍ଥିର ହୋଇଗଲା । ସତରେ ମୁଁ ପାଗଳ୍ପ ପହରର ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖୁ ନାହିଁ ତ ?

ପ୍ରିୟତରେ ଉର୍ମିଳାର ଓଷ୍ଠାଧାରରେ ସୁସ୍ମ ହସଟିଏ ଫୁଟି ଉଠିଲା । ଆରେ ! ଏମିତ ତୋମାଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ୱଚ୍ଛ ଉଦାର ମଣ ? ଏଇ ନଅ, ଜଟଟା' ତ ପୂରଣ ହୋଇପାରିବ ।

ଉର୍ମିଳା ! ମୁହୂର୍ତ୍ତିକ ପାଇଁ ଜଳର ଚକ୍ଷୁଦ୍ୱୟ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ହୋଇ ଉଠିଲା । କୃତଜ୍ଞତାରେ ତା'ର ଅନ୍ତର ପୂରିଉଠିଲା । ତା'ର ଜୀବନର ଅକ୍ଳାନ୍ତ ପରିଶ୍ରମ ଆଉ ଏକ ସୁଦୂର ପ୍ରବାସ ଯୋଜନାର ଅଭିଳାଷ ଆଜ ଦୁଏତ ମାର୍ଗରେ ଚଳୁଥିବା ବୃଥା ହୋଇପାରିବ । ତତ୍‌କ୍ଷଣାତ୍ ସେ ଉର୍ମିଳା ହାତରୁ ଦେଇଥିବା ଟଙ୍କା ବଣ୍ଡଲ ସହ ଅଭ୍ୟାସ୍ତ ତିକାଇନର ଗୋଟାଏ ଗୁଡ଼ା ଲକେଟ୍ ଧାର୍ଯ୍ୟ ନେଲା । ଭଉଣୀର ନ୍ୟାଶନାଲ ମାର୍କେଟରେ ଯାହାର ହାରହାର ଦାମ୍ ପାଞ୍ଚହଜାରରୁ କମ୍ ନୁହେଁ । ଆନନ୍ଦରେ

Digitized by PPRACHIN, SOA

ଶିହରି ଉଠିଲା ଜୟ । ଜୟର ବଳିଷ୍ଠ ବାହୁ ବନ୍ଧନରେ ଊର୍ମିଳାର ସମସ୍ତ ଅବୟବଗୁଡ଼ାକୁ ଜାବୋଡ଼ି ଧରିଲା ସେ । ସତରେ, ଡାର୍ଲିଂ ତୁମକୁ ପାଇବା ପରଠୁଁ ମୋ ଜୀବନର ସମସ୍ତ ଦୁଃଖ ଯେପରି ଅପସରି ଯାଉଛି । ତୁମର ଏ ନୂତନ ମୁଖର ମୁଖା ମୋତେ ଯେପରି ଭୁଲାଇ ଦେଉଛି, ଏ ଦୁଃଖ ଦୁର୍ଦ୍ଦିନର ମେଘ ଭଲକା ରୂପଧ ଙ୍କ ଅବବଡ଼ାକୁ । ତୁମକୁ ତ୍ୟାଗ କରି ମୁଁ ବଞ୍ଚି ପାରିବି ନାହିଁ ଡାର୍ଲିଂ । ତୁମେ ହିଁ ମୋ ଜୀବନର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସାଥୀ, ପ୍ରିୟା, ପ୍ରୀତ, ପ୍ରୀୟତମା ସବୁକିଛି ।

ଜୟ··· ! ଦୃଢ଼କଣ୍ଠରେ ଊର୍ମିଳାର ମୁଖମଣ୍ଡଳ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ହୋଇଉଠିଲା । ସତରେ ଜୟ, ତୁମ ସହିତ ମୋର ସମ୍ପର୍କ ଅତି ଗଭୀର । ସତେ ଯେପରି ଦୁହେଁ, ଗୋଟିଏ ମୁଦ୍ରାର ଦୁଇଟି ପାର୍ଶ୍ୱ । ତୁମକୁ ଛାଡ଼ି ମୋର ସ୍ଥିତି ନାହିଁ । ତୁମେ ମୋର ଅନେକ ପ୍ରିୟା, ଅନ୍ତ ମୁଁ, ମୁଁ ତମର ଅଡ଼ୁଆ ଦାସ । ତୁମକୁ ନେଇ ମୁଁ କେତେ ଯେ କଳ୍ପନା କରିଛି, ଯାହାକି ତୁମେ ବିଶ୍ୱାସ କରିପାରିବ ନାହିଁ ଜୟ ।

ଊର୍ମିଳା··· ! ଜୟର ଉତ୍ତେଜିତ ଅବସନ୍ନ ଶରୀର ଉପରେ ଊର୍ମିଳାକୁ ଏକାଠି କରି ଦେଲା ଜୟ ।

ନୟନର ଭ୍ରୂ କୁଞ୍ଚିତ କରି କହିଲା ଊର୍ମିଳା ! ଦେଖ ଜୟ, ଆମ ହାତରେ ସମୟ ଖୁବ୍ କମ୍ । ହୁଏଲି କପାଳକୁ ପ୍ରିୟା ଛାଡ଼ିବା ପରେ ଆମ କପାଳକୁ ଗୋଟିଏ ସୁନ୍ଦର ସୁଯୋଗ ଆସି ପହଞ୍ଚିଛି । ହାତଛଡ଼ା, କରିବାମାନେ ସବୁ ଗଡ଼ବଡ଼ ହୋଇଯିବ ।

ମାନେ··· ? କୁଞ୍ଚିତ ନୟନରେ ପ୍ରଶ୍ନ କଲା ଜୟ ।

Digitized by PPRACHIN, SOA

• ହିଁ ଆଜ ଆଉ ଏଇ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଅମର ସେ ଜଟିଳ ସମସ୍ୟାକୁ ସମାଧାନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସମ୍ମୁଖ ପଥରୋଧ ପାଚେରୀଟାକୁ ଭାଙ୍ଗି ଦେବାକୁ ହେବ । ଯେତେ ପ୍ରୟୋଜନ ପଡ଼ିବ, ସେତକୁ ମୁଁ ଜୀବନର ଚରମରେ ବହନ କରିବାକୁ ରାଜି । ସେଥିପାଇଁ ମୋର ଦୁଃଖ ନାହିଁ, ଅଭାବ ନାହିଁ, ଅଛି ନାହିଁ ମଧ୍ୟ ଅନୁଶୋଚନା ।

▲ ଜନ୍‌ର ମୁଖମଣ୍ଡଳରେ ଏକ ମୃଦୁ ସମୀରଣ ଲହରୀ ସଞ୍ଚଳିତ ହୋଇଗଲା । ଠୋ...ଠୋ ହୋଇ ହସି ଉଠିଲେ ସେ ।

ମୁଁ ଜାଣେ ତାଳି ତମ ହାତରେ ଅଛି ଟଙ୍କା । ଆଉ ମୁଁ ଜାଣେ ତମେ ମୋତେ ଉଚିତ ଭାବରେ ସହଯୋଗ କରିବ । ମୁଁ ହେବି ଅଗ୍ନି, ତମେ ହେବ ଇନ୍ଧନ । ତା'ପରେ ଦେଖିବ, ତମେ ପାଇବ ରାଜରାଣୀର ଆସନ । ମୁଁ ହେବି ତମ ଜୀବନର ଭାଗ୍ୟବିଧାତା । ତମେ ବ୍ୟସ୍ତ ହୁଅନ ଭାଇ । ଯନ୍[illegible]ଟା ପୋକର୍ ହାତରୁ ମୁକ୍ତି ଆଜି ମୁଁ ଦେଇପାରିବୁ । ମୋ ମଥାର ସମ୍ବଳପ୍ରାପ୍ତ ଶକ୍ତିଟାର ମୂଲ୍ୟ ହେବ ଆଜି, ଏଇ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ହାଃ...ହାଃ...ହାଃ ଝଡ଼୍ ରାଜପଥ ଉପରେ... ।

ମନ୍ତ୍ର ମୁଗ୍ଧ ମୁଖମଣ୍ଡଳରେ ଏକ ଲମ୍ବା ହସ ଟାଣିନେଇ ସପ୍ରେମରେ ଜନ୍‌କୁ ନିଜର ମସୃଣ ଅଧର ଉପରେ ଜାବୋଡ଼ି ଧରିଲ ଉର୍ମିଳା । ନା...ନା...ନା । ମୁଁ ଶୁଣିବି ନାହିଁ ପାଂଶୁଳ ନରକର ଆତଙ୍କ କାରଣ । ମୁଁ ତାକୁ ତ୍ୟାଗ କରି ସାରିଛି । ସେ ଯେଉଁ ଶତ୍ରୁ ଅନ୍ଧାରି ପଥରେ ଧାଇଁଛି ମୁଁ ତା'ର ସବୁ ଦମ୍ଭ ମାଟିରେ ମିଶାଇ ଦେବି । କିନ୍ତୁ ତା' ପୂର୍ବରୁ ପାଷାଣୀ ଟୋକୀଟାକୁ

Digitized by PPRACHIN, SOA

ସ୍ୱର୍ଗର ପଥ ବତାଇବ ଲୋକଙ୍କ ଫୁସ୍‌ଫୁସମାନଙ୍କର ଶୁଦ୍ଧ ମୁଖଗହ୍ୱର ମଧ୍ୟକୁ ଠେଲି ଦେବ । ସେ ହେବ ଜଙ୍ଗଲୀ ପଶୁ ସମାଜର ଅହଙ୍କାର । ଆଉ ତା'ପରେ, ତା'ପରେ ବନ୍ଧୁ ବୃନ୍ଦାବନ ତା'ର ଘରେ ବସି ଅରଣ୍ୟ ରୋଦନ କରିବ । ମୁଣ୍ଡଟି ବାନ୍ଧିବ । ଆଉ ତା'ପରେ ଦୁଇଟି ଦାନ୍ତ ବାନ୍ଧି ପାଗଳ ହୋଇଯିବ । ଶେଷରେ ଡେଙ୍ଗୁ ମାଡ଼ ଖାଇବ । ସ୍ୱର୍ଗ ପାଖ ନାଳ ନର୍ଦ୍ଦମାର ଅଇଁଠା ପତ୍ର ବୁଲିବ । ହା...ହା...ହା ମୁଁ ସ୍ୱର୍ଗେ ସ୍ୱର୍ଗ । ଆଉ ସେଇ ଅର୍ଥକୁ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଲଗାଇବା ପାଇଁ ସେତେବେଳେ ଅନର୍ଥ ଘଟିବ ମୁଁ ହସି ହସି ତାହା ଘଟାଇ ଦେବି । ତା'ପରେ ସ୍ୱଭାବ ବୁଝିବ ଖେଳ । ହସି ଉଠିଲା ଅର୍ଥ ପିପାସୀ ଧର୍ମିଳା ।

ମନ୍ ସିଗାରେଟ୍‌ରେ ଅଗ୍ନିସଂଯୋଗ କରି ପରମ ତୃପ୍ତିରେ ଚୁମ୍ବନ ଦେଲା । ତମେ ଠିକ୍ କହୁଛ ଡାର୍ଲିଂ । ସମାଜରେ ବଡ଼ ହେବାକୁ ହେଲେ ଦରକାର ଟଙ୍କା । ଆଉ ଟଙ୍କା ଥିଲେ ଜଙ୍ଗଲର ବାଘ ଆପଣଙ୍କୁ ମାନବ ଜଗତରେ ପୋଷମାନେ । କେବଳ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ବାଟ୍ୟା ନେଇ ଆସି ଥୋଇ ଜାଣିଲେ ହେଲା । ଆଉ ଦୁନିଆଁରେ ସାଧୁଙ୍କୁ କିଏ ପୂଜା କରୁଛି ? ଯେତେ ପୂଜା ଆରାଧନା ସବୁ ତ କେବଳ ଏ ସମାଜର କଳଙ୍କପତ୍ର ତଥା ଦୁର୍ବୃତ୍ତପନ୍ଥ-ମାନଙ୍କ ପାଇଁ, ଉତ୍ସବକୁ ବା କିଏ ପଚାରେ ? କାରଣ ସେମାନେ ଦୁନିଆଁ ରାଜପଥର ପଦଦଳିତ ଧୂଳିକଣା, ସଂସାରର ପଥିକ ଅଛି ଅନ୍ତର ମାନବ ଦରବାରରେ ସେମାନେ ଅନାଥ ଜନ୍ତୁଅଳ । ଏଇ ମାନବ ମାତ୍ର ଗୋଟାଏ ମୁଦ୍ରା ଝଙ୍କାରରେ ପରାସ୍ତ । ତାଙ୍କରି ତ ମଥାରେ ଧରିଜନ୍ମର ଟିପା ଲେଖି ଧୂପ ଚନ୍ଦନ ଦେଇ ତାକୁ ପୂଜା କରୁଛି । ତାକୁ ପାଇବା ପାଇଁ ସମସ୍ତ ମାନବଜାତି ଲୋଡ଼ାଏ

Digitized by PPRACHIN, SOA

ତର ବଶୀଭୂତ । ସତେ ଯେପରି ଟଙ୍କା ହିଁ ତା'ର ପୂଜ୍ୟ, ନମସ୍ୟ । ସେଇଥିପାଇଁ ତ ଏ ଦୁନିଆଁ ହେଉଛି ଟଙ୍କାର ଗୋଲାମ । ଆଉର ସମାଜରେ ଯିଏ ଅର୍ଥଶାଳୀ ବ୍ୟକ୍ତିର ଗୋଲାମ, ସେ ହେଉଛି ମାନବ ଦରବାରରେ ପୂଜ୍ୟ ଅଧିପତି, ଆଉ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ରାଜପଥ । ଚଳିତ ନୂପୁର ଗୁଞ୍ଜିତ ଧ୍ୱନିର ଅନ୍ଧକାରମୟ ଗହ୍ୱର ଭିତରୁ ଆମେ ବା ତାଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ? ଅପେକ୍ଷାକର ଭାଇ, ଦେଖିବ ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ଭବିଷ୍ୟତରେ ଆମେ ଦଳ୍‌ଦାର ହୋଇ ବାହାରିବା । ମାନବ ଦରବାରରେ ମୁଁ ହେବି ରାଜା ଆଉ ତମେ, ତମେ ହେବ ରାଜରାଣୀ । ହାଃ...ହାଃ...ହାଃ ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ଭାବେ ଦୁହିଁଙ୍କ ପରସ୍ପର ପ୍ରତି ଘନ ମୁହୂର୍ତ୍ତର ହାସ୍ୟରେଖା ଦେଇ ଅନ୍ତସ୍ଥଳରେ ନ ବୋଲି ଧରିଲେ । ତତ୍ପରେ ପ୍ରତିଧ୍ୱନି ଉଦ୍ଭାସିତ ହୋଇ ଉଠିଲା ମୃଦୁ ସ୍ୱରର ଲହରୀରେ ।

ଆଉ ଅପେକ୍ଷା କର ନାହିଁ ନର୍ । ଯଥାଶୀଘ୍ର ଯୋଜନା ସ୍ଥିର କର କାର୍ଯ୍ୟରେ ହାତଦିଅ । ଯେପରି ସଭାସ୍ଥ ଭାଗ ଶେଷ ।

ତମେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ରୁହ ରାଣୀ । ଏସବୁ ପ୍ରଯୋଜନର ସମସ୍ତ ଭାବନା ଚିନ୍ତା ମୁଁ ପୂର୍ବରୁ ସ୍ଥିର କରି ନେଇଛି । କେବଳ ପ୍ରୟୋଜନ ତମର ଦୃଢ଼ ସହଯୋଗ । ତମର ଏ ନର୍ ପଠାନ ଭା ବଡ଼ା ଅଛି । ମନ ପାଇଲେ ତ ଜାନ ଦେଇଦେବ, ଆଉ ନ ପାଇଲେ ଅମୃତରେ ବିଷ ବୋଳିଦେବ । ରେଖିସ୍ତମ ଭାଏଲପୂର୍ଣ୍ଣ ହାତପଣ୍ଡା ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟି ନିକ୍ଷେପ କଲା ନର୍ ବାହାଦୁର । ଟେକ୍ସର ପଲକମାନେ ଖାମକା ଦ୍ୟୁତିର ଉପରୁ ଝଳକ ଉଠିଲା ଜୋରଟା

ଜୁଠାଇ ଆଣି ଦେବ : ତୋର ଓ୍ୱାର ଲାଗି । ତମେ ଯାଅ । ଆଜ ଠିକ୍ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ କୁଞ୍ଜଅରେ ମୁଁ ତୁମକୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବ ।

ତେବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ?

ଦମି ଦ୍ୱିତୀୟ ଜନ୍ । ହମିଲ୍ଟର ମଠା ସ୍ୱଶାଳନ ଦର ବନ୍ଧୁର: ସାର୍ଜ ଏଲ୍‌ଭ ଦନର ସର୍ମର୍ତ୍ତ ପରେ ତମର ଏ ମାସୁଲ ଟଙ୍କ୍ରି ଭ୍ରାଇଭର ଜନ୍‌କୁ ଟର୍ଣ୍ଣି ପାରଲ ନାହିଁ ଲାଗି ? ହଁ ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଇନ୍‌ସପେକ୍ଟର ମିଃ ଜେନାଙ୍କୁ ମିଟ୍ କରିବାକୁ ଯିବ ।

ହଁ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଆଜି ରାତିକୁ ମିଃ ଜେନାଙ୍କ ପାଖକୁ ଖାତକୁ ନେଇ ଆସିବ । ଏହ ମଟରଟିକୁ, ତଥା ସମସ୍ତରେ ତମେ ମୋ ବୃନ୍ଦାବନରେ ପହଞ୍ଚିବ । ଭାବଟା ଯେପରି ପ୍ରକଟିତ ନ ହୁଏ ।

ମୃତ ଭ୍ରାତ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ବର ତୋର ଲକ୍‌ଜର ଦୁହେଁ ସାମନା ସ୍କଟପଥ ଉପରେ ପାଦସ୍ପର୍ଶ କଲେ । ଜନର ଆଦେଶ ପାଇ ଟାଟେବାକ ଅଟୋରିକ୍ସା ଆଣି ହାଜର କଲ । ହମିଲ୍ଟନର ଇଙ୍ଗିତ ପରେ ଅଟୋଗାଡ଼ିଟି ଆଗେଇ ଗଲା ।

ସ୍ମିତ ହାସ୍ୟ ରେଖାଟାଣି ଗତଶୀଳ ଅଟୋ ଗାଡ଼ିର ପଶ୍ଚାତ ଦିଗରେ ଏମାନଙ୍କ ପାଦ ବଢ଼ାଇଲା ଜନ୍ ।

* * *

ରାତ ବାରଟା । ରେଡ଼ିୟମ ଡାଏଲ୍‌ଯୁକ୍ତ ଘଣ୍ଟାର ପିନ୍ଧ ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟି ନିକ୍ଷେପ କଲା ଜନ୍ । କୋଲାହଳ ମୁଖରିତ ଏଇ ସହର ଏବେ ନିସ୍ତବ୍ଧ । କେବଳ କେତେବୁଡ଼ାଏ ଟ୍ରାଫିକ୍

Digitized by PPRACHIN, SOA

ଶେଷ ପାଟରେ ଢାଁ, ଢାଁ ଡିମ୍ବିଟିରିଭ ଟନେଷ୍ଟବଲ କେତୋଟି । ରାତ୍ରିର ନୀରବତା ଭଙ୍ଗକରି ଗଡ଼ଣୀର ଯାନର ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଶବ୍ଦ ଶୁଭିବ ଉଠିଲା । କେତୋଟି ମୁହୂର୍ତ୍ତପରେ ଗାଡ଼ିର ଗତି କମି ଆସିଲା । ଅବଶେଷରେ ସାମାନ୍ୟ ଶବ୍ଦ କରି ଗାଡ଼ିଟା ସ୍ତବ୍ଧ ହୋଇଗଲା ଏକ ଭାରିଜାଇ ନିର୍ମିତ ଜମ୍ବୁ ଧରଣର ଲୌହ ଫାଟକ ନିକଟରେ । ଦୀର୍ଘଶ୍ୱାସ ତ୍ୟାଗ କରି ଗାଡ଼ି ଭିତରୁ ବାହାରି ଆସିଲା ଜନ୍ । ତୋର ଜନ୍ କରି ଶୀଘ୍ର ବେଗରେ ଦ୍ୱାର ନିକଟକୁ ଆସୁ ଆସୁ ହଠାତ୍ କ'ଣ ଗୋଟାଏ ହୁଁ ଶୁଣି ପଡ଼ି, ପଡ଼ ଘ ଘ ଯାଇ ତାହାର କୋମଲ ସ୍ପର୍ଶରେ ନିଜକୁ ଅସ୍ଥିର କରି ନେଲା ସେ । ଭୟର ଅନ୍ଧକାର ଭିତରେ ତାହାର ଶୋକ ସବନ୍ ନ ଥିଲା ଅସ୍ଫୁଟ ଆଶଙ୍କାରେ ଶିହରି ଉଠିଲା ଜନ୍ । କୌଣସି ଦୁର୍ଘଟଣା ଘଟି ନାହିଁ ତ ? ମୁହୂର୍ତ୍ତକ ମଧ୍ୟରେ ତାର ସ୍ନାୟୁଗୁଡ଼ିକ ସତେଜ ହୋଇ ଉଠିଲା । ଧଡ଼ାର ଦୃଷ୍ଟି ନେଇ ଉପର ବୋର୍ଡ ପକେଟ୍‌ରୁ ଟର୍ଚ୍ଚ ବାହାର କଲା ସେ । ଟର୍ଚ୍ଚର ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଆଲୋକରେ ଉର୍ମିଳାର ମୁଖମଣ୍ଡଳ ଅଙ୍କିତ ସ୍ପଷ୍ଟ ଦେଖାଗଲା ।

ଉର୍ମିଳା ! ତମେ ! ଅସ୍ଫୁଟ କଣ୍ଠରେ ପ୍ରଶ୍ନ କଲା ଜନ । ହଁ ମୁଁ । ଶୁଷ୍କଗଳାରେ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଉତ୍ତର ଦେଲା ଉର୍ମିଳା ।

କିନ୍ତୁ ଏହି ନିସ୍ତବ୍ଧ ରାତ୍ରିର ଅନ୍ଧକାର ଭିତରେ ଏକାକୀ ତମେ ?

ତମ ପ୍ରତୀକ୍ଷାରେ ଥିଲି ।

Digitized by PPRACHIN, SOA

ସୁରକ୍ଷା ?

ମୁଁ : କ୍ଷତବିକ୍ଷତ ମାନସିକତା ବଶ୍ୟଂ ଘଟେ । ତୁମେ ବୁଦ୍ଧ, ଜୀବ ଜଗତର ଲୋକେ ସମ୍ଭବ କି ଆଉ ?

ଆଉ କୈଫିୟତ ପ୍ରଶ୍ନର ମାନେ ନାହିଁ ! ଅବୋଧ ଅସୁବିଧା ଦେଖାଉଛ । ତଥାପି ଅଛି ପତ୍ରଦ୍ୱାରେ ବଳୟ ।

ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଛି ଜନ୍ । ପର୍ଯ୍ୟ ଏଣେ‌ତେଣେ ଘରେ ଆଜ ଏମ ସାମ୍ନା ପଡ଼ିଗଲା ପାହେନ୍ତାଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗସର ସହିତ ମୃଦୁଭାଷ ଦେଖିବାକୁ ମୁଁ ଏମ ସ୍ୱତ ବୁଝଇ । ସେଠୁ ମୁଁ ଅଶ୍ରୁ ନେଇ ଅଛି ମୁକ୍ତିମଧ୍ୟରେ ପାଳି । ହା....ହା....ହା । ଛାତର ଅଧ୍ୟାୟର ସମସ୍ତ ସମ୍ପର୍କର ମୁଁ ସେହି ମାନବ । ଶୁଦ୍ଧ ଭାବ ନିର୍ଦ୍ଧାରରେ ମୁଁ ରଚିଛ ମୋ ପୃଷ୍ଠାର ଅକ୍ଷର ଭାଜନପୂର୍ଣ୍ଣ । ଉର୍ମିଳାର ଓଷ୍ଠ ଧାରରେ ଷ୍ଟ୍ରେ ଦୁଇଟି ଏ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଠିଲା । ଜୀବନ ମଧ୍ୟରେ ସେ ଜନ୍ମର କଥା ଅବସ୍ଥିତାକୁ ଲେଖ ମନୁଷ୍ୟ ମଧ୍ୟର ଉପରେ ଲୁଚି ଜୋର୍‌ରେ ଜାବୋଡ଼ି ଧରିଲା । ପୃଥିବୀର ଜୀବନ ଅଦୃଶ୍ୟ ଧରିବା ମଧ୍ୟରେ ଉଠାଇ ଜନ୍ ଆମ ଧାତର ପାପୁଲିଟା ଭାଙ୍ଗି ଚେଳାଣି ଅବଶ ହୋଇ ପଡ଼ିଲା । ମୁହୂର୍ତ୍ତ ମଧ୍ୟରେ ଉର୍ମିଳାର କୋମଳ ଅବସ୍ଥିତାକୁ ଏକମୁହାଁର ଦୋହଲାଇ ଦେଇ ତା'ର ପିଠି ପୃଷ୍ଠଦେଶରେ ଦୃଷ୍ଟି ହେଉଥ ଲାଗି ଜନ୍ । ଓହୋ ! ଜନ୍‌ର ଅନ୍ଧକାର ଅଶ୍ରୁଳ ଚକ୍ଷୁ ଦେଖିତ ଉର୍ମିଳାର ଅଯାଚିତ୍ତ ପିଠି ପୃଷ୍ଠ ଉପରେ ସ୍ଥିର ହୋଇଗଲା ! ଓ ନିଷ୍ଠୁର ଏ ସମାଜ । ଉର୍ମିଳା ପିଠି ପୃଷ୍ଠା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ଛାନେ ଛାନେ ଏକ ଭୟଙ୍କର ଅକ୍ଷର [illegible]

Digitized by PPRACHIN, SOA

ଚୂନ୍‌ଚାଲ କରି ଉଡ଼ାଇବ ଯେପରି । ଊର୍ମିଳା !!! ସ୍ୱପ୍ନଜାଲରେ ଚହଲାଇ ଦେଉଥିଲା ଜନ୍ ।

ତ'ଣ ହେବ ? ଊର୍ମିଳାର ମନ୍ଥର ଭାବର ତରଙ୍ଗରେ ଉଦ୍‌ଭ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଉଠିଲା ।

ମୁଁ ଏ ତ'ଣ ଦେଖୁଛି ଭାଇ । ତମ ପିଠି ଉପରେ ଏ ରକ୍ତର ଚିହ୍ନ । ଏ କାହିଁକି । କାହାର ଏ ନିଷ୍ଠୁର ଆଘାତ ? କୁହ ଭାଇ, ସତ କୁହ । ମୁଁ ସେ ଜାଣୁଅଛି......

ଘୃଣାରେ ଊର୍ମିଳାର ମୁଖମଣ୍ଡଳଟା ଭାଙ୍ଗିକି ଚେହେରି ବିକୃତ ହୋଇଉଠିଲା । ଦୀର୍ଘଶ୍ୱାସ ନେଇ କହିଲି ପଣ୍ଡିତ ସ୍ୱପନେ ପଡ଼ି ମୁଁ ଯେଉଁ ଅସ୍ପଷ୍ଟତାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଥିଲି ସବୁ ଶୁଣିଲେ ତମେ ଅଶ୍ରୁଳ ହେବ ଜନ୍ । ମୁଖ ଆଉ ମୋ ଭିତରେ ଆଜି ଜୋରରେ ଭାଙ୍ଗୁଛି ଯେପରି । ସେ ଅଙ୍କ ମୋ ଭିତରେ ପଡ଼ନ୍ତୁ । ବନସ୍ଥାନ ସ୍ୱର୍ଗର ଉତ୍ସବ ପାଇ ମୁଁ ସବୁଏତ ଆଜି ବସୁଛନ୍ତି, ଆଉ ସେ ସମ୍ପାନାଙ୍କର ଗୁଡ଼ାଏ !, ବୋଧହୁଏ ଦୁନିଆଁ ଆଖିରେ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ପଙ୍କ ପାଲଟିଗଲି । କହିବୁ କ ମନରୁ କଏ ବା ଜାଣେ ? ଠୋ, ଠୋ, ହୋଇ ବନ୍ଧୁକମାନଙ୍କ ପଣ ହସିଉଠିଲା । ସର୍ବ ପାପୀ ଊର୍ମିଳା ।

ମନ ମୁଗ୍ଧ ନମ୍ରତାରେ ସ୍ୱୀକାର ଜନ୍ ଯେପରି ପଥହରାଇଛି ଯାଉଥିଲା । ଊର୍ମିଳାର ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ସମ୍ଭୋଗସୁଖଭାବ ତାକୁ ଯେପରି ଅଭିମାନୀ କରିପକାଇଲା । ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ପ୍ରଶ୍ନ କଲା ଜନ୍ : ଊର୍ମିଳା ! ତମେ ଯେ କ'ଣସବୁ ଏ କହୁଛ ସବୁ ଉଦ୍ଭଟ ମୁଁ ଆଦୌ ବୁଝିପାରୁ ନାହିଁ । ତାହା କଥା କହୁଛ ?

Digitized by PPRACHIN, SOA

ଉର୍ମିଳାର ଓଷ୍ଠଧାରରେ ଶୁଷ୍କ ହସଟିଏ ଫୁଟିଉଠିଲା । ସତରେ ଜନ୍ ମୁଁ କୌଣସି ଉପନ୍ୟାସର ସୂତ୍ରପାତ କରିବାକୁ ଯାଉନି । ଯାହା ସବୁ ଘଟିଥିଲା ତାହାକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛି ।

ମୁଁ ଜାଣେ ଡାର୍ଲିଂ, ଲଣ୍ଡନଟା ପ୍ରତି ତମର ଖୁବ୍ ଅନାସ୍ଥା ଆସିଯାଇଛି ଲଣ୍ଡନ୍ । ସେଥିପାଇଁ ପୁଏକ ଲଣ୍ଡନ୍ କଥା ଗୋଟାଏ ଅଘଟଣା ଘଟିଯାଇଛି; କିନ୍ତୁ ସେଥିରୁ ଘଟଣାଗୁଡ଼ାକ ବରଂ ଟିକିଏ ଖୋଜ ଖୋଜ ପ୍ରମାଣ ମିଳେଲ ମୁଁ ସ୍ଥିର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ନେଲି । ପରମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ସିଗାରେଟ୍‌ରେ ଅଗ୍ନିସଂଯୋଗ କରି ଅନ୍ୟ ଗୋଟାଏ ଉର୍ମିଳା ଆଡ଼କୁ ବଢ଼ାଇ ଦେଲି ଜନ୍ ।

ସିଗାରେଟରେ ଅଗ୍ନିସଂଯୋଗ କରି କହିଲା ଉର୍ମିଳା : ସତରେ ଜନ୍, ତମେ ଏଠାରୁ ଯିବା ପରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଆଜ ରାତି ସାଢ଼େ ନଅ'ଟା ବେଳେ ବୁଢ଼ାଟା ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ଭାବେ ଆସି ଆଉ ସେତେବେଳେ ଘରର ବାହାର ପାଖ ଦରଜା ଭିତରପଟୁ ଲକ୍‌କରି ମୋ କାମରେ ମୁଁ ବ୍ୟସ୍ତ ଥାଏ । ଦରଜା ଖୋଲି ଦେବା ପରେ ବୁଢ଼ାଟା ଭିତରକୁ ପଶିଆସି ମୋ ଉପରେ ଗର୍ଜନ କରି ଉଠିଲା । ବୋଧହୁଏ ସାମନାରେ ପଡ଼ିଥିବା ଅଧାଖିଆ ତା'ଠ ଅଳମିରା ଉପରେ ତା'ର ଲକ୍ଷ୍ୟ ପଡ଼ିଗଲା । କାରଣ ଚାବିକାଠି ନ ମିଳିବାରୁ ମୁଁ ସେଇଟାକୁ ଅର୍ଦ୍ଧଗ୍ରାସ୍ତ ନଷ୍ଟ କରି ଦେଇଥିଲି । କ୍ରୋଧରେ ଅଗ୍ନିବାଣ ହୋଇ ସେ ମୋତେ ଏ ସବୁର ପ୍ରଶ୍ନ କଲା । ତା ପ୍ରଶ୍ନର ଯଥାର୍ଥ ଉତ୍ତର ଦେଲି । ପରମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ତା'ର ଉତ୍କ୍ଷିପ୍ତ ପାପୁଲିଟା ମୋ ଗାଲକୁ ଖୁବ୍ ଜୋରରେ ଆଘାତ କଲା । ତଳେ ପଡ଼ିଗଲି ମୁଁ । ଏକପ୍ରକାର ଅଚେତ ହୋଇପଡ଼ିଲି । ନିକଟରେ

Digitized by PPRACHIN, SOA

ପଡ଼ିଥିବା ଲୁହଙ୍କା ନଳ ସାହାଯ୍ୟରେ ତା ହାତକୁ ଖୁବ୍ ଜୋର୍‌ରେ ଆଘାତ କଲି । ସେ ଚିତ୍କାର କରି ତା ହାତକୁ ଝାଡ଼ିବାରେ ଲାଗିଲା । ପରେ ହିଁ ମୋର ଅନୁପସ୍ଥିତି ଦେଖି ବୁଢ଼ାଣ ହଲ୍ଲାଦଙ୍କ ପରି ଘରସାରା ଘୁରିବୁଲି ଦୁଃଖାକ୍ରାନ୍ତ ଲୋକର ଆପ ଭଳି ଗର୍ଜନ କରୁଥାଏ ସେ । ଶେଷରେ କ୍ରୋଧ ସମ୍ବରଣ କରି ନପାରି ହଠାତ୍ ଗୋଟାଏ ପଙ୍ଖ ସାହାଯ୍ୟରେ ମୋ ପିଠିକୁ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଆଘାତ କଲା । ବାହାରକୁ ଆଉ ମୁକ୍ତି ପାଇଁ ସେ ମୋତେ ତିଳେମାତ୍ର ସୁଯୋଗ ଦେଉ ନଥାଏ । ସେ ସମୟରେ ମୁଁ ଖୋଜୁଥାଏ କେବଳ ଆଶା ଅଳ୍ପ ଟିକିଏ ସୁଯୋଗ । ଯାହାହେଉ ଠିକ୍ ସମୟରେ ମୁକ୍ତି ପାଇବାର ଟିକିଏ ଅବସର ମିଳିଲା । ରାକ୍ଷସୀଙ୍କ ପରି ହସିଉଠିଲା ଉର୍ମିଳା

ବେଶ୍...ତା'ପରେ, ତା'ପରେ କ'ଣ ହେଲା ଭାଉଜି ? ଉର୍ମିଳାର ହାତ ଯୋଡ଼ିକୁ ଏକପ୍ରକାର ହଲାଇ ଦେଇ ମତ୍ତ ମୁଗ୍ଧ ନୟନରେ ପ୍ରଶ୍ନକଲା ଜନ୍ ।

ଘରର ଗୋଟାଏ କୋଣରେ ଥିବା ଲୌହ ଶାବଳଟା ମୋ ଦୃଷ୍ଟି କୋଣରେ ନାଚିଉଠିଲା । ତେଣୁ ନିଜର ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଶାବଳଟା ତା'ର ଜଳପେଟକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ନିକ୍ଷେପ କଲି । ଚିତ୍କାର କରି ତଳେ ପଡ଼ିଗଲା ସେ । ଠିକ୍ ପରେ ସମସ୍ତ କୋଠରୀଟା ତାଜା ରକ୍ତରେ ଫାଲଗୁ ଖେଳିଲା । ବୁଢ଼ାଟା ଛଟପଟ ହୋଇ ପେଟ ଜାବୋଡ଼ି ପେଣ୍ଡୁପରି ଗଡ଼ୁଥାଏ । ମୋତେ ଖୁବ୍ ଭୟ ଲାଗିଲା । ବାହାର ପଟ୍ଟ ଦରଜାଟା ବନ୍ଦକରି ଏଠିକୁ ଚାଲିଆସିଲି ।

Digitized by PPRACHIN, SOA

ଅର୍ଥ । ଉତ୍କଣ୍ଠିତ ହୋଇପଡ଼ିଲି ଜନ୍ । ତା' ମୁଖମଣ୍ଡଳରେ ଚିନ୍ତାର ଛାୟା ଫୁଟିଉଠିଲା । ତାହାର ଏତେ ବଡ଼ ସାହସିକତାକୁ ମୁଁ ଧନ୍ୟ ମନେକରୁଥିଲି ଭାରି । ଅସମୟରେ ଏମିତି ଏକ ଘଟିଯିବ, ଏକଥା ମୁଁ କେବେ ସ୍ୱପ୍ନରେ ବି ପୁରା କଳ୍ପନା କରି ନଥିଲି । ଯାହାହେଉ ଜନ୍ ଭବିଷ୍ୟତର ଜଟିଳ ସମସ୍ୟାଟା ଆମ ସ୍ୱରପ୍ରାପ୍ତ ମଞ୍ଚରୁ ଓହ୍ଲାଇଥିଲା । ଖୁବ୍ ଭଲ କରିଛ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମେ ଜିତିଲୁ ।

ତାହାର ମତ; କାଲି ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ପୂର୍ବରୁ ଲାସଟାକୁ ଦରବାରରେ ପକାଇ ଦେବାକୁ ହେବ । ଦୁଏତ ବିଳମ୍ବ କଲେ ପୋଲିସ୍ ପକ୍ଷରୁ ସମାରୋହ ତଦନ୍ତ ଆରମ୍ଭ ହୋଇପାରେ ଫଳରେ ଖୁବ୍ ସହଜରେ ସେମାନଙ୍କ ତୀକ୍ଷ୍ଣ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଆମେ ବି ଧରାପଡ଼ିଯିବା ।

ଭେଙ୍କସମ ! ଭାବିଲି ପୁଣି ହାତଘଣ୍ଟା ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟି ନିକ୍ଷେପ କଲି ଜନ୍ । ରାତି ଦଶଟା ବାଜିବାକୁ ବସିଥିଲା । ଜନ୍‌ର ଆକର୍ଷଣରେ ଏକପ୍ରକାର ଆକର୍ଷିତ ହୋଇ ଉର୍ମିଳା ତାର କୁଡ଼ିଆ ଅଭିମୁଖେ ଆଗେଇଗଲା । ଦରଜା ଖୋଲି ଘର ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କଲି ଜନ୍ । କ୍ଷେତ୍ରବାସୀର ମୃତ ଶରୀରଟା ରକ୍ତାକ୍ତ ଅବସ୍ଥାରେ ତଳେ ପଡ଼ିଥିବାର ଦେଖି ହଠାତ୍ ତାର ଲୋମ ମୂଳଗୁଡ଼ାକ ଟାଙ୍କୁରି ଉଠିଲା । ରକ୍ତ ଜଳରେ ଚଟାଣଟା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିଜିଯାଇଥିଲା । କୌଣସି ଝମେଲରେ ପଡ଼ିବା ପୂର୍ବରୁ ନିଜର କାର୍ଯ୍ୟପନ୍ଥା ସ୍ଥିର କରି ନେଲା ଜନ୍ । ଜନ ଭାଇଙ୍କର ସହାୟତାରେ ରକ୍ତାକ୍ତ ଲାସ୍‌ଟାକୁ ଏକ ବସ୍ତା ଭିତରେ ପୂରାଇ ବାହାରକୁ ବାହାର ଆଣିଲେ ସେ । ପଛରେ ଉର୍ମିଳା ।

Digitized by PPRACHIN, SOA

• ମୋଟର କାର୍‌ଟି ମୁହୂର୍ତ୍ତକ ଅନେକରେ ଅଦୃଶ୍ୟ "ସୋଡ଼ଙ୍କ" ନମ୍ବର ଓଡ଼ାର ଡ୍ରିଙ୍କ୍‌ଟା ଅନେକକ୍ଷଣ ଝୋଲିଛଡ଼ିବ । ଭିକ୍ଟର କନ୍ଧ ଉପରେ ହାତ ପୂର୍ବ୍ କରି ଜନ୍ । ପଦନବେଲରେ ମୋଟର କାରଟା ଅଗେଇଗଲା ଠିକ୍ ସେହି ଡ୍ରିଙ୍କ୍ ଅଡ଼କୁ ।

*   •   •

॥ ତିନି ॥

ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ କୋଠି ଜଙ୍ଗଲ ।

ସବୁଦିନ ପରି ଆଜି ମଧ୍ୟ ଏ ଜଙ୍ଗଲ ମଜ୍ଦୁରମାନଙ୍କର କଳରବରେ ମୁଖରିତ ହେଉଛି । ସମସ୍ତଙ୍କର ଲଙ୍ଗୋଟିଏ ଖୋଷାଏ ତଳରେ । ଅଦୂରର ଝାଟି ଛପର ଦେଖା ଝୁମ୍ପୁଡ଼ି ଏମାନଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷରେ ମଧ୍ୟାହ୍ନକୁ ସୃଷ୍ଟି ଉତ୍ତାପ ଯୋଗାଉ । ସାମ୍‌ନାରେ ମଜୁରିଦାରଙ୍କର ଉନ୍ନତ ବାସ୍ତୁ । ଜଙ୍ଗଲ ସମାଜର ସୌଖିନ ଦଶା । ଏ ମଣିଷର ତାକୁ ଦେଖିବାକୁ ଏକ ପ୍ରଧାନ ଜାଗା ଦେଇଛନ୍ତି ପାଇଛନ୍ତି । ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣକୋଠିକୁ ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ପାଇଁ ଠିକା ନେଇଥିବା ଇଞ୍ଜିନିୟର ମିଃ ପାଣ୍ଡେ ରେଞ୍ଜରବର "୫୫" ନମ୍ବର ନେମ୍ ପ୍ଲେଟ୍ ଉପରେ ଆଖି ବୁଲାଇ ନେଲେ ।

Digitized by PPRACHIN, SOA

ରଞ୍ଜନ୍ ଗ୍ରାମ ଜୋନ୍ହରୁ ଅ.ଫି ଦ୍ୱାଜର ଡ୍ରେଲ ଟମ୍ପୁର ସାମନା ଟେବୁଲ ଚେଷ୍ଟରେ । ତାଙ୍କୁ ବ ଉଚ୍ଛୁ ମିଳନ୍ । ଯାନ୍ତ୍ରିଣୀତବ ଧନ ଶାଟେବନକଠାରୁ ବଦାସ୍ତ ନେବ ସେ । ଏତେବଡ଼ ଦୁନିଆଁରେ ରଞ୍ଜନ୍ର ଆପଣାର ବୋଲି କେହୁ ନଥିଲେ ବ ଶୁଭା, ସେଥିନ ଝମେଦ, ଝୁପଟ । ତାର ପବ୍ତଷ୍ଟ ବର୍ଷର ଜଳାକୁ ଜଳା ମଦ୍ ମଦ୍ ଦେହଟାକୁ ଜୁହନ ଦେଖିଲେ ଜିଟ୍ଟପ୍ଲତାକୁ ଡରଣି ବର୍ଷର ମୁବତ ବୋଲି ଜଣେନେବ । ଲମ୍ବା ଲମ୍ବା ପାଦ ପକାଇ ଆଗକୁ ମାଡ଼ି ଚାଲିଥାଏ ରଞ୍ଜନ୍ । ମନରେ ତା ଅନନ୍ତ । ସତେ ଯେପରି ତା ପାଇଁ ଏ ଆନନ୍ଦ ଥିଲା ଦୀର୍ଘ ପଚିଶ ବର୍ଷ ଜୀବନର ପ୍ରଥମ । ଏବେ ତାକୁ ବନଦେବୀ ସ୍ୱୀକୃତ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ସେ ହୋଇଛି ଜଣକର ପିତା । ଦେବୀଙ୍କର କରୁଣା ତୈଳବିଙ୍କୁ ହଟାଇବା କଣବାଧି ପାପ । ସେ ଯାହା କରନ୍ତି ମୋ ମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ । ସବନା ସଭନ ଭିତରେ ବାଟ ଅବାଟ ଅତିକ୍ରମ ଏବ ମୂର୍ଚ୍ଛା ହୋଇ ବସିଛି ସେ । ତାକୁ ଆଜି ମିତ୍ର ଘରେ ପହଞ୍ଚିବାକୁ ହେବ । ସୁରୁଜ ଡୁବିଗଲେ ବସ୍ତୁର ଝିଅଟା ଅଡ଼ାସ୍ ଦୁଇଆ ଭୁଲରେ ବେଶି କଷ୍ଟ ପାଇବ । ଆଜକୁ ଅଠଦିନ ବିତିଗଲା । ହଳଦୀ ଜଳାଗାଠ ପଡ଼ିଗଲେଣି । ଏଣେ ଦେହରେ ଗଛି । ତଣ ଜା ମୁଁ କରିବ ? ପାଇଛୁ ସେତେବେଳେ ଫିଙ୍ଗି ଦେବାଟା ଘୋର ଅନ୍ୟାୟ...ପାପ । ଏତା ସେହୁ ମା' ତାର ସାହା । ହଠାତ୍ ରଞ୍ଜନ୍ ଚଲାପଥର ସବନା ରାଜ୍ୟରେ କଏ ଯେପରି ମୂର୍ଚ୍ଛିଲ ହେବ ହାଲିଲେକ ।

ଅଟକି ଗଲା ରଞ୍ଜନ୍ । ମୁଣ୍ଡ ଟେକ ସାମନାକୁ ଚାହିଁଲା ସେ । ପାଟିକର ଖୁବ୍ ଜୋରରେ ରଞ୍ଜନ୍ ଅଗକୁ ଦୌଡ଼ିବାରେ ଲାଗିଛି

Digitized by PPRACHIN, SOA

ଶଙ୍କର । ଶଙ୍କର ଥିଲା ତା'ର ବାଲ୍ୟ ପରିଚିତ । ସ୍ୱପ୍ନ ସ୍ୱପ୍ନ ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ଶଙ୍କର ଘନିଷ୍ଠତର ତା ନିକଟରେ ।

ତଥା କ'ଣ ? ଅନ୍ତର୍ଜ୍ଜି ହୋଇପଡ଼ିଲା ଗଙ୍ଗା । ଅଶ୍ରୁସ୍ୱଳିତ ନୟନରେ ଶଙ୍କରର ଦୁଇହାତକୁ ଏକ ପ୍ରକାର ଦୋହଲାଇ ଦେଲା ସେ ।

ଅରେ ! କ'ଣ ହୋଇଛି ତୋର ?

ନାହିଁ ! ମୋର କିଛି ହୋଇନି,...ତୋର । ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଉତ୍ତର ଦେଲା ଶଙ୍କର ।

ମୋର...?

ହଁ, ପୁଅ ହୋଇଛି ।

ପୁଅ...?

ଉଠି ଠିଆ ହେଲା ଶଙ୍କର । ହଁ ପୁଅ ହୋଇଛି ପୁଅ । ତୁ ଶୀଘ୍ର ଘରକୁ ଚାଲ୍ । ଭଉଣୀ ବହୁତ କଷ୍ଟ ହେଉଥିବଣି ।

ଶଙ୍କର ମୁହଁରୁ କଥାଗୁଡ଼ାକ ଶୁଣି, ଗଙ୍ଗାର ପାଦତଳ ପୃଥିବୀଟା ଯାକୁ ଅସ୍ଥିରହେଲା ଯେପରି । ବିସ୍ମିତ ହୋଇ ଶଙ୍କରକୁ ସେ କୁଣ୍ଢାଇ ଧରିଲା ସେ । ହଠାତ୍ ତା ଚକ୍ଷୁରେ ଲୁଣି ପାଣିର ବନ୍ୟା ଖେଳିଗଲା । ଅଥଚ ଶୁଷ୍କ ଓଷ୍ଠ ଧାରରେ ମୃଦୁ ହସଟିଏ ଫୁଟି ଉଠିଲା ।

* * *

ଶୁଭ ସକାଳ । ବାଳସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କର ପ୍ରଥମ ରଶ୍ମି ରେଖାର ଜ୍ୟୋତି ଘନତମସାକୁ ଦୂରକରି ଗଙ୍ଗାର ଅନ୍ଧାର କୁଡ଼ିଆକୁ

Digitized by PPRACHIN, SOA

ଅନେକତ ଜଳ ଜନ୍ମାନ୍ତରୀ କୋଳରେ ଭର ଦେଇ ଉଠି ପିଅ ନେଲ ସେ, ତାର ସେହ ଶୁଷ୍କ ମଳିଣା ଉପରୁ । କୋମଳମତ ଚଞ୍ଚଳ ଶିଶୁପୁତର ସୁମଧୁର କୁଆଁ କୁଆଁ ସ୍ୱରରେ ଭରିଯାଉଥା ଜାଣି ଉଠୁଛ ସେପରି । ଦୁଃଖରାଗୀ ମା' ତାର ଫଟା ଓଠଟା ଉପରେ ଚିଠି କରିଦେଇ ଜଣେ ଗୋଟାଏ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଚୁମ୍ବନ । ମୁଖମଣ୍ଡଳରେ ତାର ଫଳଣା ଅପରୂପ ସୀମାହୀନ ସ୍ୱପ୍ନ । ଦୁଇ ଓଷ୍ଠ ଧାରରେ ଝରେ ଅବା ଅନ୍ତରପ୍ତ ଦୋହ ଅଙ୍କ ଭରିଦେଲା ତେଉନ୍ତ ଲୁହି ପାଣି ।

ଚଳନ୍ତର ଦରଦଭରା କୋମଳ ହୃଦୟଟା ଅସ୍ଥିର ହୋଇ ଉଠିଲ । ଭବିଷ୍ୟତର ଶିଶୁ ପୁତକୁ କୋଳଭରି ନେଲ ସେ ।

ତୁମ......!!!

ମୁଁ......,

ଭଣ କହୁଛ ?

କହୁ ନାଇଁ...।

ପାଗଳୀ ଦେଖୁଠିବାର । ଠୋ...ଠୋ ହୋଇ ହସି ଉଠିଲ ଚଳନ୍ତ । ବହୁତ କ'ଣ ନା, କହୁ ନାହିଁ । ଖାଇ ପିଇ ଦୁଇ ଶ୍ୱାସରେ ରହିବା ତ ଦୂରର କଥା, ଅଟିବା ଖନଠୁଁ ମୋ ସଙ୍ଗେ ମିଠା କଥା ପଡ଼ିଏ ବ ନାହିଁ । ମୁଁ କଣ ତୋର ପର ? କେହି ନୁହେଁ ?

ବାପା ! ବିଳାପ କରି ଉଠିଲା ସଦ୍ୟ ପୁତ୍ରିତ ମା'ର ହୃଦୟ । ଚଳନ୍ତର ଗଳା ମନ୍ ମନ୍ ଚହଟା ବକ୍ଷ ଉପରେ ମୁହଁ ଲୁଚାଇ ଚାଉଁ ଚାଉଁ ହୋଇ କାନ୍ଦି ଉଠିଲ ସେ । ତୁମେ ମୋର ପିତୃ

Digitized by PPRACHIN, SOA

ମୂଲ୍ୟ ପିତା । ଏ ଜନ୍ମରେ ମୁଁ ତମର ଋଣଗ୍ରସ୍ତ । ଏପରି କୁହନ୍ତୁ ବାପା, ମୋର ପାପ ହେବ । ତମେ ମୋର ସବୁ କିଛି । ତମର ଭଳି ଗୌରବ ବାପ ହୃଦୟର ସ୍ନେହ ମମତା ସଦାନୁଭୂତ ସବୁ କିଛି ମୋ ପାଇଁ ସୀମା ଶୂନ ପୃଷ୍ଠ ଦେଇଥ । ଏହି ସମାଜର ପ୍ରଚଳିତ .ସମାଜ ଯାହାକୁ ଘୃଣ୍ୟ ଅବା ଲୁହିର ପାତ୍ର ବୋଲି ବିଚାରତ କରେ, ସେ ହେଉଛି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦରବାରରେ ପୂଜ୍ୟ, ନମସ୍ୟ ଅଧି ସତ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ମହିମ । ବର୍ତ୍ତମାନର ଏହି ଅସାମାଜିକ ମଣିଷ ସମାଜରେ ତମେ ହିଁ ମୋର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପିତୃତୁଲ୍ୟ ପିତା । ତମେ ଗୌରବ ସତ, ହେଲେ ସ୍ରଷ୍ଟାଙ୍କ ଆଖିରେ ତମେ ପାପୀ କିମ୍ବା ବେଇମାନ୍ ନୁହଁ ।

ହିସ୍···!! ତୁ ଏ କଣ କହୁଛୁ ।

ଯାହା ସତ୍ୟ—ଶାଶ୍ୱତ—ଅବା ଚିରନ୍ତନ ତାହା ତମ ହୃଦୟରେ ବିଦ୍ୟମାନ । ମୋ ଯନ୍ତ୍ରଣା ପାଇ ତମେ ଦୁଃଖ ହେଉଛ ବାପା । ସତ କହିବାକୁ ଗଲେ, ମୁଁ ଏ ସଂସାରର ଏକ ବ୍ୟତିକ୍ରମ ଅଲିଅସ୍ତା ନିରାଶତା । ଯେଉଁଠି ଟିକିଏ ପ୍ରତିହ୍ରାସର ପାଇଁ ମଣିଷ ଅମୃତରେ ବିଷ ବୋଳି ଦେଇପାରେ, ତା'ପରେ ଅଉ କଣ ବାକିଥାଏ । ତୁମ ଗୋଡ଼ ଧରୁଛି ବାପା, କେବଳ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ ନେଇ ମୋ ସ୍ନିଗ୍ଧ-ସୁପ୍ତକୁ ଟିକିଏ ଅଣ୍ଟାକୁ ଦିଅ । ତମେ ତାର ଉତ୍ସର୍ଗୀକୃତ, ବର୍ତ୍ତମାନ ସବୁକିଛି ।

ମୁଁ ପଙ୍କଲୁଚ୍ଚେଁ ମା' । ଜନନୀ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ମଣିଷ । ମୋର ମଧ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀ ପୁତ୍ରଗଲେ । ପୁଣିର ସଂସାର ଗଢ଼ି ଆଶା ମୁଁ ଛାଡ଼ିନ, ନିରାଶବାଦ । ତୁମଅଁ କହିଲୁ ଭଳେ ମୋର ସେହି

Digitized by PPRACHIN, SOA

ସୁନାର ସଂସାର ଅକାଳ ଝଡ଼ରେ ହଠାତ୍ ମ୍ଲାନ ହୋଇଗଲା । ଏ ସବୁ ଅଜସ୍ର ବହୁଦହନ ଭିତର ଗୋଟିଏ କଳଙ୍କିତ ଇତିହାସ । ସେଇଦିନଠାରୁ ବନଦେବୀ ମୋତେ ଏକା କରିଦେଲେ । ଅତୀତର ସେହି ଦୃଶ୍ୟ ଖୁସିର ବୃନ୍ତଅଟା ସବୁ ଯେପରି ଆଖି ଭାସି ଉଠୁଛି । ମୁଁ ତଥା ଦେଉଛି ମା' ତୋ ପୁଅକୁ ସ୍ନେହ ଆଦର ଦେଇ ବଡ଼ କରିବ ।

ବାପା । ତାର ବନ୍ଧୁ ତ ଭରା ଚକ୍ଷୁ ଦୁଇଟା ଗଙ୍ଗ ଉପରେ ସ୍ଥିର ହୋଇଗଲା ଯେପରି । ତାପରେ ସେ କଳଙ୍କିତ ଇତିହାସ ମୋତେ ଟିକିଏ ଜାଣିବାକୁ ଦେବ ବାପା ।

ଦେବ । ପ୍ରଥମେ ତୋ କଳଙ୍କିତ ଇତିହାସ ଜାଣିବା ମୋର ନିହାତି ପ୍ରୟୋଜନ ନୁହେଁ । ତୁ ଯେ ସବୁକିଛି ଲୁଚେଇ ରଖୁଚ୍ । ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବି ତୋ ନାମ'ଟା ମୁଁ ଜାଣି ପାରିନି ନାହିଁ । ଟିକିଏ କହିବୁ ମା' ?

ଶିଳ୍ପ ।

ଅରେ ବାଃ ! ଖୁବ୍ ସୁନ୍ଦର ହୋଇଛି । ନାମ ଜଗତରୁ ମା' ତୋର ଖୋଜ ଖୋଜ ସୁନା ନାମଟିଏ ଦେଇଛୁ । ଦୃଷ୍ଟି ପକାଇଲା ଗଛ । କଣ୍ଟକିତ ଭିତରୁ ମୁଣ୍ଡ ଟେକ ସ୍ୱସ୍ତିଶ୍ରୀ ଆକାଶ ଉପରକୁ ଦୃଷ୍ଟି ପକାଇଛି ସେ । ବେଳ ଅସ୍ତି ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ । ତେଣେ ମାଲିକର କଡ଼ା ହୁକୁମ୍ । ଜରଜରରେ ଦୀନ୍ତଟା ଘସି ପକାଇ ତୁଇପଟ ଶଶିଲା ଲୁଟି ହେବାଇ ଭାଲେ ପାଣି ପିଇଲି ଗଲ । ମୁଁ ଖାଉଛି ମା' । ବେଳବୁଡ଼ା ଅସିବ । ତୁ ଖାଇ

Digitized by PPRACHIN, SOA

ନେବୁ । ମୋ ପାଇଁ ଅନାଇବୁ ନାହିଁ । ଭଲ ଭଲ ଜଙ୍ଗଲ ଖଣ୍ଡରେ ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଗଲା ରଥ୍ ।

* * *

କନାଙ୍କୁର୍ଣ୍ଣ ଦକ୍ଷୀ ସହରର ବଙ୍କା ବଙ୍କା ଦ୍ଵୀପ ଚଟାଣ ଉପରେ ଗତିଶୀଳ ପ୍ରାଣମାଲ୍ୟଥା ଅବାଧ ଗତିରେ ଆଗେଇ ଚାଲିଥିଲା । ଗାଡ଼ିର ସ୍ପିଡୋମିଟର ପିନ୍‌ଟା ବେଳେ ବେଳେ ଶ ସୀମାଲଙ୍ଘନ କରୁଥିଲା । ଖୁବ୍ ଅଳ୍ପ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଗାଡ଼ିର ଧୀରେ ଧୀରେ ମନ୍ଥର ହୋଇ ଆସିଲା ହୋଟେଲ ଦ୍ଵାର ଦେଶରେ । ଭଡ଼ୁଟିରତ ନେପାଳୀ ଦରଓ୍ଵାନ ଜଣକ ଲୌହ ଦରଜାଟାକୁ ଖୋଲିଦେଲା । ପ୍ରାସାଦର ସାଇଡ୍ ଫର୍ଟିକୋ ମଧ୍ୟରେ ଗାଡ଼ିଷ୍ଟାଣ୍ଡ କରି ବାହାରି ଆସିଲେ ଏକ ଦୀର୍ଘକାୟ ଯୁବକ ।

ହୋଟେଲ୍ "ରଗାର୍ଲ୍ଡ ।"

ରେଷ୍ଟୁରେଣ୍ଟ ଏକ ବାର୍ ଜଗତରେ ଆଧୁନିକ ସ୍ଥପତିର ଅନୁପମ ସୃଷ୍ଟି ଏକ ଥ୍ରୀଷ୍ଟାର ଭୂ ପ୍ରାସାଦଟା ଅଳ ଦକ୍ଷୀ ସହରର ସବୁଠାରୁ ବୃହତ୍ତମ ।

ରେଷ୍ଟୁରେଣ୍ଟର ଫ୍ଲଜା ପାହାଚ ସଂଯୁକ୍ତ ଅଙ୍କାବଙ୍କା ସିଡ଼ି ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଯୁବକ ଜଣକ ଆଗେଇ ଚାଲିଥାନ୍ତି । କିଛି ସମୟ ପରେ ଗୋଟାଏ ସାଇଡ୍ ରୁମ୍‌ର ସାମ୍ନାରେ ଠିଆ ହେଲେ ସେ । ଦ୍ଵାର ଦେଶରେ ଭଡ଼ୁଟିରତ ଦରଓ୍ଵାନ ଜଣେ ତାଙ୍କୁ ଗୁଡ଼୍‌ଇଭନିଂ ଜଣାଇଲେ । ସ୍ମିତ ହସି ଦେଇ ରୁମ୍ ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ଯୁବକ ।

ହସନ୍ତେ ଦଲ୍ଲୀପ୍…ଗୁଡମର୍ଣ୍ଣି ।

Digitized by PPRACHIN, SOA

ଶୁଦ୍ଧ ମର୍ଦ୍ଦ ସ୍ୱାର । କ'ଣ ଏତେଦିନ ପରେ ଏଥିରେ । ବେଳେ ବେଳେ ତୁ ଭୁଆଁରେ ପଡ଼ୁଛୁ ଭଣ କରୁଛୁ କହୁ ପାରି ହେଉନାହିଁ । ଏମିତି ସବୁ ଗୋଟିଏ ମାସ ଛୁଟିରେ ଛୁଟିରେ ଯାଏ ତେବେ "ଏ ବାର" ସେଲ୍ଫରଟାକୁ ରଖିବା ଅପେକ୍ଷା ବରଂ ଛଡ଼ାଇଦେବା ଭଲ ।

ତୁ ଏ କ'ଣ କହୁଛୁ ଦୀପ୍ । ମୁଁ ଆଜି ଥାଉ ତୁ ଏତେ ଅଧୈର୍ଯ୍ୟ ହୋଉଛ ?

ତୁ ଜାଣିନୁ ଜନ୍, ଏହି ସ୍କାଉଟ ଭଳି ଆଠ ନମ୍ବର ରୁମ୍‌ର ଦୁଇଟା ସିଟ୍ ଖାଲି ପଡ଼ିଛି ।

ମାନେ···ପ୍ରଶ୍ନ କଲା ଜନ ।

ହଁ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କର ଅକସ୍ମାତ ମୃତ୍ୟୁ ହେଲା । ଜଣେ ସୁଇ-ସାଇଡ୍ କଲା । ଆଉ ଗୋଟିଏ ମର୍ଡ଼ର କେସ୍ । ସେଇ ଦୁଇଟାକୁ ମୁଁ ପୋଲିସ୍‌ର ଜାଲ ଭିତରେ ଲୁଚାଇ ଦେଇଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେଥିପାଇଁ ଆଉ କିଛି ଭୟ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ପରିସ୍ଥିତିରେ ସିଟ୍ ଦୁଇଟା ଆଉ କମ୍ପା ଖାଲି ଭିତରେ ଫିଲପ କରିବାକୁ ହେବ ।

ଠୋ···ଠୋ ହୋଇ ହସି ଉଠିଲା ଜନ୍ । ସିଗାରେଟ୍‌ରେ ଅଗ୍ନି ସଂଯୋଗ କରି ଧନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଦୀର୍ଘ ଶ୍ୱାସକୁ ବଢ଼ାଇ ଦେଲା । ଏତେବଡ଼ ହୋଟେଲର ଗୋଟାଏ ମ୍ୟାନେଜର ହୋଇ ତୁ ଏମିତି ହେଲେ କ'ଣ ଚଳିବ । ବୁଦ୍ଧୁ କେଉଁଠିକାର ।

ତୁ ଜେମିତି ଜାଣିଛୁ, ହୋଟେଲ ମ୍ୟାନେଜମେଣ୍ଟ ପାଇଁ ମାଲିକ୍‌ର ଯୁକ୍ତିବାଦୀଙ୍କୁ ମୋ ଉପରେ ଛେଡ଼େ ।

Digitized by PPRACHIN, SOA

.ନା' ! ଜାଣିବ କୁଆଡୁ । ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଟ୍ୟାକ୍ସି ମେନେଜମେଣ୍ଟ କରୁଛୁ, ମାନେ ଗୋଟାଏ ଡ୍ରାଇଭର !

ହସି ଉଠିବ ଜନ୍ । ଆରେ ତୋର ହୁକୁମ ପାଇଁ ତ ଖାସ୍ ପାଞ୍ଚବର୍ଷ ହେଲା ଖଟୁଛି । ତୋ "ବାର୍ ନୁଝଟ୍" କୁ ବଜେଇ ରଖିଛି । ଅଷ୍ଠ ମୁଁ ଥାଇ ଥାଇ ଆଜ କ'ଣ ଏ ଦୁଇଟା ସିଟ୍ ଭ୍ୟାକେଣ୍ଟ ରହିଯିବ ।

ହେଲେ, ତୁ କ'ଣ ଗୋଟାଏ ଦିନ ଭିତରେ ଯୋଗାଡ଼ କରି ପାରିବୁ ?

ନିଶ୍ଚୟ । ଯାହା ଅସମ୍ଭବ ସେଇଟା ମୋ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ଭବ । ଯାହା କଳା ତାହା ମୋ ପାଇଁ ଧଳା ।

ତେବେ ଡାଲଡାଲକୁ ନଜର ଉଡ଼ୁଛିରେ ବାନ୍ଧି ରଖ । ଅପେକ୍ଷାକାର ହଣ୍ଡ୍ୟ ପୁଜା ଯେପରି ସିଟ୍ ଖିଲାପ୍ ରହେ ।

ଯୋଗାଡ଼ ସରିଛି । ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଉତ୍ତର ଦେଲା ଜନ୍ । ଅଂକସ୍ ମାନେ "ସ୍ମାରଲଟ" କ'ଣ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୋର ହାତ ମୁଠାରେ

ହୁଁ ରାଣୀକୋଠି ଜଙ୍ଗଲରେ । ଦରକାର କିଛିଏ ପରିଶ୍ରମ । ଇଗା ପଞ୍ଜୁରୀ ଭିତରୁ ପୋଷା ଚଢ଼େଇଟାକୁ ଉଡ଼ାଇ ଆଣି ପାରିଲେ ହେଲା । ରାଣୀକା ଜଗତରେ ଏକଦମ୍ ସ୍ୱେଚ୍ଛ ମାଲ । ଦେଖିବୁ ଦଲୀପ, ଯମ ରାଣୀକା ହୁଇଡ଼୍‌ରେ ତାର ଗୋଟାଏ ଘଣ୍ଟାର ଡ଼ମାଣ୍ଡ ଅତ କମ୍‌ରେ ରନ ଶହକୁ କମ୍ ହେବନି । ଠୋ···ଠୋ ହୋଇ ହସି ଉଠିବ ଜନ୍ ।

ତୁ ସତ କହୁଛୁ ଜନ୍ ।

Digitized by PPRACHIN, SOA

ମୁଁ ତୋ ସଙ୍ଗେ ଖେଳୁନି ଡକ୍ସୀପ । ନିଶ୍ଚୟ ସତ୍ୟ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଖେମିଲ କଥା ବେଶି ନୁହେଁ । ମାତ୍ର ଅଠର ଘଣ୍ଟାରେ । ତୁ ସ୍ୱିଟ୍ରୁ ଯତ ଚୋର ଜଙ୍ଗଲ ସମସ୍ତ ସୂତ୍ରରୁ ଆଣି ହ୍ୱାଇଟ କରେଇ ଦେଲୁ, କିନ୍ତୁ ତା' ପୂର୍ବରୁ ମୋର ଉମାଣ ଏଥିପାଇଁ ଦୁଇ ହଜାର ଟଙ୍କା । ତ'ଣ କହୁଛୁ ··· ··· ରାଜି ?

ହଁ ମୁଁ ଏକମତ । କିନ୍ତୁ ସେ ଟାଏ ଯୋଗର ରୋପଜାସ୍ତି ତଥା ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ରହେ । ପନ୍ଦରଦିନ ଦେଲା ପରେ ବୁ ଜନାଇ ।

ଓ. କେ. ମାଇଁ ଫ୍ରେଣ୍ଡ୍ ।

ଏହାପରେ ଥ୍ରୀ-ଏକସ୍ ବୋତଲ ଭିତରୁ କିଛି ତାଜା ରମ୍ ବାହାର କରି ତାଲିକ୍ ଟେବୁଲ୍ ଉପରୁ ଗ୍ଲାସ ଦୁଇଟାକୁ ଉଠାଇ ନେଲେ ଡକ୍ସୀପ ଏବଂ ଜନ୍ । Cheers···Cheers···

ତା'ପର ସକାଳର ନାଳ ମରକ୍ୟୁରୀ ବଲବ୍ ଟା ବେଶ୍ ସତେଜରେ ଆଲୋକିତ କରୁଥିବ । ହୋଟେଲ "ଖୟାର୍ଲି"ର ଡେଇଁଟା ନେମ୍ ପ୍ଲେଟ୍ ଉପରେ

ଲ୍ଲେଟ ଶିଶୁଙ୍କ ପରି ଡଇଁ ଡଇଁ ହୋଇ ଭାଙ୍ଗ ଉଠିଲା ସେ । ଦରଦଭିଣ ଭଳି ମନଟା ଯୋଗର ତାର ଅନ୍ତିହ୍ୱକୁ ଦୂରେଇ ଦେଉଛନ୍ତି କେଉଁ ଏକ ଅଜଣା ଦ୍ୱୀପକୁ । ତମ ସେତ ଧରୁଛ ବାକୁ, ମୋତେ ମୁ ଛାଡ଼ ।

Digitized by PPRACHIN, SOA

ମୁକ୍ତି ! କ୍ଷୁଧାର୍ତ୍ତ ଦାନବର ମୁଖମଣ୍ଡଳରେ ପୈଶାଚିକର ଭୁଷ ଫୁଟିଉଠିବ । ବୁଭ ଅଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହାତ ମୁଠାର ସିଗାରେଟ୍‌ଟା ଜଳିଯାଉଥିବ ଖୁବ୍ ଦ୍ରୁତ ଗତିରେ ।

ତମେ କେବେ ମୁକ୍ତି ପାଇବ ଡାର୍ଲିଂ । ମୁଁ ତୁମକୁ ମୁକ୍ତି ଦେବ ।

ଅସ୍ଥିର ହୋଇ ଉଠିବ ସିବର କୋମଳ ମନ । ଆଖିର ଧାର ଶ୍ରାବଣୀ ଲୁଣି ଜଳଧାରକୁ ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଯେପରି ଲୁଚଗଲ । ଓଷ୍ଠାଧାରରେ କେଉଁଧାର ହସର ଲହରୀ ତୋଳି ବେଡ଼ ଉପରୁ ଉଠି ଠିଆହେଲ ସେ । ସତ କହୁଛ ବାବୁ ! ମୁଁ ମୁକ୍ତି ପାଇବ ?

ହଁ, ଦୁନିଆଁର ଯେଉଁ କୋଣରେ ବସିରହି ତମଭଳି କୁମାରୀମାନେ ଆତ୍ମଭରପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁଖୀ ଜୀବନଯାପନ କରି ସୌଭାଗ୍ୟବତୀ ହେଉଛନ୍ତି ଅଥ ଯେଉଁ ଉଦ୍ଦୀପନାପୂର୍ଣ୍ଣ ମୃଦୁହାସ୍ୟ ନେଇ ନାଚଗାଇ ଜୀବନକୁ ସୁନ୍ଦର, ସୁନ୍ଦର ଆଉ ରୂପବାନ କରି ପାରୁଛନ୍ତି, ସେ ହେଉଛି ତମ ମୁକ୍ତିର ଏକମାତ୍ର ଠିକଣା ।

ମାନେ···! ଆଶଙ୍କା ଚକିତ ନୟନରେ ସନ୍ଦିଗ୍ଧ ପ୍ରଶ୍ନଟିଏ ସିବ ମୋ ବକ୍ଷରୁ ଯାହା ଦୁର୍ବୋଧ୍ୟଗମ୍ୟ କଲା, ତାହାହିଁ ତମ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ଡାର୍ଲିଂ କେବେ କ୍ଷଣ ମାତ୍ର ଗୋଟାଏ ଘଣ୍ଟା ପରେ ମୁଁ ତମକୁ ମୁକ୍ତି ଦେବ । ତାପରେ ତମେ ଶାନ୍ତି ପାଇବ । କାରଣ ମୋର ଏ "ବେଷ୍ଟ୍ରେଷ୍ଟ ଆଣ୍ଡ ବାର"ରେ ଯେଉଁ କୁମାରୀମାନେ "ହାଇଲାଇଟ୍" ଉପାଧିରେ ଭୂଷିତ ହୁଅନ୍ତି, ସେମାନେ "ଡାର୍ଲିଂ"ର ସମ୍ବୋଧନ ସହ ମୁଁ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ମୋ ସୁଖଶଯ୍ୟାର ଶିକାରରୂପେ ବାଛିଥାଏ । ବେଶି ନୁହେଁ । ମାତ୍ର

Digitized by PPRACHIN, SOA

ଗୋଟାଏ ଘଣ୍ଟା । ତା'ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ମୁକ୍ତକରି, ଏ ସହରର ବୃଦ୍ଧବୃଦ୍ଧାଙ୍କ ହାତରେ । ପୈଶାଚିକର ହସ ଫୁଟାଇ ଦେଇ ସିଏ ପ୍ରତିଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କଲା ଦୀପ ।

ନ... । ତଣ୍ଟି ଫଟେଇ ଚିତ୍କାର କରି ଉଠିଲା ସିଏ । ଭୟରେ ତା'ର ନରମ ଶରୀରଟା ଶକ୍ତ ଉଠିଲା ସେପରି ।

ତମର ଏ ତଣ୍ଟିଫଟା ଚିତ୍କାରରେ ସ୍ୱୟଂ ଭଗବାନ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତ୍ୟକ୍ତ ହେବେଣି ଡାର୍ଲିଂ । ପୁଣି ପିଲାଟି ପରି ଶୀଘ୍ର ମୋର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଲାବଣ୍ୟର ଯଥାର୍ଥ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କର ମୋତେ ଉଠାଅ, ଉଠ । ନଚେତ୍ ମାତ୍ର ଘୁଣ୍ଟ ଖାଇ ମୋ ଯୁନିଟ୍‌ରେ ଯୋଖା ମାରିବ ।

ଅଣୁଥାଏ ହୋଇ ପଡ଼ିଲା ମଧୁଷ୍ପୃକ୍ତ ପଡ଼ିଲା ତାଙ୍କୁ ଦେହରେ ମୁହଁ ଲୁଚାଇ କାନ୍ଦି ଉଠିଲା ସିଏ । ତାପର ଉଦ୍ଧ୍ୱ ପ୍ରସର୍ତ୍ତ ଜଙ୍ଗଳରେ ତା'ର ସମସ୍ତ ଶରୀରଟା ଯେପରି ଓଡ଼ା ହୋଇ ଆସିଲା । ଶରୀରର ଭାରସାମ୍ୟ ହରାଇ ସେ ଢଳିପଡ଼ିଲା ଦୀପର ପାଦତଳେ ।

ଏତେ ଆକୁଳମିନତି କାହିଁକି ଡାର୍ଲିଂ ? ଯାଉଛତ ଯଥାଶୀଘ୍ର ତମକୁ ମୁକ୍ତ କରିଦେବ । ନଚେତ୍‌, ମୁଁ ... । ହିଂସ୍ର ପରି ଗର୍ଜନ କରି ଉଠିଲା ଦୀପର ବାଘମୁହାଁ ମୁଖମଣ୍ଡଳଟା । ଝଟିକ ମଧ୍ୟରେ ନିଜର ଓଭର କୋର୍ଟ ପକେଟ୍‌ରୁ ଗୋଟାଏ ରମ୍ ବୋତଲ ବାହାର କରି ଚକ୍ଷୁର ପଲକମାତ୍ରେ ଢକ ଢକ କରି ପିଇନେଲା ସେ ।

Digitized by PPRACHIN, SOA

ଓଃ କଣ୍ଠିବା ବମୂଡ଼ ଶବେ ଛୁଡ଼ାଦୋଲ ସିନ୍ଦର ନେଉଡାପ୍ଳୁତ ଚକ୍ଷୁ ଦୁଇଟା ସବୁକକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଥିଲ । ହଠାତ୍ ଚନ୍ଦ୍ରୀପର ଉତ୍ତେଜିତ ପ୍ରତଘାତରେ ସିନ୍ଦର ଅବସନ୍ନ ଶରୀରଟା ରକ୍ତର ବେଡ୍ ଉପରେ କମ୍ପନ ଦୃଷ୍ଟି ଚନ୍ଦ୍ର : ପଞ୍ଜୀପର ରେଉଡ଼ା ବକ୍ଷର ଦୁଇବାହୁ ମଧ୍ୟରେ ଛଡ଼ ଦୋଳ ଚକ୍କାର କର ଉଠିଲ ସେ··· ।

* * * *

ପାଷାଣ୍ଡ ପଞ୍ଜରର ଅଶ୍ରୁଳ ସ୍ନିଗ୍ଧ ଦୃଷ୍ଟିର ସରଳ ହୃଦସ୍ପନ୍ଦନଟାକୁ ଅଗ୍ନିର କର ପଳାଇଲ ସେଠାରୁ । ତା' ଉଙ୍କମନ ଉପରେ ପୃଷ୍ଠରେ ଏକ ଶୋଷର କୁଠାରଘାତ କର ତା'ଠାରୁ ଦୂରେଇଗଲ । ମଣ୍ଟିଣା ଉପରୁ ଉଠି ବସିଲ ସେ । ହଠାତ୍ ତା'ର ସେହି ଶୁଷ୍କ ଚକ୍ଷୁ କୋଟର ଭିତରୁ ବେଇଥାର ଲୁହପାଣି ଝରିଲ ପଡ଼ିଲ । ଭଲକୁ ।

ଏ କ'ଣ ସତ ଠାକୁରେ ! ମୋ ସିନ୍ଦ ମରଯାଇଛୁ; କନ୍ଦୁ କାହିଁକି ? କାହିଁକି ସେ ମୋ ଉପରେ ଏତେବଡ଼ ଦୋଷ ଲଦ ଦେଇ ଦୂରେଇଗଲ । ହତଭାଗିନୀ ବୁଝିଗଲ, ଅଥଚ ତା'ମୁହଁକୁ ମୋ ସଙ୍ଗେ ଥରେ ଦେଖାଇଲ ନାହିଁ । କୁହ ଠାକୁରେ, ମୁଁ ତା'ର କ ଦୋଷ କରଥିଲ । ଭୂମ ଉପରେ ଜରଣାରଟି ଚଳର ଏପର ସ୍ନେହ ମମତା ଦେଇ ଅଶ୍ରୁଜ୍ଜ ଦେଇଥିଲ, ମନେବେଳେ ଥରେ ଶାନ୍ତି ପାଇବ ବୋଲି; କନ୍ତୁ ତା' ବଦଳରେ ସେ ମୋତେ ଦୁଃଖ ଦେଇଅଛ ଠେଲିଦେଲ । ଏମିତ ଧର୍ଷିତା ହିଁଅର ଚକ୍ଷୁରୁ କ'ଣ ଏଇଆ ଥିଲ । ମୁଁ କ'ଣ କରିବ ? ମା' ଦନା କଣ

ଦେଇ ଏ ପୁଅକୁ ବଞ୍ଚାଇ ରଖିବ ? ନକ୍ଷତ୍ର ସ୍ଥିର ଦମ୍ପତିଙ୍କର ଭୁଲ୍ । ଏ ଶିଶୁପୁତ୍ରକୁ ଅନୁଷ୍ଠାନ କର । ଅଜକୁ ଦୁଇମାସ ବିତିଗଲା । ତୁମ୍ଭମାନେ ଦେବେ ଶୁଭିକେବଣୀ । ବାପା ମା' କେବେଣ୍ଡ ସନ୍ତାନ ପିଲାଙ୍କୁ ତୁମେ ଆଶୀର୍ବାଦ କର ଭୁଲ୍ । କାଲରେ ସେ ଯେମିତି ମୋର ହାତରେ ବଡ଼ ହେଉ । ଏହାହିଁ ମୋର ଇଚ୍ଛା । ସ୍ପେକ୍ଟ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପଦ ଜାଣ ଧରିନି ଗଲ । କୁନ୍ତୀ ବାହାରେ ତାହାର ପାଦଶବ୍ଦ ଶୁଣି ଉଠି ଠିଆହେଲ ସେ । ସାମନାରେ ହଠାତ୍ ଜନକକୁ ଦେଖି ଅଟିକୁ ଲୁହପୋଛି ଦେଇ ଗଲ ।

ଏ ଭ'ଣ, ତୋ ଆଖିରେ ସେ ଲୁହ ! ତୁ କାନ୍ଦୁଛୁ ? ଜନକ୍ର ଓଷ୍ଠାଧରରେ ଶୁଷ୍କ ହସଟିଏ ଫୁଟି ଉଠିଲ । ଏଇମିତି ଦୁଃଖ କଥାଟିକେ ମନେପଡ଼ିଲେ ସଭିଙ୍କ ଅଖିର ଲୁହ ଝରେରେ ଜନକ ।

ମୁଁ ପର ଜାଣେ, ତୁ'ଟା ଯୋଗାଏ ବଞ୍ଚପାରିଲ । ଅରେ ଏଁଏ ତୋର ତୋହ୍ ଜାଣ କୁଟ୍ମୁ ସେ ତା' ପାଇଁ ସବୁବେଳେ ତୋର ଚିନ୍ତା । ହଁ ବଡ଼ ଦେଖୁଛୁ ଜନ, କେତେ ଗାତ ତୁ ଏଇମିତି ହେଲୁ, ମୁଁ ଆଉ ମୋତେ ତୋ ଘରକୁ ଆସିବ ନାହିଁ ।

ଜନକ ! ତୁ···ତୁ ଏ ଭ'ଣ କହୁଛୁ ? ଜାଇରେ ଜନକ, ଏମିତି କହନ୍ତୁ । ପାପ ହେବ । ନର୍କରେ ପଡ଼ି ଘାଣ୍ଟି ହେବା ସାର ହେବ । ମା' ଆଉ ମୋ ଦୁଃଖ ଦୁଃଖରେ ଭାଗି ହେବେନି । ପରି କରି ଦେବେ ··ପର ।

Digitized by PPRACHIN, SOA

ଆରେ ତୁ କେଉଁ ମଣିଷ ମାରୁଛୁ, ନା, ଦେବୀଙ୍କ ବେଳ-ପଟୀରେ ଅବହେଳା କରୁଛୁ ସେ ପାପ ହେବ । ଯିଏ ତ ଆସିବନ ଏକା ଅନ୍ଧ ଜନ୍ମ ଏକା, ତେବେ ଏଥିରେ ଦୁଃଖ କରିବାର କ'ଣ ଅଛି । ତୁ [illegible] ବଞ୍ଚାଇ ରଖିବୁ ସେଇ ଚନ୍ଦ୍ରାକର । ମା'ଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କର । ଏମିତ ଘାଗଲଙ୍କ ପଣ କାଢ ବସିଲେ ଏକାବେଳେକେ କୁକୁର ଭଳିଇ ପାଳିଦିବୁ । ଦେଖୁ ତୋ ଦୁଃଖରେ ଲାଗି ହେବନ । କ'ଣ କହୁ ବୁଝୁଛୁ ?

ଫକୀର ! ଚନ୍ଦ୍ରାର ଦଶ ଉଠିକ ଗଲ । ପୁଣି ତା' ଆଖିରେ ଲୁହ ଦେଖାଦେବ ।

ଖାଲି ଏତକ ଜାଣିଲ ? ଧନ ଏଥ ବସି ଏଇମିତ ଚନ୍ଦ୍ରାର କରୁଥା । ତାଲେ ସେ ଫେର ଆସିବ । ଅଣଯାଣ୍ଡବା ଜେଇଁଠି ଜାର । ଅଚ୍ଛା ମୁଁ ଯିବବ । କୁଞ୍ଚଡ଼ାଟାକୁ କାନ୍ଧରେ ଲଦ ଯିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ହେଲ ଫକୀର ।

ଫକୀର···। ଯୁପାଗଳାରେ ଡାକିଲ ଗଙ୍ଗ । ପୁଣି କ' ହେଲ···? ପ୍ରଶ୍ନ କଲ ଫକୀର ।

ଯାଉଛୁ କୁଆଡ଼େ··· ?

ଅବୁଝନ ସେଇଁଠିକୁ ଯାଏ ।

ଜଙ୍ଗଲକୁ···

ହଁ । ଆରେ ଓଲୁ ସାହେବ କଥା ତୋର କ'ଣ ମନେନାହିଁ ।

ମନେ ଅଛିରେ ଫକୀର ।

Digitized by PPRACHIN, SOA

ତେବେ ବସି ଏମିତି ପାଗଳଙ୍କ ପରି ଲୁହ ଗଡ଼ାଉଛ ଜାଣିକି ? ଯିବୁ ତ ଶୀଘ୍ର ବାହାର । ତତ୍କାଳ ସାହେବ ବାରବାର କରି କହୁଛୁ ଆଜି ସଅଳ୍ପ ସୁଅଳ୍ପ ଜାମକୁ ଯିବାପାଇଁ ହେବ । ତେବେ ହେଲେ ମନୁଷ୍ୟ ବଡ଼ ।

ପୂର୍ବପରି ଫଳସ ଗଛ ଅପେକ୍ଷାରେ ବସି ରହିଲ । ଚରଚର ହୋଇ ଜଳର ଜତ୍ୟଧର୍ମ ଶେଷକଲା ଗଛ । ଜଡ଼ରୁ ଉଠାଇ ତା'ର ସେହି ଶିଶୁ ପୁଅକୁ କୋଳକରି କୁଡ଼ିଆ ଭିତରୁ ବାହାରି ଆସିଲା ସେ ।

ଶିଶୁ ପୁଅର କୁଆଁ କୁଆଁ ସ୍ୱରରେ ସର୍ଣ୍ଣକୋଠୀ ଚଞ୍ଚଳ ହୋଇ ଉଠିଲା ।

* * *

ଭଡ଼ ଦଶ'ଟା ।

କୋଠଘର ସାରବତା ଭଙ୍ଗ କରି ପେଣ୍ଡୁଲମ୍ ଘଡ଼ି ତାକୁ ଘଣ୍ଟା ଟିକ୍ ଟିକ୍ ଶବ୍ଦ କରି ସୀମାଲଙ୍ଘନ କରୁଥିଲା । କେତେ ଆଶା, କେତେ ଆକାଂକ୍ଷା ଆଉ କେତେ କଳ୍ପନାକୁ ଜାବୋଡ଼ିଧରି ସୁନକୋଠୀର ମସୃଣତଳ ପୋଷ ଉପରେ ବସି ରହିଥିଲା ସିଏ, ଗୋଟାଏ ଜବାବ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଶିଳ୍ପୀପରି । କୌଣସି ଗୋଟିଏ କର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱଜନଙ୍କର ପାହାଡ଼ ଉପରେ ପାଦରଖି ଦେଇ ସୁଦୂର ଭବିଷ୍ୟ ବୁଝ ସିଡ଼ିର ଚରମ ସୀମାକୁ ସେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଥିଲା ବୋଧହୁଏ ।

ପୁଣି କେତେ ଏକ ଅଳଣ୍ଠ ଅସ୍ପଷ୍ଟ ପଦଶବ୍ଦ ସିକର ସୁନକୋଠୀ ଅଙ୍ଗକୁ କମ୍ପିତର ହେଲା ।

Digitized by PPRACHIN, SOA

ଅର୍ଦ୍ଧ ମୁକୁଳିତ ଦ୍ୱାର ଭିତ୍ରୁ ଦେଇ ହଠାତ୍ ସକଳ ଖଲକୋଠୀ ଭିତରକୁ ପଶି ଆସିଲେ ଜଣେ ସର୍ଦ୍ଦାର୍ ଯୁବକ। ଧଳା ଗାଲ ଅଙ୍ଗରେଜର ଅସ୍ପଷ୍ଟତା ଦୂରେଇ ଦେବାକୁ ଯାଇ ବୈଦ୍ୟୁତିକ ସୁଇଚ୍ ବୋର୍ଡ଼ ଉପରେ ହାତଦେଇ ଦେଲେ ଆଗନ୍ତୁକ ଜଣକ। ମୁହୂର୍ତ୍ତକେ ପ୍ରକାଶରେ କୋଠରୀଟା ଆଲୋକିତ ହୋଇ ଉଠିଲା। ନବ ଯୌବନ ପ୍ରାପ୍ତ ସିଦ୍ଧର ଶୁଭ୍ର ମୁଖମଣ୍ଡଳରେ ନୂଆ ଜାଗର ଜୋଷର ରେଖା ଫୁଟି ଉଠିଲା ଯେପରି। ଠୋ… ଠୋ ହୋଇ ହସି ଉଠିଲେ ଆଗନ୍ତୁକ। ଯନ୍ତ୍ରରେ ସିଦ୍ଧ ଉଠି ଲକର ଓଭରକୋଟ ପକେଟରୁ ପାଇପ୍ ବୋତଲ ବାହାର କରି ଦୁଇ ଟନ୍ ପିଇଦେଲେ ସେ। ସିଦ୍ଧ ଜରବଦସ୍ତ ଭାବେ ବସି ରହି ସବୁକିଛୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଥିଲେ; କିନ୍ତୁ ସେ ଥିଲେ ନିରୁତ୍ତର। ପର ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ସିଗାରେଟ୍‌ରେ ଅଗ୍ନି ସଂଯୋଗ କରି ଲମ୍ବା ଲମ୍ବା ପାଦ ପକାଇ ଆସି ବସି ପଡ଼ିଲେ ସେ ସିଦ୍ଧର ତକ୍ତ ପୋଷ ଉପରେ।

ଉଠି ଠିଆହେଲା ସିଦ୍ଧ।

ହଏନେ ଡାର୍ଲିଂ, ଉଠି ପଡ଼ିଲ ଯେ? ବସ, କିଛି ସଙ୍କୋଚ ମନେ କର।

ସେମିତ କିଛି ନୁହେଁ… । ଉତ୍ତର ଦେଲା ସିଦ୍ଧ।

ତା’ ହେଲେ… । ପୁଣି ଥରେ ତା’ଙ୍କର ଦୁହିଁ ପ୍ରସେପ କରି ପୁଣି ଥରେ ହସି ଉଠିଲେ ଆଗନ୍ତୁକ। ଭାରତ ଭଳି ଦେଶର ଯୁବକମାନେ ଲଜ୍ଜିତ ବନ୍ଧା ପରି, ଦେଖା ବୁଝି ସବୁ ଠକା ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ପୁଣି ସଂକୋଚ! କହୁଛି କଥା

Digitized by PPRACHIN, SOA

ସୁହାସ ଯେପରି ଶିବର ମୁଖମଣ୍ଡଳରେ ଚନ୍ଦ୍ରର ବିନ୍ଦୁ ଦେଖା ସୃଷ୍ଟି କଲା । ଚୁପ୍ କରନ୍ତୁ । ଆପଣଙ୍କର ଏ ଅବାଂର୍ଥ କଥା ସୁହାସ୍ ମୁଁ ପସନ୍ଦ କରେନା । ସେଇ ଅଶାନେଇ ମୋ ପାଖକୁ ଦୌଡ଼ ଆସିଲେ, ସମ୍ଭବତଃ ପୃଷ୍ଠ ଅଶାନେଇ କ୍ଷିପ୍ର ସ୍ୱରଯାଆନ୍ତୁ ।

ସୁନ୍ଦ କ ଶିବ ଲକ୍ଷ୍ମ । କିନ୍ତୁ କୋହାଏ ଘଣ୍ଟା ପୂର୍ବରୁ ନୁହେଁ । ଶୋଭିତ ଅବସ ଶରୀର ନେଇ ଉଠି ଠିଆ ହେଲେ ଆକସ୍ମିକ । ଚକ୍ଷୁର ପଲକ ମାତ୍ରେ କରେ ପାଓ୍ୱାର ଜାଲବର୍ଣ୍ଣର ଇଲେକ୍ଟ୍ରିକ୍ କଲବଟା ଲଷ୍ଟ୍ରିଭ ସ୍ୱରରେ ଜଳଉଠିଲା । ଶିବ [illegible] ଦେବର ପରିଧାନଠାରୁ ଦୂରେଇ ରକ୍ତ ମସୃଣ ଚକ୍ଷୁପେଷ ଉପରେ ଆକସ୍ମିକ ଉଷ୍ଣତାର ଜ୍ୱାଳ ଅନୁଭବକଲା ।

* * *

ସେହି ଘାତ-ପ୍ରତିଘାତ ଭିତରେ ଦେଖ ସ୍ୱଜନ୍ତ କରୁଥିବା ଘନ ଅନ୍ଧକାର ସୃଷ୍ଟିର କେତୋଟି ମୁହୂର୍ତ୍ତ ପରେ······

ଦଶମୀ [illegible]ର ଚନ୍ଦ୍ର ଅସ୍ତ ହୋଇ ଗଲେଣି ଅନେକ ବେଳରୁ । ରାତ୍ରି ଗଭୀର । ସହରର କୋଳାହଳମୟ ପରିବେଷ୍ଟନୀ ଶାନ୍ତ ନିଷ୍ପନ୍ଦ ପଡ଼ି ଶୋଇ ଯାଇଛି ଅନ୍ଧକାର ଭିତରେ । ପ୍ରଧାନ ରାସ୍ତାର ଦୁଇଧାରରେ ଥିବା ଉଚା ଉଚା ଲେମ୍ପଦାରୁ ତଳକୁ ଟୋପା ଟୋପା ଆଲୁଅ ପଡ଼ି ସାମାନ୍ୟ ମର୍ମର ଶବ୍ଦ କରୁଛି । ଅଳ୍ପକିଛୁ ଦୂରରେ, ଦେଖିଲ ରୟାଲ୍ ହୋଟେଲର ଭେଣ୍ଟା କୋଠକୁ ବାଦ୍ ଦେଲେ । ସବୁ ନିସ୍ତବ୍ଧ ମଧ୍ୟରେ ହୋଟେଲ ପାଖେ ଘୁଷୁରି ଦରଓ୍ୱାନ ଦୁଇଟା ଟହଲ ମାରୁଛନ୍ତି ।

Digitized by PPRACHIN, SOA

ସ୍ଫିଙ୍କସର ଅଣ୍ଡ ପାଖ ଫେରୁଅଁଙ୍କର ମଣ୍ଡ କାହ୍ନୁ ସୋପାନଖଣ୍ଡ ଥାଏ । କେବଳ ଏହି ଶାନ୍ତ ସହରର ମସୃଣ ଲୌହପଥ ଉପରେ ଅଗ୍ରଦେଇ ଭୋଜାନ ଦେଖରେ ଧାଉଁ ସୁଦ୍ଧା ଦୋକୋଟି ଦୃଷ୍ଟିଗାମୀ ଟ୍ରେନ୍ର ଖାନଟା ଅବାକ୍ ।

ହଠାତ୍ ଅନ୍ଧାରରୁ ମୁହଁ ଫୁଟାଇ ନେଲା ସିଏ । ଅପ୍ରସ୍ତୁତ ଅବସ୍ଥାରେ ଅନ୍ତର ସମସ୍ତ ଚାପଗୁଡ଼ା ସ୍ଥିର କରିନେଲା ସେ । ଏଣ୍ଟ୍ରାନ୍ସ ଅଡ୍ଡାକୁ ଦାର୍ଘ ମୁଣ୍ଡି ଲଗାଇଦେଇ ଉଠି ପଡ଼ିଲା । ହଠାତ୍ ଦୋକାନର ଦ୍ୱାରଦେଶରେ ଏକ ଅଜଣା ଧରଣର ମହନୀୟ ଧ୍ୱନି ଝଙ୍କୃତ ହୋଇ ଉଠିଲା ସିଏ । ବୋଧହୁଏ ମନୁଷ୍ୟ ଜୀବନର ଚୋର୍ଟ ଘଟଣାକୁ ସେହି ପଢ଼ିଥିଲା ପରି ମନେହେଲା ତାକୁ । ପରମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ସେଇଟାକୁ ଉପାଇ ନେଲା ସେ । ଦୋକାନ ଭିତରୁ ବାହାରେ ଖୁବ୍ ସନ୍ତର୍ପଣ ସହିତ ପାଦ ଚୁପି ଚୁପି ଘୁଞ୍ଚ ଉପରକୁ ଯିବାର ପଥ ଅନୁସରଣ କଲା ସିଏ । ପରକ୍ଷଣରେ ଉନ୍ନତ ସୋପାନଶ୍ରେଣୀ ଅତିକ୍ରମ କରି "ଗ୍ୟାଲେରି" ଛାତର ସମତଳ ଭୂମି ଉପରେ ପାଦଦେଲା ସେ । ପୁରାପୁରି ଗ୍ୟାଲେରି ଛାତରୁ ପଥର ପଥରର ମସୃଣ ଭୂମି ଉପରେ ପାଦ ଦେବା ତା' ପାଇଁ ବଡ଼ କଠିନ ସମସ୍ୟାରେ ପରିଣତ ହେଲା । ସ୍ଥିର ଉପାୟ ପାଇଁ ନିରୂପିତ ସ୍ଥିତି ଭଳି ଲାଗିଲା ସେ । ଅନୁସନ୍ଧାନ ଭିତରେ ସେ ଏକ ଅନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସ୍ଥାନରେ ପହଞ୍ଚିଲା । ହଠାତ୍ ତା' ମୁଖମଣ୍ଡଳ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ହୋଇ ଉଠିଲା । ତାକୁ ଓହ୍ଲାଇବାର କୌଶଳ ବାହାରିଗଲା ଏଥର । ଛାତ ଉପରକୁ ଖାଇବ୍ ପାଣିଟାଙ୍କିଠାରୁ ଲ୍ୟାଟ୍ରିନ୍ ଭୂମ୍‌ର ପୁରାପୁରି ଲୌହ ସ୍ତମ୍ଭ ଦୁଇଟା ଖୁବ୍ ତଳକୁ ଲମ୍ବି ରହିଥିଲା । ସେହି ସ୍ତମ୍ଭରୁ

Digitized by PPRACHIN, SOA

ସନ୍ତୋଷ ମଣ୍ଡଳଙ୍କୁ ପିବା ଅର୍ପିବା କ୍ଷମତ୍ରେ ଯୁପଚରମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଏକ ନିରାପଦ ପଥ ଥିବ ।

ସିଏ ସେହି ପଥ ଅନୁସରଣ କଲା । ବଳସ୍ତୁ ସାହସ ନେଇ ଖୁବ୍ ସତର୍କତା ସହିତ ଲୌହସ୍ତମ୍ଭକୁ ଅଣ୍ଟା କରି ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲା ସେ । ଖୁବ୍ ଅଳ୍ପ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ସାରା ପଥ ଅତିକ୍ରମ କରିବା ପରେ ତା'ର ପାଦସ୍ପର୍ଶ ହେଲା ଜଳଷଣର ଯେ ଉପାନ ମୁକ୍ତ ପଡ଼ିଲା ଭୂମି ଉପରେ । ବିପଦ-ସଙ୍କୁଳ ସରସଂଗଂତାର ଧାରେ ଧାରେ ପାଦ ଚୁପି ଚୁପି ସହରର ଚଉଡ଼ା ବକ୍ଷ ଉପରେ ପହଞ୍ଚ ଗୋଟିଏ ଅନ୍ଧାରକୋଣ ଠିକ୍ କଣକେଲା ସେ, ରେଲଓ୍ୱେ ପ୍ଲାଟଫର୍ମ ଅଡ଼କୁ ।

ସ୍ଟେସନର ବଡ଼ ଲାଲ ଘଣ୍ଟାଟା ସାତ ବାରଟା'ର ସୂଚନା ଦେଲା । ରାତ୍ରି ଆସିବାର ଶେଷ ଘଣ୍ଟି ବାଜି ଉଠିଲା, କୋଳାହଳମୟ ପରିବେଷ୍ଟନ ଭିତରୁ । ସିଏ ନରମ ଦେହଟା ଚମକି ଉଠିଲା ହେପର । ବୋଧହୁଏ ଏଇ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଗାଡ଼ିଟା ଆସି ପହଞ୍ଚିବ । ମନରେ ତା'ର ଉତ୍କଣ୍ଠା ଜାଗି ଉଠିଲା । ସ୍ଟେସନର ମୁଣ୍ଡ ପାଖେ ପାଖେ ଠିଆ ହୋଇ ସେ ଚିନ୍ତା କରୁଥାଏ ତା' ଜଟିଳ ଭବିଷ୍ୟତ ଜୀବନର ଗତିବୃତ୍ତି । ସତ ପାଇଲେ ରାଣୀ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା । ସତରେ କ'ଣ ଭାଗ୍ୟ ଆଜି ଫେରି ଆସିବେ ? ମୃତ୍ୟୁ ମୁଖରୁ ମୋ ଅଭିଶପ୍ତ ଜୀବନର ଅନ୍ତିମ ଉଜ୍ଜୀବିତ ପାଇଁ କ'ଣ ଭଗବାନ ମୋତେ ଭିକ୍ଷା ଦେବେ ? ଟ୍ରେନ ଘଣ୍ଟିଙ୍କ ପରି ଚାହିଁ ରହିଲା ସେ । ଚକ୍ଷୁର ଲୁହଭିଜା ପଲକରେ ସେ ଭଗବାନଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରୁଥିଲା ତା' ପ୍ରିୟତମ ଜୀବନର ଶେଷ ଦର୍ଶନ ପାଇଁ ।

Digitized by PPRACHIN, SOA

ଘନ ଅନ୍ଧକାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଟନେଲ୍‌ର ଭିତରୁ ଦ୍ରୁତଗାମୀ ଟ୍ରେନ୍‌ଟା ଲମ୍ବା ହର୍ଣ୍ଣ ବଜାଇ ଝଡ଼ର ବେଗରେ ମାଡ଼ି ଆସିଲା ପ୍ଲାଟଫର୍ମ ଅଭିମୁଖେ । ପରକ୍ଷଣରେ ମନ୍ଥର ଗତି ନେଇ ବାଙ୍ଗୀର୍ଷି ଘାଟଟା ଅଟକିଗଲା ଜଙ୍ଗଲଙ୍କର ଦୁଇପାଖ ମଧ୍ୟରେ ।

ଅତ୍ୟାଧୁନିକ ଦାମୀ ପରିଧାନ ତଥା ଅଭିଜାତ୍ୟର ପରିବେଶ ନେଇ ବାଙ୍ଗୀର୍ଷି ଘାଟ ଭିତରୁ ବାହାରି ଆସିଲ ପଚିଶ ବର୍ଷିୟ ଯୁବକ ଜଣକ । ଜାଇଁଣ୍ଟ ସ୍ପ୍ଲେଣ୍ଡ ସିଗାରେଟ୍‌ରେ ଅଗ୍ନି ସଂଯୋଗ କରି ଜଙ୍ଗଲର ଅନ୍ଧକାର ଅନ୍ଧାରର ଦେଇ ସେ ଷ୍ଟେସନର ମୁଖ୍ୟ ଦ୍ୱାର ଆଡ଼କୁ ।

ସିନ୍ଧର ବିଷାଦପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱଚ୍ଛ ମୁଖମଣ୍ଡଳରେ କୌତୁହଳର ଛାୟା ଖେଳିଗଲା । ମୁଖ୍ୟ ଦ୍ୱାର ନିକଟରେ ଠିଆ ହୋଇ ସେ କୋଟର ଏକଲୟରେ ଜ୍ୟାକେଟକୁ ସ୍ୱଚ୍ଛ ରଖିଥାଏ । ଦ୍ୱାରର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବାର ଦେଖି ସେ ଟିକଏ ପଛକୁ ଘୁଞ୍ଚିଗଲା । ଦୃଢ଼ ହସ୍ତରେ ଧରିଥିବା କ୍ଷୁଦ୍ର ଗଏଜନ୍ ବୋତଲର ବିଷାକ୍ତ ଜଳକୁ ଏକ ସମୟରେ ପିଇନେଲା ସିନ୍ଧ ।

ଟିକେଟ ମାଷ୍ଟରଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଟିକେଟ୍ ବଢ଼ାଇ ଦେଇ ଦ୍ୱାର ଅତିକ୍ରମ କରି ଯାଇଛି । କ୍ଷଣକ ମଧ୍ୟରେ ତା' ପାଦ ଦୁଇଟା ସ୍ଥିର ହୋଇଗଲା । ସାମାନ୍ୟ ଆଲୁଅ ଆଲୋକରେ ସିନ୍ଧର ମୁଖ-ମଣ୍ଡଳଟା ପାଣ୍ଡୁର ହୋଇଯାଇଥିଲା । ସେଇ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଭିତରେ ଧାଇଁ ଯାଇ ସିନ୍ଧକୁ ନିଜର ପ୍ରଶସ୍ତ ବକ୍ଷ ଉପରେ ଯାବୋଡ଼ି ଧରିଲା ଯୁବକ । ଯୁବକର ସ୍ନେହ ସିକ୍ତ ଚୁମ୍ବନରେ ଅଭିଷିକ୍ତ ସିନ୍ଧ ହୃଦୟର ଚରମ ହୃତ୍‌ପିଣ୍ଡଟା ଦୋହଲି ଉଠିଲା କୋଉଥର ।

Digitized by PPRACHIN, SOA

ପଡ଼ି ଯାଉ ଯାଉ କୌଣସି ମତେ ନିଜକୁ ସମ୍ଭାଳି ନେଇଥିଲି ।

ହଠାତ୍ ତା'ର ଏପରି ଦୁର୍ବଳତା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ଚମକି ଉଠିଲି ଜ୍ୟାକ ।

ଡାକି ଉଠିଥିଲି ।

ଜ୍ୟାକର କଣ୍ଠସ୍ୱର ଅବରୁଦ୍ଧ ଚକ୍ଷୁଗୋଲକ ଜଳସିକ୍ତ ହୋଇ ଉଠିଲା । ତମେ କାନ୍ଦୁଛ କିଆଁ ? କ'ଣ ହୋଇଛି ତୁମର ?

ମୁଁ ହାରି ଯାଇଛି ଜ୍ୟାକ । ଏକ ପ୍ରକାର ଚିତ୍କାର କରି ଜ୍ୟାକର ପ୍ରଶସ୍ତ ବକ୍ଷ ଉପରେ ଢଳି ପଡ଼ିଲା ସେ ! ଯନ୍ତ୍ରଣାକାତର ଶରୀରଟା ଜ୍ୟାକର ଦୁଇ ବାହୁ ଭିତରେ ଆନ୍ଦୋଳିତ ହୋଇ ଉଠିଲା ।

ଜ୍ୟାକର କେଶ ମୂଳଗୁଡ଼ାକ ଟାଙ୍କୁରି ଉଠିଲା । ତମେ କଣ ପିଇଛ ? ଅସ୍ଥିର ହୋଇ ଉଠିଲା ତା'ର ପ୍ରାଣ । ପ୍ରିୟତମାକୁ ଏକପ୍ରକାର କୋଳେଇ ନେଇ ବସି ପଡ଼ିଲା ସେ ।

ତମେ ଭୁଲିଯାଅ ଜ୍ୟାକ । ଏ ଜନ୍ମରେ ମୁଁ ତୁମର ନୁହେଁ । ତମ ଜୀବନ ରଙ୍ଗମଞ୍ଚରେ ମୁଁ ତମର ଅଭିଶପ୍ତ ନାୟିକା । ଯୁଗ ଯୁଗ ଧରି ଶାପିତ ରହିଥିବା ମୋ ମଥାର ସିନ୍ଦୂର ଟିପଟ ଦଳିଯାଇଛି । ମୁଁ ଅନ୍ଧ ପାରୁନି ଜ୍ୟାକ । ମୃତ୍ୟୁଦୂତ ମୋତେ ଯୋଉଠି ହାତଠାରି ଡାକୁଛି । ମୁଁ ଚାଲିଯିବି ସେହି ଜନ୍ମ ପୃଥିବୀର ଅଜଣା ଗୁହା ଭିତରକୁ । ମୋ ପଥକୁ ତମେ ବଦଳେଇ

Digitized by PPRACHIN, SOA

ରହିବ । ଗୁଣ୍ଠୋଟି ଜଙ୍ଗଲରେ ମୋତେ କ ପାଇ ସେ କେବେ ଶାନ୍ତ ହୋଇ ନ ପାରିବ । ହତଭାଗୀ ମା'କୁ ତା'ର କେବେ ଖୋଜିବ ।

ପ୍ରିୟ...! ତମେ,...ତମେ ଏ କଣ କହୁଛ ? ଶରୀରର ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ହରାଇ ଜ୍ୟୋତି ସେମିତି ଏକଳସ୍ଥରେ ପ୍ରିୟକୁ କୋଳକରି କୋଠ ଉପର ପାଲଟି ଯାଇଥିଲା ।

ମୁଁ ସତ କହୁଛି ଜ୍ୟୋତି । ତମ ପୁଅ ଗୁଣ୍ଠୋଟି ଜଙ୍ଗଲରେ । ମୁଁ ମରିଯିବା ପରେ ମୋର ମୃତ ଦେହଟାକୁ ସେଇ ଜଙ୍ଗଲର ପାହାଡ଼ ଉପରେ ଭଳର ଦେଇଦେବ । ମୋ ପୁଅ ପାଖେ ପାଖେ ମୁଁ ରହିବ । ଆଃ...ଆଃ...ମୁଁ...ମୁଁ ଆହ...ଆଃ...। ତକ୍ଷଣର ଜଣ ଉଠିଲା ଯିବାର ଶୁଷ୍କତା । ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହୋଇଗଲା ଅବସନ୍ନ ଶରୀରଟା । ଛାତିର ମଧ୍ୟରେ କ୍ଷୀଣ ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଭଙ୍ଗ ବୁଝିଗଲା ଉନ୍ନ ଏକ ମୃଦୁଧ୍ୱନିକୁ । ଜ୍ୟୋତି କୋଳରେ ପଡ଼ି ରହିଲା ପ୍ରିୟର ନିର୍ଜୀବ ପ୍ରାଣ ପିଣ୍ଡ ।

ତାଠ ଉଠିଲା ଜ୍ୟୋତିର ପ୍ରାଣ । ହଠାତ୍ ତା'ର ଅଣ୍ଟାଳ ଦୃଷ୍ଟି ପଡ଼ିଲା ସିକ ହାତ ମୁଠାର ଏକ ସାଧା କାଠି ଉପରେ ।

କିଛି ସମୟ ପରେ ଉଠି ଠିଆ ହେଲା ସେ । ତାହିକ କେଉଁଆଡ଼ି ତା'ର ଚକ୍ଷୁ ଦୁଇଟା ଜ୍ୱଳନ୍ତ ଲୌହପିଣ୍ଡ ପରି ଲାଲ୍ ହୋଇଉଠିଲା । ପରକ୍ଷଣରେ ଏକ ଟ୍ୟାକ୍ସି ଭଡ଼ା କରି ତା' ପ୍ରିୟତମାର ମୃତ ଶରୀରଟାକୁ ଉଠାଇ ନେଲା ଗୁଣ୍ଠୋଟି ଜଙ୍ଗଲ ଅଭିମୁଖେ ।

Digitized by PPRACHIN, SOA

॥ ଗ୍ୟର ॥

ଗାଡ଼ି ରଖ...... ।

ବ୍ରେକ୍ ଉପରେ ପାଦସ୍ପର୍ଶ କଲ ଡ୍ରାଇଭର । ଜନାକୀର୍ଣ୍ଣ ସହରୀ ସହରର ମସୃଣ ପଥ ଉପରେ ଦ୍ରୁତଗାମୀ ମୋଟର କାର୍‌ଟା ଅଟକିଗଲ । ଏଠି ଓହ୍ଲାଇବେ ସାର୍···?

ସ୍ନେହ । ବାଇକର ପଛଡ୍ରୋର ଖୋଲି ବାହାରି ଆସିଲ ଜ୍ୟାକ । ଓଭରକୋର୍ଟ ପକେଟରୁ କାଢ଼ି ଟଙ୍କା ବାହାରି କରି ଡ୍ରାଇଭରକୁ ବଦାନ୍ୟ ଦେଲ ସେ ।

ସନ୍ଧି ସ୍ବଉଟାର ଶେଷ ପ୍ରହର । ସୁପ୍ତଜନତାର ନୀରବତାକୁ ଅତିକ୍ରମି ସାମନାର "ବଗାଲି" ହୋଟେଲଟା ଅଙ୍ଗୀଂଭ ଜାଗ୍ରତାକୁ ଆଲିଙ୍ଗନ କରୁଥିବ ଜେଇଟା ନୀଲଆଲୋକରେ । ଲମ୍ବା ଲମ୍ବା ପାଦପକାଇ ସେଇ ଅଡ଼ୁକୁ ଅଗ୍ରସର ହେଲ ଜ୍ୟାକ । ସ୍ତୁତ-ମୂର୍ଚ୍ଛନାରେ ମନ୍ଦିରର ଉଦ୍ଭାବିତ ଭାବୁ ଯେପରି ଅସ୍ଥିର କରି ପକାଇଥିଲ ପ୍ରତିହିଂସାର ଜ୍ୱାଳାରେ ।

ଲୌହ ଫାଟକ ଖୋଲି ଯୁଗ୍ମ ଦରୱାନଟା ଅଭିବାଦନ ଜଣାଇଲ ତାକୁ ।

ମ୍ୟାନେଜରର ଦକ୍ଷୀପ ସରକାର ଅଛୁ ? ଉତ୍କଣ୍ଠ ଗଳାରେ ପ୍ରଶ୍ନ କଲ ଜ୍ୟାକ । ଅଛନ୍ତି ସାର୍ । ରୁମ୍ ନମ୍ବର ତୀଇଢ଼ ।

Digitized by PPRACHIN, SOA

... ଅନ୍ଧକାର୍ । ହୋଟେଲ ଭିତରକୁ ଅଟେଇଗଲେ ଜ୍ୟାକ । ସୋପାନପଥ ଅତିକ୍ରମ କରି ରୁମ୍ ପାଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ସେ । ଛ' ରାଉଣ୍ଡ ଭର୍ତ୍ତି ରିଭଲଭରଟା ଉପରେ ମୁଷ୍ଟିରେ ଦୃଷ୍ଟି ନିକ୍ଷେପ କରି ନେଲେ ସେ । ଜ୍ୟାକ କବାଟ ଖୋଲି ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ।

କିଏ···? ଚେୟାର ଉପରୁ ଉଠି ଠିଆ ହେଲେ ଦଲୀପ ।

ତମ ରେଷ୍ଟୁରାଣ୍ଟର ଜଣେ ନାଇଟ୍ ଗ୍ରାହକ । ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଉତ୍ତର ଦେଇ ସିଗାରେଟ୍‌ରେ ଅଗ୍ନି ସଂଯୋଗ କଲେ ଜ୍ୟାକ ।

କ'ଣ ବୃତ୍ତାନ୍ତ···? ପ୍ରଶ୍ନ କଲେ ଦଲୀପ୍ ସରକାର । ଜ୍ୟାକଙ୍କ ପରି ଠୋ···ଠୋ ହୋଇ ହସିଉଠିଲା ସେ ।

ହ୍ୱାଟ ! ଏଇଟା କୌଣସି ବସଷ୍ଟାଣ୍ଡ କମ୍ପା ହ୍ୱାଟଦକାର ନୁହେଁ ମିଷ୍ଟର । ଯଦି କିଛୁ ଦରକାର ମନେକରୁଛ ପ୍ରକାଶ କର । ନଚେତ୍ ଗେ···ଆଉଟ୍ ।

ବ୍ଲଡି ଫୁଲ ନନ୍ସେନ୍ସ । ଜନ୍ତୁ ଭଷାକୁ କଣ୍ଠରେ ନ ଖୋଲିବା ପୂର୍ବରୁ । ପାଗଳ ପରି ମୁଷ୍ଟି ଧରେ ହସି ଉଠିଲେ ଜ୍ୟାକ ।

ମାନେ ! ଅପଣ କହିବାକୁ ବୃତ୍ତାନ୍ତ । ଦଲୀପର ସମସ୍ତ ଶରୀରଟା ଥରେଇ ଉଠିଲା ।

ତତ୍‌କ୍ଷଣାତ୍ ଜ୍ୟାକର ଷ୍ଟିଲ୍ ମୁଷ୍ଟି ଦୁଇଟା ଲାଲ ହୋଇ ଆସିଲା । ଶରୀରର ସମସ୍ତ ଶିଥିଳ ଧମନୀ ସ୍ନାୟୁକୁ କମ୍ପିତ କରି ଉଠିଲା । ଦଲୀପର କେଶ କଳାରୁ ଗୁଡ଼୍ ଜୋରରେ ଝାଙ୍କୋଡ଼ି ଧରି ଉପରକୁ ଏକପ୍ରକାର ଟାଣିନେଲେ ସେ । ମୁଁ ତୋତେ ଦୁଇ ମିନିଟ୍ ସମୟ ଦେଉଛି ବାସ୍ଟାଡ଼ । କହ ଜନ କେଉଁଠି ଅଛି ?

Digitized by PPRACHIN, SOA

ଉନ୍, ! ସେ ସ୍ତ୍ରୀ ଥିଏ ? ନା, ମୁଁ କିଛି ଜାଣେନ । ନା···ନା ସେ କେବେ ନୁହେଁ ।

ଜ୍ୟାକ ବାଡ଼ିର ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଆଘାତରେ ଦଲ୍ଲୀପ୍ ଛିଟିକି ପଡ଼ିଲ । ଦୋହେଁର ଯୋଡ଼ାଏ ଦୋହେଁ । ନିଜର ଦଶ ହାତିଲ ସେ କ୍ଷଣିକ ମଧ୍ୟରେ ଜ୍ୟାକ ହାତର ଲୌହ ପିସ୍ତଲଟା ଦଲ୍ଲୀପର କପାଳକୁ ସ୍ପର୍ଶକଲ । ମାଲିଶ୍ରୀ ଉଠ୍ ଦଲୀପ୍ କୋଳେ ଯଥାଶୀଘ୍ର ମୋ ସ୍ୱପ୍ନର ନନ୍ଦର ଦେଖାକୁହିଁ ଦେନ । ମୃତ୍ୟୁକୁ ଏତେଶୀଘ୍ର ଆଲିଙ୍ଗନ ନ କର ମୋତେ ତା'ର ସଠିକ ପରିଚୟ ଜାଣିବାକୁ ଦେ । ଆୟୁର ଗୋଟାଏ ମିନିଟ୍ ବାକିଅଛି ।

ସତ କହୁଛି ବାବୁ, ସେ କିଏ ମୁଁ ଜାଣେନା । ମୋତେ କ୍ଷମାକର । ମୁଁ ମୃତ୍ୟୁ ବ୍ୟକ୍ତି । ମୁଁ କହିବି···ହଁ,···ହଁ ମୁଁ କହିବି । ଜ୍ୟାକର ଦୁଇପାଦ ଜାବୋଡ଼ି ଧରି କାନ୍ଦି ଉଠିଲ ଦଲ୍ଲୀପ୍ ।

ଝରକାରେ ଜ୍ୟାକର ଶୋଷାନ୍ୱିତ ଗଳାଟା ଫାଟି ଉଠିଲ ଯେପରି । ଏଇଟା ଶେଷ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଦଲ୍ଲୀପ୍ । ଯଦି ତା'ର ଉପଯୁକ୍ତ ପରିଚୟ ଦେଇ ପାରିବୁ, ତେବେ ବଞ୍ଚିବୁ । ଆଉ ଏ ପିସ୍ତଲର ଗୁଳି ଗୁଡ଼ାକ ମୁଁ ତା'ର ପାଇଁ ସାଇତ ରଖିବି । କହ ମୁଖ ତା ପାଇଁ କି ତୋ ପାଇଁ···?

ବାବୁ ! ମୁଁ ମୁକ୍ତ ପାଇବି ? ଅସ୍ଥିର ହୋଇ ଉଠିଲ ଦଲ୍ଲୀପ୍

ହଁ ତୁ ମୁକ୍ତି ପାଇବୁ । ଦରକାର ଟିକିଏ ସତକଥା । କିଛୁ ସମସ୍ତ ନୀରବତା ଭିତରେ କେତେ ବନ୍ଧବନ୍ଧବାର ଭରସା ନେଇ କ୍ଷୀଣ ଗଳାରେ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଉତ୍ତର ଦେଲ ଦଲ୍ଲୀପ୍ ମୁଁ ସତ କହୁଛି

Digitized by PPRACHIN, SOA

ସାର୍, ବର୍ତ୍ତମାନ୍ ସେ ମାଡ୍ରାସ'ନ୍ୟୁ କଲେଜ, ହଷ୍ଟେଲ "ନଂ D46ରେ" ରହୁଛି ।"

ସାବାସ୍ ଦଲୀପ୍, ସାବାସ୍ । ଏଇ ଟିକଏ ସତ ପାଇଁ ଅଜ ବୁ ମୁକ୍ତ ପାଇବୁ । ଏହ୍, ଏହ୍ ସେ ଅନୁସ୍ୱାରଟା ମଧ୍ୟ । ହାଃ...ହାଃ...ହାଃ । ଜ୍ୟୋତିଙ୍କ ପରି ହସି ଉଠିବ ଜ୍ୟୋତି । ସେ ହସ ଥିଲା ଯେପରି ସୀମାହୀନ ବଡ଼ାଇର ପ୍ରୌଢ଼ି । ଛେଦ ରେଖାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ମଣଚନା । ହଠାତ୍ ହସର ଧାରେ ଧାରେ ଜାଲ ଦେଇ ତା' ହସ୍ତର ପିସ୍ତଲଟା ଅଜାଣ୍ତେ କଣ୍ଠରେ ଘୂରୁଥିଲା । ଯେପରି । ବୁ...ବୁ ଅଜ ହସ ଦଲୀପ । ଅରେ ! ବୁଦ୍ଧିକପର ଠିଆ ହୋଇ ମୋତେ ବୁଝିବୁ ଜଣ ? ହସ...ମନଇଣ ହସ । ଜାଣିଣ ଅଜ ବୁ ମୁକ୍ତ, ଦହନ...ବୁ ବହ୍ନି । ଅଚ୍ଛ,...ଆଉ ସେ ବେଳମାନ ହାଃ...ହାଃ...ହାଃ ।

ଅନନ୍ତରେ ଗିହସ ଉଠିଲା ଦଲୀପ୍ । ତାତ ହସର ପ୍ରଖର ଭିତରେ ଆଉ ହସି ଉଠିଲା ସେ । ବୋଠସି ଭିତରଟା ଯେପରି ତରଙ୍ଗାୟିତ ହୋଇ ଉଠିଲା ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଧ୍ୱନିରେ ଖୁବ୍ ଜୋରରେ ପ୍ରତିଧ୍ୱନିତ ହେଉଥିଲା ବୋଠସିର ସ୍ୱର କୋଣେ ।

ଦୁହିଁଙ୍କର ହସ ସାମାନ୍ୟ ଭିତରେ ହଠାତ୍ ଜ୍ୟୋତି ହସ୍ତର ଛିଲଣ୍ଡ ପିସ୍ତଲଟା ଗର୍ଜ୍ଜନ କରି ଉଠିଲା ଦଲୀପ୍ର ବକ୍ଷ ଉପରକୁ ହଠାତ୍ ଦଲୀପ୍ର ଅଭିଶପ୍ତ ହସ ଗୁଡ଼ାକ ଢେଉପରି ମିଳାଇ ଗଲା ଜ୍ୟୋତି ହସର ଗୁଞ୍ଜର ଭିତରେ । ରକ୍ତାକ୍ତର ମଧ୍ୟରେ ଟେଣାଣ ଉପରେ ଟଳି ପଡ଼ିଲା ଦଲୀପର ରକ୍ତାକ୍ତ ଶରୀରଟା ।

Digitized by PPRACHIN, SOA

ଗୁଳିର ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଆବାଜରେ ଜନଗହଳି ଜଗାଲିଟା ବୋଳା ହଳମଳ ହୋଇଉଠିଲା । ଜୋଠସ୍ ଭିତରୁ ବାହାର ଆସିଲା ଜ୍ୟାକ । ପୋଷ୍ଟ ପକେଟ୍‌ରୁ କେତୋଟି "ଟାଇମ ବମ୍,, ବାହାର କଲା ସେ । ଜିଲାଟିନ୍‌ଥିରଣର ଜନ୍ମପ୍ରଦେବା କେତୋଟି ସୂର୍ଣ୍ଣ ଜୋଠସ୍ରେ ଥିଲ,, ସେଗୁଡ଼ିକର ଗମ୍ଭୀର ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଲ । ଠିକ୍ କେତୋଟି ମୁହୂର୍ତ୍ତ ପରେ ଟାଇମବମ୍ ଗୁଡ଼ିକର ବିସ୍ଫୋରଣ ପ୍ରଭାବରେ ପ୍ରାୟ ଆଧ୍ୟାଚ ଜୋଠସ୍ ଛୁନ୍ଦ ବନ୍ଧୁ ହୋଇଗଲା । ହଠାତ୍ ଏପରି ଭୟାବହ ଗୁଳିକାଣ୍ଡରୁ ଆତ୍ମରକ୍ଷା କମନ୍ତେ ଶହ ଶହ ଗ୍ରାହକ ହୋଟେଲ ଛାଡ଼ି ବାହାରକୁ ଦୌଡ଼ିଲେ ସେହି ଭୁକ୍ଷ ଅଗ୍ନିକାଣ୍ଡର ପରିବେଶ ଭିତରେ ଜନ ଉଦ୍ରେକ ଆତଙ୍କ ଜ୍ୟାକର ଅମାନୁଷିକ ଅତ୍ୟାଚାର ତଳ ମହଲାରେ ଉପସ୍ଥିତ ବୃଦ୍ଧି ପାଉଥିବା ସୋମର ।

ହଠାତ୍ ପୂର୍ବରୁ ସଣ୍ଡ ଟୋଲିସ୍‌ବାହିନୀର ଦୁଇଟା ଦ୍ରୁତଗାମୀ ଜିପ୍ ଲମ୍ବା ହର୍ଣ୍ଣ ଦେଇ "ହୋଟେଲ ଇଗାଲ୍,, ସାମ୍ନାରେ ପହଞ୍ଚିଗଲା । ଜ୍ୟାକର ଦୃଷ୍ଟିରେ ପୋଲିସ୍ ଜିପ୍‌ଟା ସେପରି ଗର୍ଜନ କରିଉଠିଲା । କ୍ଷଣିକ ମଧ୍ୟରେ ନିଜକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିନେଲା ଜ୍ୟାକ । ପୋଲିସ୍ ଅଫିସରମାନଙ୍କର ପାଦ ପଡ଼ିବା ପୂର୍ବରୁ ଗୋପନସୂତ୍ରରେ ରାସ୍ତା ଉପରକୁ ଉଠିଆସିଥିଲା ସେ । ହଠାତ୍ ପୋଲିସ୍‌ର ନଜର ପଡ଼ିଲା ତା ଉପରେ । ଦୌଡ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲା ଜ୍ୟାକ । ସନ୍ଧ୍ୟାର ଦୂରନ୍ତ ଆକାଶପଟ ତାର ପଛରେ ଦ୍ରୁତଗତିରେ । ଆସୁଥିଲା ସ୍ୱପ୍ନ । ପୋଲିସ୍‌ର ଦୃଷ୍ଟିପଥର ବାହାର ହୋଇ ପାରିଲା ନାହିଁ ଜ୍ୟାକ । ତାର ଅଶାନ୍ତ ଦୌଡ଼ ଭିତରେ

Digitized by PPRACHIN, SOA

ହଠାତ୍ ପୋଷମ୍ୟାନ୍‌ର ଡେଇଁଟା ଶୁଣି ଗର୍ଜନ କରିଉଠିଲା ତା' ଯୌବନ ଉପବନ । ସମ୍ଭାବନାକୁ ଛିଟିକି ପଡ଼ିଲା ସେ । ତଡ଼ାଉ ତରଳିଉଠିଲା ତାର ପ୍ରାଣ ।

ଟ୍ରେନ୍ ଉପରେ ପାଦସ୍ପର୍ଶ କଲା ବାଦଲମିଶ୍ର । ତା ଚପାଳର ରେଖା ଗୁଡ଼ିକ ହଠାତ୍ କୁଞ୍ଚିତ ହୋଇଗଲା କେଉଁପର ଏପରି ଚିତ୍କାର କଲେ ସାର୍……? କଣ ହେଲା ଆପଣଙ୍କର ……?

ନାଇଁ । ବାଦଲ ମୁଁ ଠିକ୍ ଅଛି । ଶାନ୍ତ ଲୋକ । ଆଗନ୍ତୁକର ଯୁଗଳ ନୟନ କୋଣରୁ ଟେଇଧାର ଲୁହପାଣି ଝରି ପଡ଼ିଲା ଦୁଇଗାଲ ଦେଇ ।

ଆପଣ କାନ୍ଦୁଛନ୍ତି ସାର୍ ? ଏବେ କୁହନ୍ତୁ । କଥାଟା ମୋ ପାଖେ ଗୁପ୍ତ ରଖନ୍ତୁ ନାହିଁ । ମୁଁ ଯେ ଆପଣଙ୍କର ଚିରଋଣୀ । ମୋତେ କାହାଣୀ ଶୁଣାଉଥିଲେ କଣ ଏଇଥିପାଇଁ ? ଆପଣଙ୍କ ଆଖିରୁ ବୁନ୍ଦାଏ ଲୁହ ଝରିଲେ ଏ ଗରିବ ଦେହରୁ ରକ୍ତ ଝରିବ ସାର୍ ।

ବାଦଲ……!!! ଆଗନ୍ତୁକର ହାତ ପାପୁଲି ଦୁଇଟି ଜାବୋଡ଼ି ଧରିଲା ବାଦଲ । ଆପଣଙ୍କୁ ମୋର ଅନୁରୋଧ ସାର୍ କଥାଟା ଟିକିଏ ସଫାକରି କୁହନ୍ତୁ । ହଠାତ୍ ଆପଣଙ୍କର ଏ ପରିବର୍ତ୍ତନ ମୋତେ ଯେପରି ଅନ୍ଧବିଶ୍ୱାସୀ କରି ପକାଉଛି ।

ମୁଁ ତୁମ ପାଖେ ମୋ କଥା ଗୁପ୍ତ ରଖିନି ବାଦଲ । ସବୁ ତୁମେ ଶୁଣିସାରିଛ ।

ଶୁଣି ସାରିଛି !!! ଆପଣ ଏ କ'ଣ କହୁଛନ୍ତି ସାର୍ ? ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ପ୍ରଶ୍ନ କଲା ବାଦଲ ।

Digitized by PPRACHIN, SOA

ହଁ ତମର ବୋତଲ ଦୂର କରିବା ବଦଳରେ ମୁଁ ତୁମଙ୍କୁ ଯେଉଁ କାହାଣୀ ଶୁଣାଇଲି, ତାହା ହେଉଛି ମୋ ଅଭିଶପ୍ତ ଅତୀତ ଜୀବନର ଅନେକଗୁଡ଼ିଏ ଇତିହାସ । ମୋର ଏ କାହାଣୀ, କୌଣସି ମନଭୁଲା କାହାଣୀ ନୁହେଁ । ଏ ହେଉଛି ମୋ ଭଉଣୀ ଜୀବନ ଇତିହାସର ସତ୍ୟ ଧାରାବାହିକ ।

ସାର୍...... ଆପଣ, ଆପଣ ଏ କ'ଣ କହୁଛନ୍ତି ? ବାଦଲର ଅଜ୍ଞାନ ଅବଚେତନ ଚକ୍ଷୁ ଘୋଡ଼ାଇ ଜୀବନ ଉପରେ ସ୍ଥିର ହୋଇଗଲା । ସତରେ ବାଦଲ ଯେତେବେଳେ ମୋ ଘୋଡ଼ାରେ ପୋଷାକର ଛୁରି ବାଜିଲା, ଠିକ୍ ସମୟରେ ମୁଁ ମୋ ଶରୀରର ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ହରାଇବସିଲି । ତାପରେ ପୋଲିସ ମୋତେ ଧରି ନେଲା ଥାନା ହାଜତକୁ ।

ତା'ପରେ...... ଖୁନ୍ ହେଲା ବାଦଲ ।

ଆଇନ ମୋର ବନ୍ଦୀ କଲା । ସାଧି ଅଠରବର୍ଷ ଜେଲପାଇଁ କାନୁନ ମୋତେ କଡ଼ା ଆଦେଶ ଦେଲା । ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଥିଲି ନାବାଳକ । ଜେଲ ପରିବେଶ ଦେଇ ଅଠର ବର୍ଷ ପରେ ଜେଲରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇଲି । କିନ୍ତୁ ଏବେ ମୋର ଦରକାର ଜନର ପ୍ରତିଶୋଧ । ସେ ମୋ ସମସ୍ତ ସୁଖ ଛଡ଼ାଇ ଦେଇଛି । ମୋ ଆଶାର "ପିସ୍ତଲ" ଉପରେ ପ୍ରତିଘାତ କରିଛି । ସେ ଥିଲା ଏକା ମୋର ଶତାବ୍ଦୀର ବଲ୍ଲଭ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ପିସ୍ତଲ । ତା...ନା ମୁଁ ତାକୁ ମୁକ୍ତି ଦେବନି । ଗର୍ଜନ କରି ଉଠିଲା ।

କିନ୍ତୁ ଆପଣ......

Digitized by PPRACHIN, SOA

ଏଣୁ ଟିମୁର ଅବାର୍ଣ୍ଣ ତଥା ଭୂତ୍ରାତ ଆଉ ଶୁଣାଯିବା ଦରକାର ନାହିଁ ବାଦଲ । ଗାଡ଼ି ବନ୍ଦ କର । ପାରୁଛ'ତ ମୋତେ ଶୀଘ୍ର ଜନ୍‌ର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ଦଅ । ସିଗାରେଟ୍‌ରେ ଅଗ୍ନି ସଂଯୋଗ କରି ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ବାଦଲ ଆଡ଼କୁ ବଢ଼ାଇ ଦେଲା ଜ୍ୟାକ ।

ବାଦଲ ଷ୍ଟିୟର ଚକ୍ର ଉପରେ ପାଦସ୍ପର୍ଶ କଲା ।

*　　*　　*

ଶୁଭ୍ର ସକାଳର ପୂର୍ବ ଦିଗ୍‌ବଳୟରେ ବାଳସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କର କୋମଳ ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ରଶ୍ମି ପଡ଼ୁଥିଲା । ପାହାଡ଼ର ଅଙ୍କାବଙ୍କା ଦୀର୍ଘସାପ ସଦୃଶ ରାସ୍ତା ଉପରେ ପ୍ରାନ୍ତର ମରୁଦେଶରେ ମାତ୍ରାର ସହରଟା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଉଠୁଥିଲା ଜ୍ୟାକର ଦୃଷ୍ଟି ପଥରେ ।

ବାଦଲର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେଇ ସ୍ୱଳ୍ପଭାଷୀ ଜ୍ୟାକ ।

ସାର୍ … !

ତ'ଣ, ଆଉ କିଛି ବାକି ଅଛି ?

ହଁ, କାଲି ହଷ୍ଟେଲରୁ ଘରକୁ ଫେରିବା ବାଟରେ, ଆପଣଙ୍କ ପାଖେ, ଏ ସବୁ ଘଟିଲା, ଟାଇମ୍‌ବମ୍ ଆଉ ଏତେ ଟଙ୍କା ପଇସା ଆସିଲା କୁଆଡ଼ୁ ? ଯାହା ଫଳରେ ଆପଣ ଖଗାଳି ହୋଇଥିଲେ ଉପରେ ସନ୍ଦେହ ଅଗ୍ନିକାଣ୍ଡ ଅଭିଯୋଗ ଲଦି ଦେଲେ ।

କେବଳ ଗୋପାଳକୁ ଧରା ଛଡ଼ିବା ଭଲ, ସେ ଦିନ ଗ୍ରେଫ୍ତାରଭରା ମୋ ଗୋପାଳକୁ ଏ ସବୁ ମନ୍ଦ ଗାଉଥିବ ବାଦଲ । ହେଡ଼୍‌କ୍ୱାର୍ଟରରେ ଆସିବା ସମୟରେ ମୋ ପାଖେ ଜଣେ ସିଖ୍ ବନ୍ଧୁ ବସିଥିଲେ । ବୋଧହୁଏ ସେ ଜଣେ ମୁସଲମାନ । ଅନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କର ଆଚାରବ୍ୟବହାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକ ଧରଣର ଥିବ । ମାତ୍ର

Digitized by PPRACHIN, SOA

ଡାଏରୀରେ ଷ୍ଟାଣ୍ଡ କରିବା ପରେ ଲଣ୍ଡନ ବାଇକ୍ଲବରୁ ମୋ ଅଟୋଗ୍ରାଫ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଭୁଲବଶତଃ ମୁଁ ସେ ବନ୍ଧୁଙ୍କର ଅଟୋଗ୍ରାଫଟି ନେଇ ଆସିଥିଲି । ପରେ ଜାଣିଲି ଏ ଅଟୋଗ୍ରାଫଟି ତାଙ୍କର ବୋଲି । ବନ୍ଧୁ ମୂଲ୍ୟର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଷ୍ଟୋରେଜ ଅଛି ତାଛଡ଼ା ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ସୁନା ଅଳଙ୍କାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଟାଚିଟା ସେଦିନ ମୋତେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ମାତ୍ରାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲା । ସେଥିରୁ କିଛି ଷ୍ଟୋରେଜ ରୋଲ ଦାଲୀର ଗୋଟାଏ ଟ୍ରେନକଡ଼େ ପୋଛ ରହିଥିଲା । ସାହାଜ ଜନଗୋଚରକୁ ଆସିବା ବଡ଼ ଭୟଙ୍କର ଥିଲା । ପରେ ଜଣେ ଜେଲରଙ୍କୁ ହାତକରି ସେ ସବୁକୁ ନିରାପଦ ସ୍ଥାନେ ରଖିଥିଲି । ଅଠର ବର୍ଷ ପରେ ତାହା ଆମ ଦୁହିଁଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭାଗ ହୋଇଥିଲା । ସେଥିରୁ ଯାହା ପାଇଲି ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ବସି ଖାଇଲେ ମଧ୍ୟ ସରିବ ନାହିଁ । ତାଛଡ଼ା ଅଛି ବା ମୋର କିଏ ଯିଏ କି ତାକୁ ଭୋଗ କରିବ । ମୋର ଯେତେ ପ୍ରୟୋଜନ ଥିଲା, ମୁଁ ମୋ ସ୍ୱାର୍ଥରେ ଲଗାଇ ସାରିଛି । ବାକି ଏ ସବୁ ମୋର କୌଣସି ଦରକାର ନାହିଁ । ପାରୁଛୁ'ତ ବାକି ସବୁ ନେଇ ସୁଖରେ ସଂସାର କର ବାଦଲ । ମୁହୂର୍ତ୍ତକ ମଧ୍ୟରେ କଳା ଖଦଡ଼ ଚଦର ଭିତରୁ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ସୁନା ଅଳଙ୍କାର ବାହାର କରି ବାଦଲ ହାତକୁ ବଢ଼ାଇ ଦେଲେ ଜ୍ୟାକ । ସାର୍ … ! ବାଦଲର ଚକ୍ଷୁ ଲୋତକରେ ସଜଳ ହୋଇଉଠିଲା । କୃତଜ୍ଞତାରେ ତା' ମୁଖମଣ୍ଡଳଟା ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ହୋଇଉଠିଲା । ଅସ୍ଥିର ହୋଇ ଉଠିଲା ସେ । ପ୍ରଥମ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ତା ଦେହଟା ଶୀତେଇ ଉଠିଥିଲା । ଠିକ୍ ପଥର ପରି ସେ ଯେପରି ଜ୍ୟାକଙ୍କୁ ଏକଲକ୍ଷ୍ୟରେ ଚାହିଁଥିଲା । ମାଡ୍ରାସ ସହରର ମସୃଣ ପଥରଖଣ୍ଡପରେ ଗାଡ଼ିଟା

Digitized by PPRACHIN, SOA

ଷ୍ଟୁଲ୍ର ଗତରେ ଘଣ୍ଟବ୍ଲୁଲ୍‌ଥିବା ବାଦଲର ଅଲକ୍ଷ୍ୟରେ । ତାଙ୍କର ଶର୍ମିଳ ଉଶ୍ୱାରପାଇ ଟ୍ରେନ୍ ଉପରେ ହଠାତ୍ ପାଦ ସ୍ଲିପ୍ କଲା ସେ । ମୂର୍ଚ୍ଛିକୁ ଚଳାଇ ନେଲେ ସ୍ତ୍ରୀ । ବୋଧହୁଏ ଅତ୍ ପିଲ୍ଫେଣ୍ଟ୍‌ଟା ମୁହୂର୍ତ୍ତ ମଧ୍ୟରେ ଘୋଟି ଯାଇଥାନ୍ତା । ତାଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ପଡ଼ିଲା ସାମନା ଡାଇପାସ୍ ଉପର ମସୃଣ ମୁକ୍ତ ଲୌହ ଖମ୍ଭରେ ନେମ୍ ପ୍ଲେଟ୍ ଉପରେ । ଅଦେଖା ପାଇ ବାଦଲ ସାଡ଼ୀ ବୁଲାଇ ନେଲା ନୂଆ ଦରୋଜା ଆଡ଼କୁ । ଷ୍ଟୀଲ ମଧ୍ୟରେ ମୋଟର ଡାର୍‌ଟା ନୂଆ ଦଲେ ନର ତେଇଟା ଭ୍ୟାଟର ଅଚଳମ ଦଶ ପୂର୍ବି ଅଟକରନ୍ତ ଭ୍ୟାଟର ନଂ D 8 6 ସମନାରେ । ତୋର ଖୋଲି ବାହାର ପଡ଼ିଲା ଶୀଘ୍ର । ପଛରେ ବାଦଲ । ଭ୍ୟାଟରର ଶବ୍ଦ ଦେଇ ପୂର୍ବ ମାନେ ବନ୍ଧୁର ଆସିଲା ଶର୍ମିଳା ।

ତାହାକୁ ଖୋଜୁଛନ୍ତି...?

ଭ୍ୟାଟରଟା ବୋଧହୁଏ ଆପଣଙ୍କ ଜନବାବୁଙ୍କର ? ପ୍ରଶ୍ନ କଲ ତାଙ୍କ ।

ହଁସ । ଆପଣଙ୍କ ପରିଚୟ... ?

ପରିଚୟ ଜାଣିବା ଆପଣଙ୍କର ଜରୁ ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ । କୁହନ୍ତୁ, ଜନ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଛନ୍ତି କି, ନା ?

ଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏ ଅବସ୍ଥାରେ ସାକ୍ଷାତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ହୁଁ ହୁଁ ଅବାଧ ଗତିରେ ତାଙ୍କ ପଶ୍ଚିମକୁ । ଭ୍ୟାଟର ଭିତରକୁ । ପରେ ବାଦଲ ଭିତର ପଟୁ ଦଶଟ ବନ୍ଦ କଲ କୌଶଳ କ୍ରମେ ଶର୍ମିଳାର ମୁଖମଣ୍ଡଳଟାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବନ୍ଦ କରି ନେଇ ଜଳ ଟାଓ୍ୟାର ଖୋଲି । ମହୁଲା ଜରିଡ଼ ବାଦଲର ହୁଇ

Digitized by PPRACHIN, SOA

ବାହୁ ଭିତରେ ବାନ୍ଧି ହୋଇ ଚିତ୍କାର କରି ଉଠିଲ ସେ, କ୍ରୋଧ ହୋଇ ଜଲ୍ଲାଦଙ୍କ ପରି ଦଉଡ଼ି ଉଠିଲା ଜ୍ୟାକ । ସିଗାରେଟ୍‌ରେ ଧୂମ୍ରକୁଣ୍ଡଳୀ ଭିତରେ ବଙ୍କା ରଡ଼ ଜ୍ୟାକ ହସ୍ତର ସ୍ଟେନଲେସ ପିସ୍ତଲଟା ଜନ୍‌କୁ ଶୋଧିବା ଅପେକ୍ଷା କରି ଅଙ୍ଗୁଠି କଷରେ ଘୂରୁଥିଲା ।

ସାଇଡ୍ ବେଡ଼୍ ରୁମ୍‌ରୁ ଅପ୍ରସ୍ତୁତ ଭାବେ ଦୌଡ଼ି ଆସିଲ ଜନ୍ । ସାମନାରେ ଜ୍ୟାକ ହସ୍ତର ପିସ୍ତଲଟା ଦେଖି ହୁଏତ ଦେହରେ ଅଟକି ଗଲା ସେ ଜ୍ୟାକର ଉତ୍ପାଦିତ ଭୂମିକା ରୂପଟା ତାକୁ ସେପରି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱିତ କରିଦେଲା । ତାଙ୍କ "ଊର୍ମିଳା"ର ଶବ୍ଦ ତାଙ୍କର ଚିତ୍କାରରେ କ୍ରୋଧର ଝଞ୍ଜା ବାଣ ପରି ଜର୍ଜରିତ ହୋଇ ଉଠିଲା ଜନ୍‌ର ପ୍ରାଣପିଣ୍ଡ ।

ସୋଫା ଉପରେ ବେଶ୍ ଆରାମରେ ବସି ରହି ସିଗାରେଟ୍‌ର ଉପଭୋଗ କରୁଥିଲା ଜ୍ୟାକ । ତାଛଡ଼ା ଜନ୍‌ର ପ୍ରଥମ ତାଙ୍କ ଭୟ ହୋଇପାରେ ଏ ଲକ୍ଷ୍ୟ ତା ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରେ ଭଙ୍ଗି ମାରୁଥିଲ ସେପରି ।

ଜନ୍‌ର କ୍ରୋଧାନ୍ୱିତ ପ୍ରାଣ ଗର୍ଜନ କରି ଉଠିଲା । ସୋଫା ଉପରୁ ଉଠି ଦୁଇହାତେ ଦେଲ ଜ୍ୟାକ । ଚିତ୍କାର କରି କହୁଥାଏ ହେଲପ ମାଷ୍ଟର୍ । ମୁଁ ନାଗପାଶ ଭଳି ତୁମରେ ହାତ ଦେଉଛି । ଟେ ଗରମ ଉତ୍ତେଜନାର ଲମ୍ବା ଦାହଟା ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋର ହାତରେ ।

ଆଉ ସେ ଯୁ···ଗେଟ୍ ଆଉଟ୍ ଜନ୍‌ସେଜନ୍ । ଯାଉଛ' ତ ମୁଁ ଆଉଥରେ ନ କରି ତଥା ଶୀଘ୍ର ଏ ସ୍ଥାନ ପରିତ୍ୟାଗ କର । ନଚେତ୍ ବୁଝିଲେ, ମୁଁ···ତୋତେ,······

ଧାଇଁ । ଗୁଡ଼୍ସ୍ ପରି ମେଘନାଦ ଗର୍ଜନ କରିଉଠିଲ ଜ୍ୟାକ । ତା' ବଳିଷ୍ଠ ବାହୁର ଝେଙ୍କର ଲୌହ ପିସ୍ତଲଟା ଉଠ୍

Digitized by PPRACHIN, SOA

ଜୋର୍‌ରେ ଆବାଜ୍ କରି ଉଠିଲା । ଧଡ଼ୁଁ ଧଡ଼ୁଁ ଶବ୍ଦର ସମସ୍ତ ଶେଷରଟା କେଇଟା ଶବ୍ଦ ବୁଲେଟ୍‌ର ପ୍ରଭାବରେ ଛୁଟି ଚାଲିବ ହୋଇଗଲା । ତାର ମୃତ ପ୍ରାଣ ପିଣ୍ଡଟା ମରୁଣ ଚଟାଣରେ ରକ୍ତ ଜଳରେ ବୁଡ଼ିରହି ସ୍ୱପ୍ନଲୋକରେ ବିହାର କରିଉଠିଲ । ଲାସ୍‌ଟାକୁ ଜାବୋଡ଼ି ଧରି ପ୍ରିୟତମା ହମିଲା ଅରଣ୍ୟ ରୋଦନ କରି ଉଠିଲା । କ୍ଷଣିକ ମଧ୍ୟରେ ଜ୍ୟାକର ଲମ୍ବା ଲମ୍ବା ହାତ ଦୁଇଟା ତା' ଗଳାର ମଧ୍ୟ ଭାଗକୁ ସ୍ପର୍ଶ କଲା । ଶକ୍ତ ହାତର ଚାପରେ ଅଚାନକ ସେପରି ଭିତରେ ରକ୍ତଧାରା ଭରି ଆସି ରୁଦ୍ଧ ହେବ ହମିଲା ।

ଲୋକ ଘୋଡ଼ାରକୁ ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ ଜ୍ୟାକ ତାଙ୍କାର ଅସିବ ଭୂଖ୍ୟର ଭିତରୁ । ଅଲ୍‌ଟ୍ ସାଇଡ଼କୁ ଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ କରିଦେଇ ଦୁହେଁ ବାଇକ ଅଡ଼କୁ ଦୌଡ଼ି ଆସିଲେ । କ୍ଷଣିକ ମଧ୍ୟରେ ତଳାଦଳର ମୋଟର ବାଇକଟା ମାଡ୍ରାସ ସହରର ଦୃଷ୍ଟି ପଥରୁ ବହୁ ଦୂରକୁ ଦ୍ରୁତ ଗତିରେ ଆଗେଇ ଗଲା ।

* * *

ଦିନ ବାରଟା……।

ରାଣୀ ବେଠି ଜଙ୍ଗଲର ଅଣ ଓସାର ଜିଗପଥ ଦେଇ ବାଦଲ ସିଂହର ମୋଟର ବାଇକ ଭଲଭାବେ ମନ୍ଥର ଗତିରେ ପାହାଡ଼ ଉପର ଶିଖର ଅଡ଼କୁ ମାଡ଼ି ଚାଲିଥିବ । ପାମନା ସିଟ୍‌ରେ ବସିରହି ଜ୍ୟାକ ରାଣୀବେଠିର ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳକୁ ନିରୀକ୍ଷଣ କରୁଥିଲ ଯୋଜନ । ଅଠର ବର୍ଷ ପୂର୍ବର ସେହି ଅତୀତର ସ୍ମୃତି ଆଜି ତା' ଲକ୍ଷ୍ୟ ପଥରେ ଝଲସି ଉଠୁଛି । ସେଦିନର ଭଲକିତ ରଜନୀରେ ତା' ପ୍ରିୟତମା ସିନାର ମୃତ ଦେହଟାକୁ ସେ ଏଇ

Digitized by PPRACHIN, SOA

ପାହାଡ଼ ଉପରେ ଉଦର ଦେଇ ଫେରି ଯାଉଥିବ ।. ସେ ଉଣ୍ଟିଜା ସୃଷ୍ଟିର ମୂଳକାରିଣୀ ସେହି ବୃକ୍ଷ ଅନ୍ବେଷୁଥିଲେ, ସେ ଅଞ୍ଚ କ'ଣ ମୋ ଠିକଣାର ଜବାବ ଦେବେ ? ଜ୍ୟାକର ଭାବନା ରାଜ୍ୟରେ ବାଧା ଦେଇ ପଣ ଟ୍ରେନ୍ ଉପରେ ପାଦସ୍ପର୍ଶ୍ କଲା ବାଦଲ । ମୋଟର ଭାରଟା ଏକପ୍ରକାର ଖଦଡ଼ି ଗୋଟାଏ ବଡ଼ ପଥର ଧାରପାଖେ ଅଟକିଗଲା । ଜୋର ଖୋଲି ବାହାରି ଆସିଲା ବାଦଲ ।

କଣ ହେଲା··· ? ଗାଡ଼ି ଷ୍ଟାର୍ଟ କଲ ସେ !!! ଗାଡ଼ି ଭିତରୁ ବାହାରି ଆସିଲ ଜ୍ୟାକି ।

ବୋଧହୁଏ ଗାଡ଼ି ଆଉ ଆଗେ ଯାଇ ନପାରେ । ଦୂର ଉପତ୍ୟକାକୁ ଚାହିଁଲା ବାଦଲ । ପାହାଡ଼ ଭିତର ଜଙ୍ଗଲ ବସ୍ତିଟା ତା' ଲକ୍ଷ୍ୟ ପଥରେ ସ୍ପଷ୍ଟତର ହୋଇ ଉଠିଲା । ସେ ପଥର ସନ୍ଧାନ ଖୋଜୁଥିଲା ସେ ।

ହଠାତ୍ ଜ୍ୟାକର ଦୃଷ୍ଟି ପଡ଼ିଲ ପାର୍ଶ୍ୱବର୍ତ୍ତୀ ବୃକ୍ଷ ପଥର ଚଟାଣ ଉପରେ । ଅଠର ବର୍ଷର ସେ ଖିଲ୍ଲଜୀ ପଥରଟା ଯେନ ସେପରି ଭାବୁ ହାତଠାରୁ ଅଭିବାଦନ କରୁଛି । ଜ୍ୟାକର ମନର କୁହୁଳୁଟା ଅନ୍ଦୋଳିତ କରିଉଠିଲା । ତା' ଚକ୍ଷୁକୋଟରୁ ଭିତରୁ ଝରିଗଲା ପଡ଼ିଲ ଦୁଇଧାର ଲୁହ ପାଣି । ଝାଙ୍କି ପଥର ଚଟାଣ ଉପରେ ମୁଣ୍ଡ ପିଟି କହିଁ କହିଁ ହୋଇ କାନ୍ଦି ଉଠିଲା ଜ୍ୟାକ ।

ଆପଣ କାନ୍ଦୁଛନ୍ତି ସାର୍···? ଦୁଃଖ କଥା ମନେ ପଡ଼ିଲା ବାଦଲ ଆଖିରୁ ଲୁହ ଝରେ ଉତ୍ତର । ସେଦିନ ରାତିରେ ପ୍ରିୟତମା ଲିଲାକୁ ମୋର ଗାଣିବୋଠାର ଏଇ ପଥର ଖୋଲ ଭିତରେ ଉଦର ଦେଇ ଫେରିଥିଲି । ଦେଖୁଛ ବାଦଲ ଏଇ

Digitized by PPRACHIN, SOA

ଏଅରଗୁହା ମୋତେ କିପରି ହାତଠାରି ଡାକୁଛି । ମୁଁ ଗୋଟାଏ ଅପଦାର୍ଥ । ନନ୍ଦନନ୍ଦ ଭଗବାନ ମୋ ପିଲାକୁ ଏକୁଟିଆ କରି ଦେଲା ।

ସଭ୍ୟର ଅଜ୍ଞାତ ମନର ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ାକ ଆଉ ପରିତୃପ୍ତ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ ସାର୍ । ସେ ସବୁ ପୁରୁଣା କଥା ଗୁଡ଼ାକ ମନେ ପକାଇ ମୋ ମନରେ ଆଉ ଆଘାତ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ । ଆସନ୍ତୁ ମୋ ସଙ୍ଗେ ।

ପଥର ଚଟାଣ ଉପରୁ ଉଠି ଠିଆ ହେଲା ଜୀବନ ।

ସର୍ଚ୍ଚଭାର ସବୁ ଦୁର୍ଦ୍ଦେ ବୁଲିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ । କିନ୍ତୁ ବାଟ ଅଭିନୟ ପରେ ହଠାତ୍ ଜୀବନର ଲକ୍ଷ୍ୟ ପଡ଼ିଲା ପଦ୍ଧରର କେତୋଟି ଫୁଲଗଛ ଝାଡ଼ାକୁ । ବାଦଲକୁ ଅଙ୍ଗାଇ ନେଲା ସେ । ସାମନାରେ କିଛି ଦେଖି ପାରୁଛ ବାଦଲ··· ?

ଦେଖୁଛି ସାର୍ ଜଣେ ପୁରୁଷ···ବୋଧହୁଏ ଫୁଲ ତୋଳୁଛି । ହଁ, ଚାଲନ୍ତୁ ସାର୍, ବସ୍ତିକୁ ସଠିକ୍ ଭାବଟା ବୁଝି ନେବା । ବାଦଲର ଲକ୍ଷ୍ୟ ପଥରେ ଆଗେଇ ଗଲା ବାଦଲ ।

ଜୀବନର କଳ୍ପିତ ରୂପମହଲରେ ଯେପରି ବସନ୍ତୀତାର ଛାୟା ଖେଳିଯାଉଛି । ମଥାର ମଇଳା କେଶ ଗୁଡ଼ାକ ଖୁବ୍ ତଳକୁ ଲମ୍ବି ଆସିଛି । ମୁଖମଣ୍ଡଳରେ ହାଲକା ନେମଭୁଲର ପରିବେଶ ସଙ୍ଗେ ଯେପରି ଶତ୍ରୁ ଖୁଣ୍ଟ ପଡ଼ୋଶୀମାନଙ୍କର ଅଭ୍ୟସ୍ତ ଥିଲା । ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣିବର୍ଣ୍ଣର କଳାଦେହ ସ୍ୱଦର ସେଇ ଅଚଳନ୍ତ ମଇଳା ଖୋଲଟା ପାଗଳର ପରିଚୟ ଦେଉଛି । କିଏ ଏ ଜୀବ ହିଏ···? ପ୍ରଶ୍ନ କଲା ଜୀବନ ।

Digitized by PPRACHIN, SOA

ଚମକି ପଡ଼ିଲ ଯୁବକ ଜଣକ । ବୁଲିପଡ଼ି ପଛକୁ ଅନାଇଲ ସେ । ଭୟଙ୍କର କଳା ମଚ୍‌ମଚ୍ ବଳୁଆ ମୁଖମଣ୍ଡଳର ପାରକାମୀ ଶସ୍ତରଟାକୁ ଦେଖି ଯୁବକର ଚହଁଲ ଦେହଟା ଶୀତେଇ ଗଲ । ଭୟରେ ତା' ଲୋମମୂଳ ଗୁଡ଼ାକ ଟାଙ୍କୁଆ ଉଠିଲ ।

ମୋତେ ଦେଖି ଡର ଭୟ କରୁଛ କିଁଏ ? ମୁଁ ସେ ଜମର ପିଚ୍ଛୁଳା । ଯୁବକର ଦୁଇ ହାତକୁ ସମ୍ଭ୍ରମରେ ଧରିନେଇ କହିଲି ।

ଭଣ୍ଡ ଟାଣେଇ ଖୁବ୍ ଜୋର୍‌ରେ ଚିତ୍କାର କରି ଉଠିଲ ଜଙ୍ଗଲ ଭରଯା ।

ଜନ୍‌ର ଲକ୍ଷା ପଥରୁ ପକ୍ଷୀଟା ଉଡ଼ି ଚାଲିଗଲା । ଉଚ୍ଚ ପାହାଡ଼ରୁ ଉଠି ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗକୁ ନିରୀକ୍ଷଣ କଲା ସେ । ନିକଟରେ ତା ପ୍ରିୟତମା ରାଣୀର ଗଳାଫଟା କରୁଣ ଚିତ୍କାର । ଫୁଲ ତୋଳିବା'କୁ ଯାଇ ତା'ର ଏପରି ଚିତ୍କାର କାହିଁକି ? ବୋଧହୁଏ କିଛି ଗୋଟାଏ ଅଘଟଣ ଘଟିଛି । କ୍ରୋଧରେ ଜଙ୍କି ମଥାର ଶିରା ଗୁଡ଼ାକ ଉତ୍ତପ୍ତ ହୋଇ ଉଠିଲା । ତତ୍କ୍ଷଣ ଧନୁଶର ଧରି ଶୀଘ୍ର ବେଗରେ ରାଣୀ ନିକଟକୁ ଦୌଡ଼ି ଆସିଲା ସେ ।

ଜ୍ୟାଠି ନିକଟରେ ବରଡ଼ା ପତ୍ର ପରି ଥରୁଥିଲା ରାଣୀ । ସାମନାରେ ଦୁଇଜଣ ଅପରିଚିତ ଦେଖି ବ୍ୟାଘ୍ର ଗର୍ଜ୍ଜନ କରି ଉଠିଲା ଜଙ୍କିର କ୍ରୋଧାଗ୍ନି ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ । ହଠାତ୍ ତା' ପାଦତଳ ପଥରଟାକୁ ଉଠାଇ ନେଇ ଜଣଙ୍କ ଉପରକୁ ନିକ୍ଷେପ କଲା ସେ ।

ଦୂରେଇଗଲା ଜ୍ୟାଡି । ପଥରଟା ପଥର ଦେହରେ ପିଟି ହୋଇ ଫାଟିଗଲା । ରାଣୀ ଦୌଡ଼ି ଆସି ତା' ପ୍ରିୟତମ ବକ୍ଷ ଉପରେ ଲୋଟି ପଡ଼ିଲା ।

Digitized by PPRACHIN, SOA

ଜ୍ୟୋତି ଓ ସେ ବସିଲେ ଏବଂ ପଥର ଉହାଡ଼ରେ ଆତ୍ମରକ୍ଷା କରିନେଲେ । ଜଙ୍ଗଲ ପର୍ବତର ପ୍ରକୃତ ଅବସ୍ଥା ବୁଝିବା ପୂର୍ବରୁ ତା'ର ଘନ ଘନ ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ଆକ୍ରମଣ ସେ ଦୁହିଁଙ୍କୁ ଅସ୍ଥିର କରି ପକାଇଲା ।

ପଥର ଉହାଡ଼ରୁ ଉଠି ଠିଆ ହେଲା ଜ୍ୟୋତି । ସାମନାରେ ସୁଦୃଢ଼ ହସ୍ତର ଭୀଷଣ ଧନୁଶରଟା ତାଙ୍କୁ ସେପଟୁ ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରୁଛି । ଚଳନ୍ତି ଆତଙ୍କର ପୂର୍ଣ୍ଣଛେଦ ନେବା ପୂର୍ବରୁ ନିଜକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ନେଲା ଜ୍ୟୋତି । ତଳା ଖଣ୍ଡକ ସ୍ୱଦର ଭିତରୁ ପିସ୍ତଲଟା ବାହାର କଲା ସେ ।

ଜ୍ୟୋତି ହସ୍ତର ପିସ୍ତଲଟା ଜର୍ଜିର ଦୃଷ୍ଟି ପଥରେ ଯୋଡ଼ର ଉଠିଲା ସେପର । ଗଣିତ ମଧ୍ୟରେ ଭୀଷଣ ଧନୁଶରଟା ଜ୍ୟୋତିର ବକ୍ଷ ଉପରକୁ ନିକ୍ଷେପ କଲା ସେ । ବାଦଲ ତା'ପୁର ମୃଦୁ ସ୍ତୁପରେ ଲୁଚାଇ ପାରିଗଲା ଜ୍ୟୋତି । ମୁଖର ଝାଡ଼ିସି ବୁଲେଟଟା ଉତରେ ପିସ୍ତଲଟା ଜର୍ଜିର ବକ୍ଷ ଉପରକୁ ଗର୍ଜନ କରି ଉଠିଲା । ତ୍ରିସ୍ତମନ୍ତୁ ବାହାଇବାକୁ ଯାଇ ଜ୍ୟୋତିର ଲକ୍ଷ୍ୟ ପଥରେ ବାଧା ଦେଲା ସେ । ମୁହୂର୍ତ୍ତକ ମଧ୍ୟରେ ସମିର ଭୂମିପିଣ୍ଡ ଚକ୍କାର କରି ଉଠିଲା । ବାହୁଗଲା ଜର୍ଜି । ପିଣ୍ଡରେ ମୃତ୍ୟୁର ଫାଶ ନେଇ ପ୍ରାଣ ତା'ର ଉଡ଼ି ଯିବାକୁ ବସିଲା ଏକ ମୁହୂର୍ତ୍ତକୁ । ଜଙ୍ଗଲ ପୃଥିବୀ ଚକ୍ଷୁର ଶୀତଳ ନୀରବତାର ଗୁହାଡ଼ ଉତ୍ତପ୍ତ ହୋଇ ଉଠିଲା । ତା'ର ଆଖିଆଗ ଗର୍ଜନରେ ସମସ୍ତ ଘଣ୍ଟି ଯେପରି ଉଲଗ୍ନଟା ସ୍ତମ୍ଭିତ କରି ଉଠିଲା ସେପରି । ଝୋଟକା ହଂସ୍ରପରି ଧାଇଁ ଆସି ଜ୍ୟୋତିର ବକ୍ଷ ଉପରେ ଲମ୍ପ ଦେଲା ଜର୍ଜି । ଭୂମିର ସଂଗ୍ରାମ ଭିତରେ ଜର୍ଜିର ପାଦତଳ ପଥର ଖଣ୍ଡଟା ଓଲଟିଗଲା ।

Digitized by PPRACHIN, SOA

ଧୂଁ ଧୂଁ ଜଳି ସମସ୍ତ ଦେହଟା ଚଳାଉ ଦେଇ ଗମ୍ଭୀର ଘାତ-ପ୍ରତିଘାତ ଭିତର ଦେଇ ଲୁଣିକ ପଟକ ପାହାଡ଼ର ପ୍ରାନ୍ତସୀମାକୁ । ମୃତ୍ୟୁର ଆକର୍ଷଣରେ ତା ସ୍ପନ୍ଦନ ହୃତ୍ପିଣ୍ଡଟା ସ୍ଥିର ହୋଇଗଲା । ଅସ୍ଥି ଚୂନାଦେଲା ତାଙ୍କି ।

ଜୀବନର ଅନ୍ତିମ ଅଦ୍ଭୁତ ଦୃଶ୍ୟ ସ୍ଥିର ହୋଇଗଲା । ଧୂଁ ଧୂଁ ଶାମଳାରେ ଦୃଷ୍ଟିର ଆଲୋକଦୀପ ଲିଭିଗଲା । ଆଜି ଏ ନିଷ୍ଠୁର ସମାଜ ମୋତେ କ'ଣ କ୍ଷମା ଦେବ ? ନା,···ସେ ସୃଷ୍ଟି ମୋର ପ୍ରତିଶୋଧ, କିନ୍ତୁ ତା ପୂର୍ବରୁ ମୋତେ ଗୋଟାଏ ସ୍ଥିର ମୃତ୍ୟୁକୁ ବରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ମୋର ପ୍ରକୃତ ରହସ୍ୟର ଉଦ୍‌ଘାଟନ ପରେ ମୁଁ ଆତ୍ମ ସମର୍ପଣ କରିବି । ଆଜି ଯଦି କିଏ ମୋ ଗତିପଥରେ ବାଧାଦିଏ, ତେବେ ମୁଁ ତାକୁ ମୋ ରିଭଲଭର ପିସ୍ତଲ ମୁହଁକୁ ଠେଲିଦେବି । ହାଃ···ହାଃ···ହାଃ । ପାଗଳ ପରି ହସିଉଠିଲା ଜୀବନ ।

ଆପଣ ଦେଖୁଛନ୍ତି ସାର୍···? ଦେଖି ପାରୁଛନ୍ତି ପାଞ୍ଚଟି ଜଣ ଲୋକଙ୍କର ଉପର ଭିଡ଼ । ସମସ୍ତଙ୍କ ହାତରେ ଷ୍ଟେନ୍‌ଗନ୍ ଧରିଛନ୍ତି ଏମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଆମକୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବେ । ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ସାର୍ !

ତମେ ଡରିଯାଉଛ ବାଦଲ ? ମୋ ପିଣ୍ଡରେ ଜୀବନ ଏ ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ତମେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିରାପଦ ବୋଲି ଜାଣ । ଆସ ମୋ ସଙ୍ଗେ ।

ଜୀବନର ଇଙ୍ଗିତରେ ବାଦଲ ମୃତ ଯୁବତୀର ଶବଟାକୁ ଉଠାଇ ନେଇ ତା'ର ପଛ ଅନୁସରଣ କଲା । ଦୁହେଁ ଆଗେଇ ଚାଲିଲେ ପାହାଡ଼ତଳ ନୈଶ ଜଙ୍ଗଲ ଆଡ଼କୁ ।

Digitized by PPRACHIN, SOA

କିଛି ସମୟ ପରେ ଜଙ୍ଗଲମାନବର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗ ଘେର ଅଞ୍ଚଳରେ ସାନ୍ଧ୍ୟର ସହିତ ପ୍ରବେଶ ଲଭ କରିଛି । ପଛରେ ଆସିଲା । ମୃତ ଶବଟାକୁ ତଳେ ଶୁଆଇ ଦେଲା ସେ । ସ୍ତୁଁ ସ୍ତୁଁ ଶବଟା ପାଖେ ଲୋକଙ୍କର ଭିଡ଼ ବଢ଼ି ଜଷମଡମ ହୋଇ ଉଠିଲା । ପରକ୍ଷଣରେ ବେତେଲ ନିଜର ଧନୁଶର ଭିଡ଼ି ଦେଇ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଗଲେ । ଜ୍ୟାବି ନୀରବରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ସବୁ କିଛି ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଥିଲା ସେପଟେ । ଅଧିମତର ସୂଚନା ପାଇ ତା' ହସ୍ତର ପିସ୍ତଲଟା ଖୁବ୍ ଜୋରରେ ଗର୍ଜନ କରିଉଠିଲା । ଗୁଳିର ଆଓ୍ୱାଜ ଗୁହାର ଶୂନ୍ୟରେ ମିଳାଇଗଲା । ପ୍ରସ୍ତୁତ ସୈନ୍ୟ ଗହଳଟା ସ୍ଥିର ହୋଇଗଲେ । ଯିଏ, ଯୁଆଡ଼େ ଦୂରେଇ ଗଲେ; କିନ୍ତୁ ମୃତ ମୃତଦେହ ପାଖେ ଜଣେ ବୃଦ୍ଧ ଅକୁଳ କ୍ରନ୍ଦନ କରୁଥିବାର ଦେଖି ତାକୁ ଦୁଇ ହାତରେ ଉଠାଇ ନେଲା ଜ୍ୟାବି । ଦେଖ ବୃଦ୍ଧ, ଏ ଯୁବକର ମୃତ୍ୟୁ ପାଇଁ ଯଦି କିଛି କର ସମସ୍ତ ତେବେ ମୁଁ ତୁମକୁ ମୁକ୍ତିମାର୍ଗରେ ତମ ମନ ମୁତାବକ ଅର୍ଥ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ । ଅଉ, ଯଦି ତା' ପରିବର୍ତ୍ତେ ତମେ ମୋର ପ୍ରତିଶୋଧ ଚାହଁ, ତେବେ ମୁଁ ହସି ହସି ମୋ ପ୍ରାଣକୁ ତମ ସମାଜ ହସ୍ତ ଖରେ ବଳିଦେବି । କିନ୍ତୁ ତା' ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ଚାହେଁ ମୋ ପୁଅକୁ ।

ପୁଅ···!!! ବୃଦ୍ଧର ମଉଳ ଚକ୍ଷୁରେ ଅଶ୍ରୁଧାର ସ୍ପୃହା ଖେଳିଗଲା ।

ତମେ ଜାଣିବ ବୃଦ୍ଧ,···ମୋ ପୁଅକୁ ତମେ ଦେଇପାରିବ ? ସେ ଏଇ ସର୍ବିକୋଠୀ ଜଙ୍ଗଲରେ ଅଛି··· ତମର ବନ୍ଦୀରେ···।

କିଏ ସେ ? ତାହାକଥା କହୁଛୁ । ଉଠି ଠିଆ ହେଲା ବୃଦ୍ଧ ।

Digitized by PPRACHIN, SOA

ତେବେ ଶୁଣ । ଆଜକୁ ଅଠର ବର୍ଷ ତଳେ ମୋର ପ୍ରିୟତମା ପତ୍ନୀ "ହିଲ୍ଲା" ଏଇ ଜଙ୍ଗଲରେ ଶବ । ତା' ଗର୍ଭର ଜାତ ପୁଅ, ସେ ହେଉଛି ମୋର, ହଁ କି ଏ ଜଣେ ବୃଦ୍ଧ ତା'ର ଅନ୍ତ୍ୟେଷ୍ଟିଦାତା ଥିଲେ । ମୋ ନାମ ଅନୁସାରେ ତା' ମା ମୋ ପୁଅର ନାମ ନେନ୍ଦୁରେ ରଖିଥିଲ "ଜର୍ଜି" । ସେ ଏଇ ଜଙ୍ଗଲରେ ଅଛୁ । ହତଭାଗିନୀ ମା' ତା'ର ମରିବେଳେ ଛାଡ଼ିଥିଲେ ଏଇଥି ଲେଖି ଯାଇଥିଲେ । ତମେ ପାରିବ ବୃଦ୍ଧ, ମୋ ପୁଅକୁ ଦେଇ ଯାଇଲେ ମୁଁ ତୁମକୁ ଟଙ୍କାର ପାହାଡ଼ ଉପରେ ବସାଇ ଦେବି ।

ବୃଦ୍ଧର ସମସ୍ତ ଶୋଣିତ ଶୀତେଇ ଉଠିଲା । ତା' ଆଖିର ରେଖାଗୁଡ଼ାକ କୁଞ୍ଚିତ ହୋଇ ଆସିଲା । ତେବେ ତମେ ତିହେଲେ ଜର୍ଜିର ସେହି ହତଭାଗ୍ୟ ବାପ ! ଅଳ୍ପ ଅପେକ୍ଷା କରିଛି ପଣ୍ଡି. ଲୋପ ସେ ମଲା ଶବଟା ଉପରେ ଥାଇ ବୁଲେଟ୍ ଗୁଳି ବସାଇ ଦିଅ । ତଳେ ହଜ ପୁଅକୁ ଅନ୍ତି ପାଇଲ ନାହିଁ । ତାକୁ ଗୁଳିକରି ମାରିଦେଲି ।

ପୁଅ... ! ଜର୍ଜି ମୋ ପୁଅ... ? ପାଗଳଙ୍କ ପରି ଚିତ୍କାର ଦେଇ ଜର୍ଜିର ମୃତ ଶବଟା ଉପରେ କେହି ପଡ଼ିଲ ଜୀବତି । ଆଘ ଉଠିଲା ବାପର ପ୍ରାଣ । ଚଳନ୍ତ ପୃଥିବୀ ଯେପରି ସ୍ଥିର ହୋଇଗଲା ସେପରି । ଗୁଳି କୋଠିର ଗଛଲତା, ପାଣି, ପବନ ଯୁଁଆଳିଆ ପଡ଼ିଲ ଅଶ୍ରାନ୍ତ ଆ ଅକ୍ଷିର ଲୁହ ପାଣିରେ । ବାଦଲର ଅଣ୍ଟା ପାଇ ଉଠି ଠିଆ ହେଲ ଜୀବତି । ଶାମନାରେ ପୂର୍ବପରି ଜଙ୍ଗଲମାନଙ୍କର ଉଡ଼ କଳି ରହିଛି, ବୋଧହୁଏ ଶାନ୍ତ କୋମଳ ନିଶ୍ଚିନ୍ତି ପରି ।

ମୁଁ ଏ ତ'ଣ ଲେଖି ବାଦଲ । ଘୋଡାଟ ପରେ ଅଉ ଘୋଡାଏ ଲୁଲ । ଯାହାକୁ ଆଣ୍ଠୁ ଦଣ୍ଡ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାନ୍ଧିଥିବ

Digitized by PPRACHIN, SOA

ଅଧାରେ ସେ ମୋତେ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଗଲେ । ମୋର ଅବୋଧତା ଯୋଗୁଁ ବାପ ହାତରେ ପୁଅ ମଲା । ନିଜର ଅବହେଳା ହେତୁ ପ୍ରିୟତମା ଚିର ବିଦାୟ ନେଲା । ମୁଁ ଗୋଟାଏ ଅପଦାର୍ଥ, ପାଷାଣ୍ଡ ହୃଦୟର ମାନବ । ମୁଁ ଏ ସଂସାରର ଏକ ବ୍ୟତିକ୍ରମ । ମୋ ଜୀବନଟା ଗୋଟିଏ ଅଭିଶପ୍ତ ପୋଡ଼ା ଚିତ୍ରରେ ଭରା । ମୋର ମୁଖ ଅତ୍ୟବନତ । ତାହାକୁ ନେଇ ମୁଁ ଆଉ ବଞ୍ଚିବ ? ଆଜି ମୋ ପୂଜା ସଂସାରଟା ଲୁଟା ହୋଇଯାଇଛି । ମୋତେ ଆଜି ସମସ୍ତେ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଗଲେ । ଆପଣାର ଦୁନିଆଁରେ ମୁଁ ଗୋଟାଏ ପର-ପରଦେଶୀ ।

ଏ ଭୁଲର ସଂଶୋଧନ ଅସମ୍ଭବ ଆଜି । ମୋର ଅନୁରୋଧ କିନ୍ତୁ ଗୋଟାଏ ପ୍ରତିକାର ଚିନ୍ତା କରନ୍ତୁ । ବାଦଲର ସ୍ୱର କଣ୍ଠରେ କୋମଳତା ଫୁଟି ଉଠିଲା ।

ମୁଁ ସେ ଅସମ୍ଭବକୁ ସମ୍ଭବ କରିବ ବାଦଲ । ମୋ ଭୁଲର ସଂଶୋଧନ କରିବ । କିନ୍ତୁ ତା' ପୂର୍ବରୁ ଶୁଣ ମୋର ଶେଷ ଅନୁରୋଧ ରଖିବ । ମୁଁ ମଲାପରେ ମୋ ମୃତ ଶବଟାକୁ ମୋ ପ୍ରିୟତମା ଚିତାର କବର ଭିତରେ ଶୁଆଇ ଦେବ । ଆଉ ସେତିକି, ଗର୍ଭଧାରିଣୀ ମା'ର ଅସ୍ଥି ଶାନ୍ତି ପାଇଁ । ମୋ ପୁଅ କଙ୍କାଳକୁ ମଧ୍ୟ ତାର ବଂଶ ଉପରେ ଏକାଠି କରିଦେବ । ଆଉ ଶେଷରେ ମୋ ସ୍ନେହାସ୍ପଦ ଜଙ୍କ ଅସ୍ଥିର ସଦ୍‌ଗତି ସମନ୍ତେ ତା' ପ୍ରିୟତମାର ଅବସନ୍ନ ଦେହଟାକୁ ତା'ର ଦୁଇବାହୁ ଭିତରେ ଫୁଲମାଳ ପରି ଝୁଲାଇ ଦେବ । ବୃଦ୍ଧଙ୍କ ଅଭିଶପ୍ତ ଆତ୍ମାର ମିଳନ ହେବ ଗୋଟିଏ କବର ଗୁମ୍ଫାରେ । କପାଳରେ ହାତ ଭରି ଦେଇ କାନ୍ଦି ଉଠିଲା ଜ୍ୟାକ୍ ।

ଦୁର୍ଦ୍ଦିନ ଦୁଃଖରେ କୋହ ସମ୍ବରଣ କରି ନ ପାରି କାନ୍ଦି ଉଠିଲା ବାଦଲର ବ୍ୟାକୁଳିତ କଣ୍ଠ । ପର-

Digitized by PPRACHIN, SOA

ମୃତ୍ୟୁରେ ସେ ଲୋଟି ପଡ଼ିଲା ଜ୍ୟୋତିର ହୃଦସ୍ପନ୍ଦନ ବକ୍ଷ ଉପରେ ।

ଜ୍ୟୋତିର ଅଗାଧ ପାପ ଦୂରେଇଗଲା ସେ । ମୋତେ କ୍ଷମା, ତମର ପବିତ୍ର ହୃଦସ୍ପନ୍ଦନକୁ ଏମିତି ଅପବିତ୍ର କରିଦେଇ ଯାଉଛି । ମୁଁ କେତେବଡ଼ ପାପୀ, ଘୃଣ୍ୟ । ଆଜି ମୁଁ ମୋ ପାପର ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରିବି । ହେଲେ ପରଜନ୍ମରେ କିଏ ଏଣେ ମୋତେ କ୍ଷମା ଦେବ ? ବୃଦ୍ଧ ଈଶ୍ୱର...ଈଶ୍ୱର ଭଗ ।

ତାହିତା ଭଗବାନ ହିଁ ଜାଣନ୍ତି । ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଉତ୍ତର ଦେଲା ବାଦଲ ।

ମୁଁ ସେ ଭଗବାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରେନା ଈଶ୍ୱର । ଏଇକ୍ଷଣି ସୃଷ୍ଟିର ସ୍ରଷ୍ଟା ହେଉଛି ସେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ । ମୁଁ...ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ଏ ଦେହେନ ଦୁନିଆର ବେଇମାନମାନଙ୍କୁ । ହାଃ...ହାଃ...ହାଃ ଜ୍ୟୋତିର ଲୋଭତାପୂର୍ଣ୍ଣ ଶୁଷ୍କ ଓଷ୍ଠାଧରରେ ମେଞ୍ଚାଏ ଶୁଷ୍କ ହସ ଫୁଟି ଉଠିଲା ସତରେ ! ... ସେପରି ପ୍ରଲମ୍ବିତ ତା'ର ସାଙ୍କେତିକ ପ୍ରତିଧ୍ୱନି । ... ପ୍ରତିଧ୍ୱନି ଅନ୍ତରେ ଜ୍ୟୋତି ହସ୍ତର ବ୍ଲାଡ଼ ପିସ୍ତଲଟା ଗୁଡ଼୍ କୋଳରେ ଅବାଜ୍ କରି ଛୁଟିଲା ନିଜର କପାଳ ଉପରକୁ । କ୍ଷଣିକ ମଧ୍ୟରେ ମସ୍ତିଷ୍କ ସମସ୍ତ ତନ୍ତ୍ରୀଗୁଡ଼ିକ ଖଣ୍ଡବିଖଣ୍ଡ ଛିନ୍ନ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇ ଶୂନ୍ୟରେ ମିଳାଇଗଲା । ତଳକୁ ଢଳି ଜ୍ୟୋତି ଲୋଟି ପଡ଼ିଲା ଲୋତକ ସଜଳ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଓଳିଆ ପ୍ରାଣକୁ ପିଣ୍ଡଟା ତାର ଉତ୍ତ ସ୍ୱପ୍ନର ଦ୍ୱୀପ ଏକ ନୂତନ ସ୍ୱପ୍ନକୁ ।

ମୃତ ଜ୍ୟୋତିର ରକ୍ତାକ୍ତ ମୁହଁ ଉପରେ ମୁହଁ ଲୁଚାଇ କାନ୍ଦି ଉଠିଲା ବାଦଲ । ସ୍ୱାମୀ ଜ୍ୟୋତିର କୋମଳ ବକ୍ଷ ଉପରେ ମଥା ରଖି ଦେଇ ଲୁହ ଢାଳିଲେ କଳ୍ପନା ମାଳବ ।

Digitized by PPRACHIN, SOA